

**W I A D O M O Ś C I
U R Z Ę D U
P A T E N T O W E G O**

Nr 5

WRZESIEŃ — PAŹDZIERNIK

1960

**Wydawnictwo
Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
W a r s z a w a**

SPIS TREŚCI

Część 1

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Polska		Str.
Poz.		
54	Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego .	225
55	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1959 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów normujących utworzenie Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenie na przedsiębiorstwa nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych . . .	236
Zagranica		
Francja		
56	Ustawa z dnia 14 lipca 1909 r. o wzorach i modelach	237
57	Ustawa z dnia 20 czerwca 1857 r. o znakach fabrycznych i handlowych .	239
Włochy		
58	Dekret nr 929 z dnia 21 czerwca 1942 r. o ochronie znaków fabrycznych i handlowych.241	

Część II

59 Wynalazki		
	Udzielenie patentów (od nru 43788 do nru 43960).	248
	Zmiany w rejestrze.	255
	Unieważnienie patentu	255
	Wykreślenia z rejestru	255
60 Wzory		
	Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 13499 do nru 13580)	255
	Rejestracja wzorów zdobniczych (od nru 7407 do nru 7417)	258
	Zmiany w rejestrach.	258
	Wykreślenia z rejestrów.	258
61 Udoskonalenia techniczne		
	Świadectwa o dokonaniu udoskonalień technicznych (od nru 19867 do nru 20213).259	
62 Opisy		
	Opisy patentowe.	262
	Opisy projektów wynalazczych	265
63 Znaki towarowe		
	Rejestracja (od nru 42090 do nru 42190).	266
	Przedłużenie ochrony.	283
	Zmiany w rejestrze	283
	Wykreślenia z rejestru	283
	Ogłoszenia	283

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-38-03 (wewn. 22)

CENA PRENUMERATY: półroczna zł 48.—, roczna zł 96.—

Zamówienia i przedpłaty przyjmują urzędy pocztowe i listonosze oraz oddziały I delegatury „Rucha”. Można również zamawiać prenumeratę w Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” w Warszawie, ul. Srebrna 12, uiszczając przedpłaty na konto PKO nr 1-6-100020 z zaznaczeniem okresu prenumeraty i tytułu zamawianego czasopisma.

Prenumeratę przyjmuje się do dnia 15 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty.

Cena 16 zł

Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego. W-wa Zana; 5877/c.
Pap. druk. sat. V kl. A1/60 g. Nakład 2100 egz. C-56

W I A D O M O Ś C I URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 15 października 1960 r. Nr 5

Poz. 54-63

C Z Ę Ś Ć I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

P O L S K A

54

U S T A W A

z dnia 14 czerwca 1960 r.

Kodeks postępowania administracyjnego.

(Dz. U. z dnia 25.6.1960 r. Nr 30, poz. 168)

D Z I A Ł I.

Przypisy ogólne.

Rozdział I.

Zasady ogólne.

Art. 1. Kodeks postępowania administracyjnego normuje postępowanie w indywidualnych sprawach z zakresu administracji państwowej.

Art. 2. § 1. Kodeks normuje postępowanie przed organami administracji państwowej.

§ 2. Kodeks stosuje się również w postępowaniu przed organami:

- 1) przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych jednostek organizacyjnych,
- 2) organizacji zawodowych, samorządowych, spółdzielczych i innych organizacji społecznych — gdy organy te są powołane z mocy prawa do załatwiania spraw określonych w art. 1.

§ 3. Ilekroć w dalszych przepisach kodeksu jest mowa o organach administracji państwowej, rozumie się przez nie także organy wymienione w § 2.

Art. 3. Kodeks reguluje ponadto postępowanie przed organami władzy i administracji państwowej oraz przed innymi organami państwowymi w sprawie skarg i wniosków (dział IV).

Art. 4. Organy administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa kierując się interesem ludu pracującego i zadaniami budownictwa socjalistycznego.

Art. 5. W toku postępowania organy administracji państwowej stoją na straży praworządności ludowej i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 6. Organy administracji państwowej powinny prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa.

Art. 7. Organy administracji państwowej w toku postępowania czuwają nad tym, aby strony nie poniosły szkody z powodu niezajomości przepisów pra-

wa, i w tym celu udzielają stronom niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.

Art. 8. § 1. Przed wydaniem decyzji organy administracji państwowej powinny umożliwić stronom wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

§ 2. Organy administracji państwowej mogą odstąpić od zasady określonej w § 1 tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną.

Art. 9. Organy administracji państwowej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Art. 10. § 1. Organy administracji państwowej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.

§ 2. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie.

Art. 11. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej.

§ 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawny nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.

Art. 12. Decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji, są ostateczne i mogą być uchylane lub zmieniane tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie.

Rozdział 2.

Organy wyższego stopnia i organy naczelne.

Art. 13. Organami wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu są:

- 1) w stosunku do prezydiów rad narodowych — prezydium rad narodowych wyższego stopnia, w stosunku zaś do prezydiów wojewódzkich rad narodowych — Rada Ministrów z zastrzeżeniem przepisu art. 110 § 4,
- 2) w stosunku do organów administracyjnych prezydiów rad narodowych — odpowiednio organy prezydiów rad narodowych wyższego stopnia i właściwi ministrowie,
- 3) w stosunku do innych organów administracji państwowej, przedsiębiorstw państwowych i innych

państwowych jednostek organizacyjnych — odpowiednie organy nadrzędne i właściwi ministrowie,

4) w stosunku do organów organizacji wymienionych w art. 2 § 2 pkt 2 — odpowiedni organ wyższego stopnia tych organizacji, a w razie jego braku — organ państwowy sprawujący nadzór nad ich działalnością.

Art. 14. Organami naczelnymi w rozumieniu kontekstu są:

- 1) w stosunku do prezydiów rad narodowych — Rada Ministrów, w stosunku do organów administracyjnych prezydiów rad narodowych oraz do innych organów administracji państwowej, przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych jednostek organizacyjnych — właściwi ministrowie,
- 2) w stosunku do organów organizacji wymienionych w art. 2 § 2 pkt 2 — naczelny organ tych organizacji lub naczelny organ administracji państwowej, jeżeli sprawuje zwierzchni nadzór nad ich działalnością.

R o z d z i a ł 3.

Właściwość organów.

Art. 15. Organy administracji państwowej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Art. 16. § 1. Właściwość rzeczową organu administracji państwowej ustala się według przepisów o zakresie jego działania.

§ 2. Jeżeli nie można ustalić właściwości rzeczowej w sposób wskazany w § 1, właściwy jest organ prezydium powiatowej rady narodowej, wyznaczony przez to prezydium.

Art. 17. § 1. Właściwość miejscową organu administracji państwowej ustala się:

- 1) w sprawach dotyczących nieruchomości — według miejsca jej położenia,
- 2) w sprawach dotyczących prowadzenia zakładu pracy — według miejsca, w którym zakład pracy jest, był lub ma być prowadzony,
- 3) w innych sprawach — według miejsca zamieszkania (siedziby w kraju, a w braku zamieszkania w kraju — według miejsca pobytu strony lub jednej ze stron; jeżeli żadna ze stron nie ma w kraju zamieszkania (siedziby) lub pobytu — według miejsca ostatniego ich zamieszkania (siedziby) lub pobytu w kraju.

§ 2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób wskazany w § 1, sprawa należy do organu właściwego dla miejsca, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące wszczęcie postępowania, albo w razie braku ustalenia takiego miejsca — do organu, właściwego dla obszaru dzielnicy Śródmieście w m. st. Warszawie.

Art. 18. Spory o właściwość rozstrzyga:

- 1) między prezydiami rad narodowych — prezydium rady narodowej wyższego stopnia, a między prezydiami wojewódzkich rad narodowych — Rada Ministrów,
- 2) między organami administracyjnymi prezydium rady narodowej — prezydium tej rady, a między organami prezydiów różnych rad narodowych — wspólne dla tych prezydiów prezydium rady narodowej wyższego stopnia,
- 3) między organami administracyjnymi prezydiów różnych wojewódzkich rad narodowych — wspólny dla nich minister, a gdy organy te podlegają różnym organom naczelnym — Prezes Rady Ministrów,
- 4) między innymi organami administracji państwowej oraz między tymi organami a organami administracyjnymi prezydiów rad narodowych — wspólny dla nich organ bezpośrednio wyższego stopnia, a w razie braku takiego organu — Prezes Rady Ministrów.

Art. 19. Do czasu rozstrzygnięcia sporu o właściwość organ administracji państwowej, na którego ob-

szarze wynikła sprawa, podejmuje tylko czynności nie cierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub słuszny interes obywateli i zawiadamia o tym organ właściwy do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 20. Zasady i tryb rozstrzygania sporów o właściwość między organami administracji państwowej a sądami określi ustawa.

R o z d z i a ł 4.

Wyłączenie pracownika oraz organu.

Art. 21. § 1. Pracownik organu administracji państwowej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

§ 2. Bezpośredni przełożony pracownika, a jeżeli chodzi o pracownika organu administracyjnego prezydium rady narodowej również przewodniczący tego prezydium, jest obowiązany na żądanie pracownika lub strony albo z urzędu wyłączyć pracownika od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności nie wymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika.

§ 3. Wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności nie cierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron.

Art. 22. § 1. Organ administracji państwowej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy dotyczącej interesów majątkowych:

- 1) jego kierownika lub osób pozostających z tym kierownikiem w stosunkach określonych w art. 21 § 1 pkt 2 i 3,
- 2) osoby zajmującej stanowisko kierownicze w organie bezpośrednio wyższego stopnia lub osób pozostających z nim w stosunkach określonych w art. 21 § 1 pkt 2 i 3.

§ 2. Przepis art. 21 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. § 1. W przypadku wyłączenia pracownika (art. 21) bezpośredni jego przełożony wyznacza innego pracownika do prowadzenia sprawy. Jeżeli wyłączony został kierownik organu administracyjnego prezydium rady narodowej, przewodniczący tego prezydium wyznaczy pracownika do prowadzenia sprawy.

§ 2. W przypadku wyłączenia organu (art. 22) sprawę załatwia organ bezpośrednio wyższego stopnia, który do załatwienia sprawy może wyznaczyć inny podległy sobie organ.

Art. 24. § 1. Członek organu kolegiального podlega wyłączeniu w przypadkach określonych w art. 21 § 1. O wyłączeniu tego członka w przypadkach określonych w art. 21 § 2 postanawia przewodniczący organu kolegiального lub organu wyższego stopnia na wniosek strony, członka organu kolegiального albo z urzędu.

§ 2. Jeżeli wskutek wyłączenia członków organu kolegiального organ ten stał się niezdolny do podjęcia uchwały z braku wymaganego quorum, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 § 2.

Rozdział 5.

Strona

Art. 25. Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Art. 26. Stronami mogą być osoby fizyczne, osoby prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne.

Art. 27. § 1. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych stron ocenia się według przepisów prawa cywilnego, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 2. Osoby nie posiadające zdolności do czynności prawnych działają przez swych ustawowych przedstawicieli.

§ 3. Strony nie będące osobami fizycznymi działają przez swych ustawowych lub statutowych przedstawicieli.

Art. 28. Organ administracji państwowej dopuści organizację społeczną do udziału na prawach strony w postępowaniu dotyczącym innej osoby, jeżeli udział taki jest uzasadniony statutowymi celami tej organizacji i interes społeczny wymaga tego. Organizacji społecznej, której nie dopuszczono do udziału w postępowaniu, służy z tego powodu zażalenie.

Art. 29. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

Art. 30. § 1. Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna, posiadająca zdolność do czynności prawnych.

§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone do protokołu.

§ 3. Pełnomocnik dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. Adwokat może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.

§ 4. W sprawach mniejszej wagi organ administracji państwowej może nie żądać pełnomocnictwa, jeśli pełnomocnikiem jest członek najbliższej rodziny lub domownik strony, a nie ma wątpliwości co do istnienia i zakresu upoważnienia do występowania w imieniu strony.

Art. 31. § 1. Organ administracji państwowej może wystąpić do sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej lub niezdolnej do czynności prawnych, o ile przedstawiciel nie został już wyznaczony.

§ 2. W przypadku konieczności podjęcia czynności nie cierpiącej zwłoki organ administracji państwowej może dla osoby nieobecnej sam wyznaczyć przedstawiciela uprawnionego do działania do czasu wyznaczenia dla niej przedstawiciela przez sąd.

R o z d z i a ł 6.

Załatwianie spraw

Art. 32. § 1. Organ administracji państwowej powinien załatwić sprawę w ciągu dwóch miesięcy od daty wszczęcia postępowania, a w postępowaniu odwoławczym — w ciągu miesiąca od daty otrzymania odwołania przez organ odwoławczy.

§ 2. Do terminów określonych w § 1 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawnych dla dokonania określonych czynności okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 33. § 1. O każdym przypadku niezakończonym sprawy w terminie określonym w art. 32 organ administracji państwowej obowiązany jest zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

§ 2. Ten sam obowiązek ciąży na organie administracji państwowej również w przypadku zwłoki w załatwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu.

§ 3. Organ administracji państwowej obowiązany jest o przypadkach niezakończonym sprawy w terminie określonym w art. 32 zawiadomić również organ wyższego stopnia, a organ administracyjny prezydium rady narodowej — także to prezydium, w trybie określonym przez Radę Ministrów.

Art. 34. Na niezakończonym sprawy w terminie określonym w art. 32 lub ustalonym w myśl art. 33 stronie służy zażalenie do organu administracji państwowej wyższego stopnia.

Art. 35. Pracownik organu administracji państwowej, który nie dopełnił obowiązków wynikających z art. 33 albo nie załatwił sprawy w nowym terminie ustalonym w myśl art. 33, podlega odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej.

R o z d z i a ł 7.

Doręczenia

Art. 36. Organ administracji państwowej doręcza pisma za pokwitowaniem przez pocztę, przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

Art. 37. § 1. Pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela — temu przedstawicielowi.

§ 2. Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi.

§ 3. W sprawie wszczętej na skutek podania złożonego przez dwie lub więcej stron pisma doręcza się wszystkim stronom, chyba że w podaniu wskazały jedną jako upoważnioną do odbioru pism.

Art. 38. § 1. W toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji państwowej o każdej zmianie swego adresu.

§ 2. W razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1 doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Art. 39. § 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

§ 2. Pisma mogą być doręczane również w lokalu organu administracji państwowej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2. a także w razie koniecznej potrzeby, pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

Art. 40. W przypadku nieobecności adresata w mieszkaniu pisma doręcza się za pokwitowaniem do rąk dorosłego domownika, sąsiada lub dozorczy domu, gdy osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi; o doręczeniu pisma do rąk sąsiada lub dozorczy umieszcza się zawiadomienie na drzwiach mieszkania adresata.

Art. 41. W razie niemożności dokonania doręczenia w sposób wskazany w art. 39 i 40 pismo składa się na okres dwóch tygodni w urzędzie pocztowym lub w biurze gromadzkiej rady narodowej (w prezydium miejskiej dzielnicowej rady narodowej, rady narodowej osiedla), a zawiadomienie o tym umieszcza się na drzwiach mieszkania adresata albo biura lub innego pomieszczenia, w którym wykonuje on swoje czynności zarobkowe, albo na nieruchomości, której postępowanie dotyczy. W tym przypadku doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia tego okresu.

Art. 42. Państwowym jednostkom organizacyjnym, organizacjom zawodowym, samorządowym, spółdzielczym oraz innym osobom prawnym i organizacjom społecznym doręcza się pisma w lokalu ich siedziby do rąk osób uprawnionych do odbioru pism.

Art. 43. § 1. Odbierający pismo potwierdza doręczenie mu pisma swym podpisem ze wskazaniem daty doręczenia.

§ 2. Jeżeli odbierający pismo uchyla się od potwierdzenia doręczenia lub nie może tego uczynić, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

Art. 44. § 1. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma przesłanego mu:

- 1) przez pocztę — pismo zwrócone przez organ pocztowy z jego adnotacją o odmowie przyjęcia i podaniem jej daty uważa się za doręczone w tym dniu i załącza do akt sprawy;
- 2) w inny sposób — pismo doręcza się przez pozostawienie go w miejscu doręczenia, a gdy to jest niemożliwe, przez złożenie go w urzędzie pocztowym lub w biurze gromadzkiej rady narodowej (prezydium miejskiej, dzielnicowej rady narodowej, rady narodowej osiedla).

§ 2. W przypadkach określonych w § 1 pkt 2 doręczający stwierdza datę pozostawienia pisma w miejscu doręczenia albo złożenia go w urzędzie pocztowym lub w biurze (prezydium) rady narodowej.

Art. 45. Pisma skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu, dla których sąd nie wyznaczył przedstawiciela, pozostawia się w aktach sprawy, o czym wywiesza się obwieszczenie na okres czterech dni w biurze gromadzkiej rady narodowej (prezydium miejskiej, dzielnicowej rady narodowej, rady narodowej osiedla). Pisma te uważa się za doręczone w ostatnim dniu okresu, na który wywieszono obwieszczenie.

R o z d z i a ł 8.

W e z w a n i a

Art. 46. § 1. Organ administracji państwowej może wzywać osoby do udziału w podejmowanych czynnościach i do złożenia wyjaśnień lub zeznań osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy lub dla wykonywania czynności urzędowych.

§ 2. Organ obowiązany jest dolożyć starań, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było dla strony uciążliwe.

Art. 47. § 1. Do osobistego stawienia się wezwany jest obowiązany tylko w obrębie powiatu (miasta stanowiącego powiat miejski, miasta wyłączonego z województwa), w którym on zamieszkuje albo przebywa.

§ 2. Miasto stanowiące powiat miejski lub wyłączone z województwa oraz otaczający je lub graniczący z nim powiat uważa się za jeden powiat w rozumieniu § 1.

Art. 48. W toku postępowania organ administracji państwowej zwraca się do innego organu stopnia powiatowego lub niższego o wezwanie osoby zamieszkałej lub przebywającej w jego okręgu do złożenia wyjaśnień lub zeznań albo do dokonania innych czynności, związanych z toczącym się postępowaniem. Organ prowadzący postępowanie oznaczy zarazem okoliczności, będące przedmiotem wyjaśnień lub zeznań albo czynności, jakie mają być dokonane.

Art. 49. Przepisów art. 47 i 48 nie stosuje się w przypadkach, w których charakter sprawy lub czynności wymaga dokonania czynności przed organem administracji państwowej prowadzącym postępowanie.

Art. 50. § 1. W wezwaniu należy wskazać:

- 1) nazwę i adres organu wzywającego,
- 2) imię i nazwisko wzywanego,
- 3) w jakiej sprawie oraz w jakim charakterze i w jakim celu zostaje wezwany,
- 4) czy wezwany powinien się stawić osobiście lub przez pełnomocnika, czy też może złożyć wyjaśnienie lub zeznanie na piśmie,
- 5) termin, do którego żądanie powinno być spełnione, albo dzień, godzinę i miejsce stawienia się wezwanego lub jego pełnomocnika,

6) skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

§ 2. Wezwanie powinno być zaopatrzone podpisem pracownika organu wzywającego, z podaniem imienia, nazwiska i stopnia służbowego podpisującego.

Art. 51. W sprawach nie cierpiących zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes strony wezwania można dokonać również telegraficznie z podaniem danych wymienionych w art. 50 § 1.

Art. 52. § 1. Osobie, która stawiła się na wezwanie, przyznaje się koszty podróży i inne należności według przepisów o należnościach świadków i biegłych w postępowaniu sądowym. Dotyczy to również kosztów osobistego stawienia się stron, gdy postępowanie zostało wszczęte z urzędu albo gdy strona została bez swojej winy błędnie wezwana do stawienia się.

§ 2. Żądanie przyznania należności należy zgłosić organowi administracji państwowej, przed którym toczy się postępowanie, przed wydaniem decyzji, pod rygorem utraty roszczenia.

R o z d z i a ł 9.

T e r m i n y

Art. 53. § 1. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

§ 2. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu.

§ 3. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było — w ostatnim dniu tego miesiąca.

§ 4. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni.

§ 5. Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w urzędzie pocztowym lub telegraficznym.

Art. 54. § 1. W razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy.

§ 2. Prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin.

§ 3. Przywrócenie terminu do złożenia prośby przewidzianej w § 2 jest niedopuszczalne.

Art. 55. § 1. O przywróceniu terminu postanawia właściwy w sprawie organ administracji państwowej. Od postanowienia o odmowie przywrócenia terminu służy zażalenie.

§ 2. O przywróceniu terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia postanawia ostatecznie organ właściwy do rozpatrzenia odwołania lub zażalenia.

Art. 56. § 1. Przed rozpatrzeniem prośby o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia organ administracji państwowej na żądanie strony może wstrzymać wykonanie decyzji lub postanowienia.

D Z I A Ł 11

P o s t ę p o w a n i e

R o z d z i a ł I.

W s z c z ę c i e p o s t ę p o w a n i a.

Art. 57. § 1. Postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu.

§ 2. Datą wszczęcia postępowania na żądanie stro-

ny jest dzień doręczenia żądania organowi administracji państwowej.

§ 3. O wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.

Art. 58. § 1. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie lub telefonicznie. Podania mogą być wnoszone również ustnie do protokołu.

§ 2. Podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych.

§ 3. Podanie wniesione pisemnie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika, który go sporządził. Gdy podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie złożyć podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu.

§ 4. Organ administracji państwowej obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący je tego żąda.

Art. 59. § 1. Jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, podanie pozostawia się bez rozpoznania.

§ 2. Jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Art. 60. § 1. Jeżeli organ administracji państwowej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, powinien niezwłocznie przekazać je do organu właściwego, zawiadamiając o tym wnoszącego podanie.

§ 2. Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem przepisanej terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Art. 61. § 1. Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw podlegających załatwieniu przez różne organy, organ administracji państwowej, do którego podanie wniesiono, uczyni przedmiotem rozpoznania sprawy należące do jego właściwości. Równocześnie zawiadomi wnoszącego podanie, że w sprawach innych powinien wnieść odrębne podanie do właściwego organu i poinformuje go o treści § 2.

§ 2. Odrębne podanie złożone zgodnie z zawiadomieniem, o którym mowa w § 1, w terminie czternastu dni od daty doręczenia zawiadomienia uważa się za złożone w dniu wniesienia pierwszego podania.

§ 3. Jeżeli podanie wniesiono do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie danych podania, albo gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd, organ, do którego podanie wniesiono, zwraca je wnoszącemu z odpowiednim pouczeniem.

R o z d z i a ł 2 .

Protokoły i adnotacje

Art. 62. § 1. Organ administracji państwowej sporządza zwięzły protokół z każdej czynności postępowania, mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie.

§ 2. W szczególności sporządza się protokół:

- 1) przyjęcia wniesionego ustnie podania,
- 2) przesłuchania strony, świadka i biegłego,
- 3) oględzin i ekspertyz dokonywanych przy udziale przedstawiciela organu administracji państwowej,
- 4) rozprawy,
- 5) ustnego ogłoszenia decyzji i postanowienia.

Art. 63. § 1. Protokół sporządza się tak, aby z niego wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności dokonał, kto i w jakim charakterze był przy tym obec-

ny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi zgłosiły obecne osoby.

§ 2. Protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać. Odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy omówić w protokole.

Art. 64. § 1. Protokół przesłuchania powinien być odczytany i przedstawiony do podpisu osobie zeznającej niezwłocznie po złożeniu zeznania.

§ 2. W protokołach przesłuchania osoby, która złożyła zeznanie w języku obcym, należy podać w przekładzie na język polski treść złożonego zeznania oraz wskazać osobę i adres tłumacza, który dokonał przekładu; tłumacz ten powinien podpisać protokół przesłuchania.

Art. 65. § 1. Organ administracji państwowej może zezwolić na dołączenie do protokołu zeznania na piśmie, podpisanego przez zeznającego, oraz innych dokumentów mających znaczenie dla sprawy.

Art. 66. Skreśleń i poprawek w protokole należy tak dokonywać, aby wyrazy skreślone i poprawione były czytelne. Skreślenia i poprawki powinny być stwierdzone w protokole przed jego podpisaniem.

Art. 67. Czynności organu administracji państwowej, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znaczenie dla sprawy lub toku postępowania, utrwała się w aktach w formie adnotacji podpisanej przez pracownika, który dokonał tych czynności.

R o z d z i a ł 3 .

Udostępnianie akt.

Art. 68. § 1. W każdym stadium postępowania organ administracji państwowej obowiązany jest umożliwić stronie przeglądanie akt sprawy oraz sporządzanie z nich notatek i odpisów.

§ 2. Strona może żądać uwierzytelnienia sporządzonych przez siebie odpisów z akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów, o ile jest to uzasadnione ważnym interesem strony.

Art. 69. Przepisu art. 68 nie stosuje się do akt sprawy, objętych ochroną tajemnicy państwowej, a także do innych akt, które kierownik organu administracji państwowej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy.

R o z d z i a ł 4 .

Dowody

Art. 70. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków oraz opinie biegłych.

Art. 71. § 1. Organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozprzążyć cały materiał dowodowy.

§ 2. Organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu.

§ 3. Organ przeprowadzający postępowanie na wezwanie organu właściwego do załatwienia sprawy (art. 48) może z urzędu lub na wniosek strony przesłuchać również nowych świadków i biegłych na okoliczności będące przedmiotem tego postępowania.

§ 4. Fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu. Fakty znane organowi z urzędu należy zakomunikować stronie.

Art. 72. § 1. Żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.

§ 2. Organ administracji państwowej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już

stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.

Art. 73. § 1. Strona powinna być zawiadomiona o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu ze świadków, biegłych lub oględzin przynajmniej na siedem dni przed terminem.

§ 2. Strona ma prawo brać udział w przeprowadzeniu dowodu, może zadawać pytania świadkom, biegłym i stronom oraz składać wyjaśnienia.

Art. 74. Organ administracji państwowej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Art. 75. Okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możność wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 § 2.

Art. 76. Świadcami nie mogą być:

- 1) osoby niezdolne do spostrzegania lub komunikowania swych spostrzeżeń,
- 2) osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej i służbowej na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały w trybie określonym obowiązującymi przepisami zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy.
- 3) duchowni co do faktów objętych tajemnicą spowiedzi.

Art. 77. § 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka z wyjątkiem małżonka strony, wstępnych, zstępnych i rodzeństwa strony oraz jej powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stroną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 2. Świadek może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bliskich wymienionych w § 1 na odpowiedzialność karną, hańbę lub bezpośrednią szkodę majątkową albo spowodować naruszenie obowiązku zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej.

§ 3. Przed odebraniem zeznania organ administracji państwowej uprzedza świadka o prawie odmowy zeznań i odpowiedzi na pytania oraz o odpowiedzialności za fałszywe zeznanie.

Art. 78. § 1. Gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ administracji państwowej może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii.

§ 2. Strona może zażądać wyłączenia biegłego w przypadkach określonych w art. 21. Poza tym do biegłych stosuje się przepisy dotyczące przesłuchania świadków.

Art. 79. § 1. Organ administracji państwowej może w razie potrzeby przeprowadzić oględziny.

§ 2. Jeżeli przedmiot oględzin znajduje się u osób trzecich, osoby te są obowiązane na wezwanie organu do okazania przedmiotu oględzin.

Art. 80. Organ kolegialny, właściwy do wydania decyzji w sprawie, może zlecić przeprowadzenie postępowania dowodowego lub jego części jednemu ze swych członków lub pracowników, jeżeli szczególne przepisy temu się nie sprzeciwiają.

Art. 81. § 1. Kto, będąc obowiązany do osobistego stawienia się (art. 47), mimo prawidłowego wezwania nie stawił się bez uzasadnionej przyczyny jako strona, świadek lub biegły albo bezzasadnie odmówił złożenia zeznania, wydania opinii, okazania przedmiotu oględzin albo udziału w innej czynności urzędowej, może być ukarany przez organ przeprowadzający dowód grzywną do 300 zł, a w razie ponownego niezastosowania się do wezwania — grzywną do 500 zł.

§ 2. Organ, który nałożył karę grzywny, może na wniosek ukaranego, złożony w ciągu siedmiu dni od daty otrzymania zawiadomienia o ukaraniu, uznać za usprawiedliwioną nieobecność lub odmowę zeznania, wydania opinii albo okazania przedmiotu oględzin i zwolnić od kary grzywny. Na odmowę zwolnienia od kary służy zażalenie.

§ 3. Ukaranie grzywną nie wyklucza możliwości zastosowania do opornego świadka środków przymusu, przewidzianych w przepisach szczególnych.

R o z d z i a ł 5 .

Rozprawa

Art. 82. § 1. Organ administracji państwowej może przeprowadzić w toku postępowania rozprawę, jeżeli w ten sposób da się osiągnąć znaczne przyspieszenie lub uproszczenie postępowania.

§ 2. Organ powinien przeprowadzić rozprawę:

- 1) jeżeli jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin,
- 2) gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron,
- 3) jeżeli wymagają tego przepisy prawne.

Art. 83. § 1. Organ administracji państwowej podejmuje przed rozprawą czynności niezbędne do jej przeprowadzenia.

§ 2. W szczególności organ wzywa:

- 1) strony do złożenia przed rozprawą wyjaśnień, dokumentów i innych dowodów i do stawienia się na rozprawę osobiście lub przez przedstawicieli albo pełnomocników,
- 2) świadków i biegłych do stawienia się na rozprawę.

§ 3. Ponadto organ zawiadamia o rozprawie państwowe jednostki organizacyjne, organizacje społeczne, a także inne osoby, jeżeli ich udział w rozprawie jest uzasadniony ze względu na jej przedmiot. W tym przypadku organ wzywa je do wzięcia udziału w rozprawie albo do złożenia przed rozprawą oświadczenia i dowodów dla jego poparcia.

Art. 84. § 1. W wezwaniu na rozprawę określa się termin, miejsce i przedmiot rozprawy.

§ 2. Stronom, świadkom, biegłym oraz państwowym jednostkom organizacyjnym, organizacjom i innym osobom, wezwanym do udziału w rozprawie (art. 83 § 3), doręcza się wezwanie na piśmie.

§ 3. Jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że oprócz wezwanych stron, uczestniczących w postępowaniu, mogą być jeszcze w sprawie inne strony, nie znane organowi administracji państwowej, należy ponadto o terminie, miejscu i przedmiocie rozprawy ogłosić w drodze obwieszczeń albo w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

Art. 85. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby doręczenie wezwań oraz ogłoszenie o rozprawie nastąpiły przynajmniej na siedem dni przed rozprawą.

Art. 86. Rozprawą kieruje wyznaczony do przeprowadzenia rozprawy pracownik tego organu administracji państwowej, przed którym toczy się postępowanie. Gdy postępowanie toczy się przed organem kolegialnym, rozprawą kieruje przewodniczący albo wyznaczony członek organu kolegialnego.

Art. 87. § 1. Nieobecność na rozprawie stron należycie wezwanych na rozprawę nie stanowi przeszkody do jej przeprowadzenia.

§ 2. Kierujący rozprawą odroczy ją, jeżeli stwierdzi poważne nieprawidłowości w wezwaniu stron na rozprawę, jeżeli niestawienie się strony zostało spowodowane przeszkodą trudną do przewyżyczenia, a także z innej ważnej przyczyny.

Art. 88. § 1. Na rozprawie strony mogą składać wyjaśnienia, zgłaszać żądania, propozycje i zarzuty oraz przedstawiać dowody na ich poparcie. Ponadto strony mogą wypowiadać się co do wyników postępowania dowodowego.

§ 2. Kierujący rozprawą może uchylić zadawane świadkom, biegłym i stronom pytania, jeżeli nie mają one istotnego znaczenia dla sprawy. Jednakże na żądanie strony należy zamieścić w protokole osnowę treści uchylonego pytania.

Art. 89. Za niewłaściwe zachowanie się w czasie rozprawy strony, świadkowie, biegli i inne osoby uczestniczące w rozprawie mogą być po uprzednim

ostrzeżeniu wydalone z miejsca rozprawy przez kierującego rozprawą oraz ukarane grzywną do 500 zł. Na postanowienie kierującego rozprawą o ukaraniu służy zażalenie.

R o z d z i a ł 6.

Zawieszenie postępowania

Art. 90. § 1. Organ administracji państwowej zawieszona postępowanie:

- 1) w razie śmierci strony lub jednej ze stron, jeżeli wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe, a postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (art. 98),
- 2) w razie śmierci przedstawiciela ustawowego strony,
- 3) w razie utraty przez stronę lub przez jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych,
- 4) gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

§ 2. Gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, organ administracji państwowej podejmuje postępowanie z urzędu lub na żądanie strony.

Art. 91. § 1. Organ administracji państwowej może zawiesić postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz nie zagraża to interesowi społecznemu.

§ 2. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania żadna ze stron nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

Art. 92. Organ administracji państwowej, który z przyczyny określonej w art. 90 § 1 pkt 1–3 zawiesił postępowanie wszczęte z urzędu, poczyni równocześnie niezbędne kroki w celu usunięcia przeszkody do dalszego prowadzenia postępowania. Tak samo postąpi organ w razie zawieszenia z tej samej przyczyny postępowania wszczętego na żądanie strony, jeżeli interes społeczny przemawia za załatwieniem sprawy.

Art. 92. § 1. Organ administracji państwowej, który zawiesił postępowanie z przyczyny określonej w art. 90 § 1 pkt 4, wystąpi równocześnie do właściwego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego albo wezwie stronę do wystąpienia o to w oznaczonym terminie, chyba że strona wykaże, że już zwróciła się w tej sprawie do właściwego organu lub sądu.

§ 2. Jeżeli zawieszenie postępowania z przyczyny określonej w art. 90 § 1 pkt 4 mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważną szkodę dla interesu społecznego, organ administracji państwowej załatwi sprawę, rozstrzygając zagadnienie wstępne we własnym zakresie.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się także wówczas, gdy strona mimo wezwania (§ 1) nie wystąpiła o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego albo gdy zawieszenie postępowania mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla strony. W tym ostatnim przypadku organ może uzależnić załatwienie sprawy od złożenia przez stronę stosownego zabezpieczenia.

Art. 94 § 1. O postanowieniu w sprawie zawieszenia postępowania organ administracji państwowej zawiadamia stronę.

§ 2. W przypadku zawieszenia postępowania na żądanie strony lub jednej ze stron (art. 91 § 1) organ pouczy je o treści przepisu art. 91 § 2.

§ 3. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania służy stronie zażalenie.

Art. 95. W czasie zawieszenia postępowania organ administracji państwowej może podejmować czynności niezbędne w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu

dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnym szkodom dla interesu społecznego.

Art. 96. Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w kodeksie.

Rozdział 7.

Decyzje

Art. 97. § 1. Organ administracji państwowej załatwia sprawę przez wydanie decyzji.

§ 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Art. 98. Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Art. 99. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji państwowej i strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, osnowę i datę decyzji, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego.

§ 2. Jeżeli decyzja nie uwzględnia żądania strony w całości lub w części, rozstrzyga sporne interesy stron albo nakłada na stronę lub stwierdza nałożony na nią obowiązek, powinna zawierać faktyczne i prawne uzasadnienie.

§ 3. Decyzja wydana na skutek odwołania powinna zawierać zawsze faktyczne i prawne uzasadnienie.

§ 4. Organ może ograniczyć treść decyzji do danych wymienionych w § 1 w przypadkach, w których z dotychczasowych przepisów ustawowych wynikała możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek publiczny.

Art. 100. § 1. Decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W tym ostatnim przypadku organ administracji państwowej może w drodze postanowienia zażądać od strony stosownego zabezpieczenia.

§ 2. W przypadkach określonych w § 1 rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji również po jej wydaniu. Wówczas organ wydaje osobną decyzję, od której służy stronie odwołanie.

Art. 101. § 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie.

§ 2. W przypadkach wymienionych w art. 11 § 2 decyzja ma być stronom ogłoszona ustnie.

Art. 102. Organ administracji państwowej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej.

Art. 103. § 1. Strona może w terminie czternastu dni od daty doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do osnowy. Strona może również w tym samym terminie zażądać uzupełnienia decyzji pouczeniem co do prawa odwołania albo sprostowania tego pouczenia zamieszczonego w decyzji.

§ 2. W przypadkach określonych w § 1 termin dla strony do wniesienia odwołania biegnie od dnia doręczenia jej odpowiedzi.

Art. 104. Błędne pouczenie w decyzji co do prawa odwołania nie może szkodzić stronie, która zastosowała się do tego pouczenia.

Art. 105. § 1. Organ administracji państwowej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

§ 2. Organ, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji.

§ 3. Na postanowienie w sprawie sprostowania i, wyjaśnienia służy zażalenie.

Rozdział 8.

Postanowienia.

Art. 106. § 1. W toku postępowania organ administracji państwowej wydaje postanowienia.

§ 2. Postanowienia dotyczą szczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy.

Art. 107. Postanowienie powinno zawierać: oznaczenie organu administracji państwowej i strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, osnowę i datę postanowienia oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego. Gdy na postanowienie służy stronie zażalenie, postanowienie powinno zawierać ponadto zwięzłe uzasadnienie oraz pouczenie o trybie wniesienia zażalenia.

Art. 108. § 1. Postanowienia, od których służy stronom zażalenie, doręcza się na piśmie.

§ 2. W przypadkach wymienionych w art. 11 § 2 postanowienia mogą być stronom ogłaszane ustnie.

Art. 109. Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 99 § 3 i 4 oraz art. 103—105.

Rozdział 9.

Odwolania.

Art. 110. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.

§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji państwowej bezpośrednio wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje szczególny organ odwoławczy.

§ 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez naczelną organ administracji państwowej nie służy odwołanie.

§ 4. Od decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej, mocą której uchylono lub zmieniono decyzję organu administracyjnego tego prezydium (art. 140), służy stronie odwołanie do właściwego ministra.

Art. 111. Odwołanie nie wymaga szczegółowego uzasadnienia. Wystarcza, jeżeli z odwołania wynika, że strona nie jest zadowolona z wydanej decyzji.

Art. 112. § 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję.

§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie — od dnia jej ogłoszenia stronie.

§ 3. Pozostają w mocy przepisy ustaw, przewidujące inne terminy do wniesienia odwołania.

Art. 113. § 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.

§ 2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się w przypadkach, gdy:

- 1) decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 100),
- 2) decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy.

§ 4. Ponadto decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, gdy:

- 1) jest zgodna z żądaniem wszystkich stron,
- 2) wszystkie strony zgodnie zrzekły się na piśmie wniesienia odwołania.

Art. 114. O wniesieniu odwołania organ administracji państwowej, który wydał decyzję, zawiadomi strony.

Art. 115. § 1. Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji państwowej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję.

§ 2. Od nowej decyzji służy stronom odwołanie.

Art. 116. Organ administracji państwowej, który wydał decyzję, obowiązany jest przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu w terminie czternastu dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji w myśl art. 115.

Art. 117. Organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchylenie terminu do wniesienia odwołania. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne.

Art. 118. Organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji.

Art. 119. Organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

Art. 120. § 1. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub w części i wydaje w tym zakresie nową decyzję.

§ 2. Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia dowodów, których przeprowadzenie bezpośrednio przed organem odwoławczym byłoby zbyt uciążliwe lub połączone ze znacznymi kosztami.

Art. 121. W przypadku określonym w art. 120 § 1 pkt. 2 organ odwoławczy może wydać decyzję na niekorzyść strony odwołującej się, gdy zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem lub sprzeczna z interesem społecznym.

Art. 122. W sprawach nie uregulowanych w art. 119—121 — w postępowaniu przed organami odwoławczymi mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu przed organami pierwszej instancji.

Rozdział 10.

Zażalenia.

Art. 123. § 1. Na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi.

§ 2. Zażalenia wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia stronie, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie — od dnia jego ogłoszenia stronie.

Art. 124. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Art. 125. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia, jednakże organ administracji państwowej, który wydał postanowienie, może wstrzymać jego wykonanie, gdy uzna to za uzasadnione.

Art. 126. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale do zażeń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

Rozdział 11.

Wznowienie postępowania.

Art. 127. § 1. W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe,
- 2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa,

- 3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji państwowej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 21 i 22,
- 4) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu,
- 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne, które istniały już przy wydaniu decyzji, lub nowe dowody, o ile te okoliczności i dowody nie były w toku postępowania znane organowi, który wydał decyzję, i nie mogły być wówczas powołane przez stronę zainteresowaną we wznowieniu bez jej winy,
- 6) zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 93 § 2),
- 7) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

§ 2. Z przyczyny określonej w § 1 pkt 1 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfałszowania dowodu orzeczeniem sądu lub innego organu państwowego, jeżeli jest to niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego.

Art. 128. Wznowienie postępowania z przyczyny wymienionej w art. 127 § 1 pkt 5 może nastąpić tylko w okresie trzech lat od dnia wydania decyzji ostatecznej.

Art. 129. Wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 127 § 1 pkt 4 następuje tylko na żądanie strony.

Art. 130. § 1. Podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji państwowej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania.

§ 2. Termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 127 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Art. 131. Decyzję o wznowieniu postępowania wydaje organ administracji państwowej, który w sprawie wydał decyzję w ostatniej instancji, z wyjątkiem przypadku, gdy przyczynę wznowienia stanowią działalność tego organu albo okoliczność, że ten organ podlega wyłączeniu. W tym przypadku o wznowieniu postępowania decyduje organ wyższego stopnia. Nie dotyczy to przypadków, gdy decyzję w ostatniej instancji wydał naczelny organ administracji państwowej.

Art. 132. W decyzji o wznowieniu postępowania organ administracji państwowej uchyla dotychczasową decyzję i ustala, w której instancji i w jakim zakresie ma nastąpić ponowne rozpatrzenie sprawy i wydanie nowej decyzji.

Art. 133. § 1. Od decyzji o wznowieniu postępowania nie służy stronie odwołanie.

§ 2. Od decyzji o odmowie wznowienia postępowania służy stronie odwołanie, chyba że decyzję wydał naczelny organ administracji państwowej.

Art. 134. § 1. Organ administracji państwowej, właściwy w sprawie wznowienia postępowania, może przed rozpatrzeniem tej sprawy postanowić o wstrzymaniu wykonania decyzji wydanej w ostatniej instancji, jeżeli decyzja nie została jeszcze wykonana, gdy zostało uprawdopodobnione, że decyzję tę wydano przy istnieniu okoliczności stanowiącej przyczynę wznowienia postępowania.

§ 2. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy stronie zażalenie, chyba że postanowienie wydał naczelny organ administracji państwowej.

Rozdział 12.

Uchylenie i zmiana decyzji.

Art. 135. § 1. Decyzja, na mocy której żadna ze stron nie nabyła prawa, może być w każdym czasie uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który decyzję wydał, lub przez organ wyższego stopnia.

§ 2. W przypadkach wymienionych w § 1 właściwy organ wydaje decyzję o uchyleniu lub zmianie dotychczasowej decyzji.

Art. 136. Decyzja, na mocy której strony nabyły prawo, może być za ich zgodą uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który decyzję wydał, lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie decyzji. Przepis art. 135 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 137. § 1. Podlega uchyleniu jako nieważna decyzja, która:

- 1) została wydana przez organ administracji państwowej niewłaściwy ze względu na przedmiot decyzji,
- 2) została wydana bez jakiegokolwiek podstawy prawnej,
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,
- 4) została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- 5) jest niewątpliwie niewykonalna,
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
- 7) zawiera wadę powodującą nieważność tej decyzji z mocy wyraźnego przepisu prawa.

§ 2. Jeżeli jedna z wad określonych w § 1 dotyczy tylko części decyzji, decyzja ta podlega uchyleniu tylko w niezbędnym zakresie.

Art. 138. § 1. Właściwy do uchylenia nieważnej decyzji w przypadkach wymienionych w art. 137 jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja wydana została przez naczelny organ administracji państwowej — ten organ.

§ 2. Właściwy organ wydaje decyzję o uchyleniu nieważnej decyzji na żądanie strony lub z urzędu.

§ 3. Od decyzji o uchyleniu nieważnej decyzji służy stronie odwołanie, chyba że decyzję o uchyleniu wydał naczelny organ administracji państwowej.

Art. 139. § 1. Organ administracji państwowej, właściwy do uchylenia decyzji jako nieważnej, wstrzymuje z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta jedną z wad wymienionych w art. 137.

§ 2. Na postanowienie o wstrzymaniu wykonania decyzji służy stronie zażalenie.

Art. 140. Przewidziane w art. 135—139 uprawnienia organów wyższego stopnia do uchylenia i zmiany decyzji służą w stosunku do decyzji wydanych przez organy administracji prezydiów rad narodowych także tym prezydiom.

Art. 141. § 1. Naczelny organ administracji państwowej może uchylić lub zmienić w niezbędnym zakresie każdą decyzję ostateczną, jeżeli w inny sposób nie można usunąć stanu zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu albo zapobiec poważnym szkodom dla gospodarki narodowej lub dla ważnych interesów Państwa.

§ 2. Uprawnienia określone w § 1 przysługują także prezydium wojewódzkiej rady narodowej co do decyzji wydanych przez organy administracyjne prezydiów rad narodowych niższego stopnia.

§ 3. W przypadkach określonych w § 1 i 2 stronom poszkodowanym służy prawo do odszkodowania od Państwa. Strony mogą dochodzić odszkodowania także na drodze sądowej.

Art. 142. Organ administracji państwowej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

DZIAŁ III.

Udział prokuratora.

Art. 143. Prokuratorowi służy prawo zwrócenia się do właściwego organu administracji państwowej o wszczęcie postępowania w celu usunięcia stanu niezgodnego z prawem.

Art. 144. Prokuratorowi służy prawo udziału w każdym stadium postępowania w celu zapewnienia, aby postępowanie i rozstrzygnięcie sprawy było zgodne z prawem.

Art. 145. § 1. Prokuratorowi służy prawo wniesienia sprzeciwu od decyzji ostatecznej, jeżeli zachodzą: 1) określone w art. 127 przyczyny wznowienia postępowania, 2) określone w art. 137 i 141 lub w innych przepisach prawnych przyczyny uchylecia lub zmiany decyzji.

§ 2. Prokurator wnosi sprzeciw do organu wyższego stopnia.

Art. 146. § 1. Sprzeciw prokuratora powinien być rozpatrzone i załatwiony w terminie trzydziestu dni od daty jego wniesienia.

§ 2. W razie niezadowolnienia sprzeciwu w terminie określonym w § 1 mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 33—35.

Art. 147. Jeżeli organ administracji państwowej właściwy do rozpatrzenia sprzeciwu, uzna sprzeciw za uzasadniony, powinien, zależnie od jego podstawy, spowodować wznowienie postępowania albo uchylić lub zmienić decyzję.

Art. 148. W przypadku wniesienia przez prokuratora sprzeciwu organ administracji państwowej, do którego sprzeciw wniesiono, obowiązany jest niezwłocznie rozpatrzyć, czy zachodzi potrzeba wstrzymania wykonania decyzji do chwili załatwienia sprzeciwu.

Art. 149. Prokuratorowi, który bierze udział w postępowaniu w przypadkach określonych w art. 143—145, służą prawa strony.

Art. 150. Przepisów niniejszego działu o sprzeciwie prokuratora nie stosuje się do decyzji wydanej przez naczelny organ administracji państwowej. Jednakże decyzja ta może być z przyczyn określonych w art. 145 § 1 przedmiotem wystąpienia Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do naczelnego organu administracji państwowej, który wydał decyzję. Organ ten powinien rozpatrzyć wystąpienie Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i udzielić mu odpowiedzi w ciągu 30 dni.

DZIAŁ IV.

Skargi i wnioski.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 151. § 1. Obywatelom oraz organizacjom zawodowym, samorządowym, spółdzielczym i innym organizacjom społecznym służy zagwarantowane w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej prawo składania skarg i wniosków do organów państwowych.

§ 2. Skargi i wnioski można składać w interesie własnym, innych osób, a także w interesie społecznym.

Art. 152. § 1. Skargi i wnioski składane do organów państwowych mogą dotyczyć wszelkich spraw wchodzących w zakres zadań organów państwowych i państwowych jednostek organizacyjnych, a także zadań wynikających dla organów organizacji zawodowych, samorządowych i spółdzielczych i innych organizacji społecznych z załatwiania przez nie spraw określonych w art. 1.

§ 2. O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.

Art. 153. § 1. Organy państwowe obowiązane są

skargi i wnioski rozpatrzyć i załatwić w ramach swojej właściwości.

§ 2. Pracownik organu państwowego winny przewlekłego lub biurokratycznego załatwiania skarg i wniosków podlega odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej.

Art. 154. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do skarg i wniosków składanych do organów organizacji zawodowych, samorządowych, spółdzielczych i innych organizacji społecznych, w związku z załatwianiem przez te organy spraw określonych w art. 1. W tych przypadkach przepis art. 153 § 2 ma zastosowanie do osób załatwiających skargi i wnioski składane do organów tych organizacji.

Art. 155. Nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi lub wniosku albo z powodu dostarczenia materiału do publikacji o znamionach skargi lub wniosku, jeżeli działał w granicach prawem dozwolonych.

Art. 156. Rada Ministrów wyda przepisy o organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków.

Rozdział 2.

Skargi.

Art. 157. Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub słuszych interesów obywateli, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Art. 158. Skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia.

Art. 159. Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:

- 1) rady narodowej — rada narodowa bezpośrednio wyższego stopnia, a w stosunku do wojewódzkiej rady narodowej i rady narodowej miasta wyłączono go z województwa — Rada Państwa,
- 2) prezydium rady narodowej — prezydium rady narodowej wyższego stopnia, a w stosunku do prezydium wojewódzkiej rady narodowej — Rada Ministrów,
- 3) ministra — Rada Ministrów,
- 4) urzędu centralnego i jego kierownika — Prezes Rady Ministrów lub minister, któremu urząd podlega,
- 5) organu administracyjnego prezydium rady narodowej — prezydium tej rady oraz odpowiedni organ prezydium rady narodowej wyższego stopnia, a w stosunku do organu administracyjnego prezydium wojewódzkiej rady narodowej — prezydium tej rady oraz właściwy minister,
- 6) innego organu administracji państwowej, przedsiębiorstwa państwowego lub innej państwowej jednostki organizacyjnej — organ wyższego stopnia lub sprawujący bezpośredni nadzór.

Art. 160. Do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności organu organizacji zawodowej, samorządowej, spółdzielczej i innej organizacji społecznej w zakresie administracji państwowej (art. 2 § 2) właściwy jest organ bezpośrednio wyższego stopnia tej organizacji, a w stosunku do organu naczelnego tej organizacji — organ państwowy sprawujący nadzór nad organizacją.

Art. 161. Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest w terminie siedmiu dni przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Art. 162. § 1. Organ właściwy do rozpatrzenia skargi może ją przekazać do załatwienia organowi niższego stopnia, o ile skarga nie zawiera zarzutów dotyczących działalności tego organu.

§ 2. Skargę na pracownika można przekazać do załatwienia również jego przełożonemu służbowemu,

z obowiązkiem zawiadomienia organu właściwego do rozpatrzenia skargi o sposobie jej załatwienia.

§ 3. O przekazaniu skargi zawiadamia się równocześnie skarżącego.

Art. 163. Skarga w sprawie indywidualnej, która nie była i nie jest przedmiotem postępowania administracyjnego, powoduje wszczęcie postępowania, jeżeli została złożona przez stronę. Jeżeli skarga taka pochodzi od innej osoby, może spowodować wszczęcie postępowania administracyjnego z urzędu, chyba że przepisy wymagają do wszczęcia postępowania żądania strony.

Art. 164. W sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne:

- 1) skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu,
- 2) skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu.

Art. 165. § 1. Skargę w sprawie, w której w toku postępowania administracyjnego została wydana decyzja ostateczna, uważa się zależnie od jej treści za podanie o wznowienie postępowania lub za żądanie uchylecia lub zmiany decyzji z urzędu.

§ 2. W przypadkach określonych w § 1 postępowanie zostanie wznowione, a decyzja zostanie uchylona lub zmieniona, gdy zachodzą przewidziane w kodeksie warunki do wznowienia postępowania albo do uchylecia lub zmiany decyzji.

Art. 166. § 1. Gdy organ właściwy do rozpatrzenia skargi uzna ją za uzasadnioną, przekaże ją w przypadkach określonych w art. 163 i 165 organowi właściwemu do wszczęcia lub wznowienia postępowania albo do uchylecia lub zmiany decyzji, a w przypadku określonym w art. 164 — organowi, przed którym toczy się postępowanie.

§ 2. O rozpatrzeniu skargi i przekazaniu jej do załatwienia zawiadamia się równocześnie skarżącego.

Art. 167. § 1. Organ, któremu przekazana została skarga do załatwienia, powinien ją załatwić w ciągu dwóch miesięcy.

§ 2. O sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego.

§ 3. W razie niezakończoności skargi w terminie określonym w § 1 stosuje się przepisy art. 33—35.

Art. 168. Gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 194) albo nie należy do zakresu administracji państwowej, przepisy art. 163—167 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu mają zastosowanie przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy.

Rozdział 3.

Wnioski.

Art. 169. Przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności społecznej, lepszego zaspokajania potrzeb ludności.

Art. 170. § 1. Wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku.

§ 2. Wnioski w sprawach dotyczących zadań organów organizacji zawodowych, samorządowych, spółdzielczych i innych organizacji społecznych w zakresie administracji państwowej (art. 2 § 2) składa się do organów tych organizacji.

Art. 171. Jeżeli organ, który otrzymał wniosek, nie jest właściwy do jego rozpatrzenia, obowiązany jest w ciągu czternastu dni przekazać go właściwemu organowi. O przekazaniu wniosku zawiadamia się równocześnie wnioskodawcę.

Art. 172. § 1. Wniosek powinien być rozpatrzony i załatwiony w ciągu dwóch miesięcy.

§ 2. O sposobie załatwienia wniosku należy równocześnie zawiadomić wnioskodawcę.

Art. 173. W razie niemożności załatwienia wniosku w terminie określonym w art. 172 właściwy organ obowiązany jest w tym terminie zawiadomić wnioskodawcę o czynnościach podjętych w celu rozpatrzenia wniosku oraz o przewidywanym terminie załatwienia wniosku.

Art. 174. § 1. Wnioskodawcy niezadowolonemu ze sposobu załatwienia wniosku służy prawo wniesienia skargi w trybie określonym w rozdziale 2 niniejszego działu.

§ 2. Wnioskodawcy służy prawo wniesienia skargi w przypadku niezakończoności wniosku w terminie określonym w art. 172 albo wskazanym w zawiadomieniu (art. 173).

Rozdział 4.

Udział prasy i organizacji społecznych.

Art. 175. § 1. Skargi i wnioski przekazane przez redakcje prasowe do organów właściwych w myśl art. 158—160 i 170 podlegają rozpatrzeniu i załatwieniu w trybie określonym w przepisach rozdziałów 2 i 3 niniejszego działu.

§ 2. Właściwy organ zawiadamia w przepisany terminie o sposobie załatwienia skargi lub wniosku albo o ich przekazaniu innemu organowi w celu załatwienia również redakcję prasową, jeżeli zażądała takiego zawiadomienia.

Art. 176. Przepisy art. 175 stosuje się odpowiednio do skarg i wniosków przekazanych przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne do organów właściwych w myśl art. 158—160 i 170.

Art. 177. § 1. Artykuły, notatki i inne wiadomości opublikowane w prasie, których treść ma znamiona skargi (art. 157) lub wniosku (art. 169) i które przesłane zostały przez redakcję prasową do organu właściwego w myśl art. 158—160 lub art. 170, podlegają rozpatrzeniu i załatwieniu jako skargi lub wnioski w trybie przepisów rozdziału 2 lub 3 niniejszego działu.

§ 2. Właściwy organ zawiadamia w przepisany terminie o sposobie załatwienia sprawy albo o jej przekazaniu innemu organowi w celu załatwienia redakcję prasową, która te materiały (§ 1) przesłała, a w miarę możliwości także osoby, których sprawa dotyczy.

Art. 178. Przepisy art. 167 § 3 oraz art. 173 i 174 stosuje się odpowiednio do redakcji prasowej, która opublikowała i przesłała do właściwego organu administracji państwowej artykuł, notatkę lub inną wiadomość, w trybie przewidzianym w niniejszym rozdziale.

Art. 179. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do skarg, wniosków oraz wiadomości przekazanych właściwym organom przez redakcję radia, telewizji i kroniki filmowej.

DZIAŁ V.

Oplaty i koszty postępowania.

Art. 180. § 1. Jeżeli strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry, organ administracji państwowej prowadzący postępowanie wyznaczy jej termin do wniesienia tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż czternaście dni.

§ 2. Jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana.

§ 3. Organ powinien jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia należności:

- 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy społeczne lub względ na ważny interes strony,

- 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin zawity,
- 3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą.

Art. 181. § 1. Stronę obciążają te koszty postępowania, które:

- 1) wynikły z winy strony,
- 2) zostały poniesione w interesie lub na żądanie strony, a nie wynikają z ustawowego obowiązku organów prowadzących postępowanie.

§ 2. W uzasadnionych przypadkach organ administracji państwowej może zażądać od strony złożenia zaliczki w określonej wysokości na pokrycie kosztów postępowania.

Art. 182. § 1. Do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 52, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

§ 2. Organ administracji państwowej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Art. 183. § 1. Jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji państwowej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

§ 2. Na postanowienie w sprawie kosztów postępowania osobie zobowiązanej do ich poniesienia służy zażalenie.

Art. 184. Wszelkie nie uiszczone w terminie opłaty i koszty postępowania oraz inne należności wynikłe z tego postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 185. Pracownik organu administracji państwowej winny błędnemu wezwaniu strony (art. 52 § 1) obowiązany jest do zwrotu wynikłych stąd kosztów. Orzekanie i ściąganie należności od tego pracownika następuje w trybie administracyjnym.

Art. 186. W razie niewątpliwej niemożności poniesienia przez stronę opłat, kosztów i należności związanych z tokiem postępowania organ administracji państwowej może ją zwolnić w całości lub w części od ponoszenia tych opłat, kosztów i należności. Zwolnienie od opłat skarbowych następuje z zachowaniem przepisów o tych opłatach.

DZIAŁ VI.

Przepisy wprowadzające i końcowe.

Art. 187. Przepisy kodeksu dotyczące:

- 1) ministrów i naczelnych organów administracji państwowej — stosuje się również do urzędów centralnych i ich kierowników,
- 2) prezydiów wojewódzkich rad narodowych — stosuje się również do prezydiów miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) prezydiów powiatowych rad narodowych — stosuje się również do prezydiów miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie oraz prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

Art. 188. Rada Ministrów może swoje uprawnienia wynikające z kodeksu, z wyjątkiem art. 156, przekazać do właściwości Prezesa Rady Ministrów albo odrębnego organu, a gdy chodzi o stosunek do prezydiów rad narodowych — również właściwemu ze względu na rodzaj sprawy ministrowi.

Art. 189. Jeżeli przepis prawny powołuje się ogólnie na przepisy o postępowaniu administracyjnym, należy przez to rozumieć przepisy kodeksu.

Art. 190. Decyzje określone w innych przepisach prawnych jako prawomocne uważa się za ostateczne, chyba że z przepisów tych wynika, iż dotyczą one takiej decyzji, która została utrzymana w mocy w po-

stępowaniu sądowym bądź też nie została zaskarżona w tym postępowaniu z powodu upływu terminu do wniesienia skargi.

Art. 191. § 1. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie kodeksu rozpoznawane będą aż do ich ukończenia w danej instancji według przepisów dotychczasowych.

§ 2. Termin do wniesienia odwołania od decyzji doręczonej lub ogłoszonej przed dniem wejścia w życie kodeksu oblicza się według przepisów dotychczasowych.

Art. 192. Pozostają w mocy przepisy ustaw szczególnych, przewidujące drogę postępowania sądowego w sprawach z zakresu administracji państwowej.

Art. 193. Kodeks nie narusza przepisów o szczególnych uprawnieniach osób korzystających z immunitetów dyplomatycznych.

Art. 194. § 1. Przepisów kodeksu nie stosuje się do postępowania:

- 1) przed organami państwowego arbitrażu gospodarczego,
- 2) karno-administracyjnego,
- 3) karnego skarbowego,
- 4) przed komisjami rozjemczymi,
- 5) w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz rent i zaopatrzeń z innych tytułów,
- 6) dyscyplinarnego,
- 7) podatkowego,
- 8) przed organami administracji wojskowej w sprawach unormowanych w przepisach szczególnych,
- 9) przed Urzędem Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 10) przed polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi i konsularnymi za granicą.

§ 2. Przepisów kodeksu nie stosuje się również do postępowania w sprawach:

- 1) powszechnego obowiązku wojskowego,
- 2) dostarczania środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa i bezpieczeństwa publicznego oraz w sprawach świadczeń osobistych i rzeczowych dla potrzeb obrony Państwa,
- 3) odpowiedzialności majątkowej za szkody wyrządzone w majątku państwowym, unormowanej w przepisach szczególnych.

§ 3. Do spraw rozpatrywanych w postępowaniach wymienionych w § 1 i 2 stosuje się jednak przepisy działu IV oraz art. 189 kodeksu.

§ 4. Rada Ministrów może rozciągnąć w drodze rozporządzenia przepisy kodeksu w całości lub w części na postępowania przed organami administracji państwowej w sprawach wymienionych w § 1 i 2.

Art. 195. § 1. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach uregulowanych w niniejszym kodeksie.

§ 2. W szczególności traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. Nr 36, poz. 341 z późniejszymi zmianami).

Art. 196. Kodeks wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1959 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów normujących utworzenie Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenie na przedsiębiorstwa nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Dz. U. z dnia 29*6.1960 r. Nr 31, poz. 173)

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenia

czenia (Dz. U. z 1958 r. Nr 61, poz. 302 i z 1960 r. Nr 19, poz. 114), zarządza się, co następuje.

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenia (Dz. U. Nr 61, poz. 302)¹⁾ rozciąga się na podległe radom narodowym przedsiębiorstwa, nad którym zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. 1. Fundusz Postępu Technicznego, zwany dalej „Funduszem”, uzupełnia się środkami z narzutów obciążających koszty przedsiębiorstw, o których mowa w § 1.

2. Wysokość narzutów ustala Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z prezydiami właściwych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w sposób określony § 3 oraz § 11 ust. 2

1) Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1958 r. nr 6, poz. 76 i z 1960 r. nr 3, poz. 23.

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie utworzenia Funduszu Postępu Technicznego oraz jego przeznaczenia.

§ 3. Środki Funduszu gromadzone są w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a w przypadkach przewidzianych w § 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia — u właściwych dysponentów określonych części Funduszu.

§ 4. 1. Dysponentem głównym Funduszu jest Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Dysponentami określonych części Funduszu mogą być wyznaczone przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wojewódzkie zjednoczenia terenowego przemysłu materiałów budowlanych lub wojewódzkie zarządy budownictwa terenowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Z A G R A N I C A

FRANCJA

56

USTAWA

z dnia 14 lipca 1909 r.

o wzorach i modelach

(w brzmieniu, uwzględniającym zmiany, wprowadzone ustawami z dnia 6 stycznia 1916 r. i 13 lipca 1925 r., dekretem z dnia 30 października 1935 r. oraz uchwałą z dnia 31 grudnia 1951 r.)

Art. 1. Twórca wzoru lub modelu (*dessin ou modele*) i jego następcy prawni mają na warunkach, przewidzianych w niniejszej ustawie, wyłączne prawo stosowania, sprzedawania lub wystawiania na sprzedaż tego wzoru lub modelu, bez naruszenia praw, które mogą im przysługiwać na podstawie innych przepisów ustawowych zwłaszcza na podstawie ustawy z dnia 19 — 24 lipca 1793 r., zmienionej ustawą z dnia 11 marca 1902 r.

Art. 2. Niniejsza ustawa stosuje się do nowych wzorów, nowych plastycznych form i przemysłowych przedmiotów, które wyróżniają się wyraźnie od podobnych szczególnym i spostrzegalnym ukształtowaniem, nadającym im charakter nowości, albo jednym lub wieloma zewnętrznymi efektami, które dają im swoisty i nowy wygląd.

Jeżeli jednak ten sam przedmiot może być jednocześnie uważany za nowy wzór lub model i za nadający się do opatentowania wynalazek oraz jeżeli wynalazek ten wykazuje cechy, uzasadniające nowość wzoru lub modelu, od których wynalazek jest nierozłączny, wówczas wymieniony przedmiot może być oparty tylko na ustawie z dnia 5 lipca 1844 r.¹⁾

Art. 3. Jedynie prawidłowo zgłoszone wzory i modele korzystają z ochrony niniejszej ustawy.

Prawo wzoru lub modelu przysługuje jego twórcy lub następcom prawnym tego twórcy; jednakże pierwszy zgłaszający wzór lub model jest uważany za jego twórcę, dopóki nie zostanie wykazany dowód istnienia stanu przeciwnego.

Jeżeli wzór lub model przed jego zgłoszeniem stał się znany wskutek wystawienia go na sprzedaż lub w inny sposób, nie powoduje to ani utraty prawa przez właściciela, ani ustania przyznanej niniejszą ustawą ochrony prawnej.

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1959 r. nr 2, poz. 19.

Art. 4. Dla poszczególnych gałęzi przemysłu mogą oddzielne rozporządzenia przewidzieć konieczne środki, zabezpieczające przemysłowcom pierwszeństwo, wynikające z używania przez nich wzoru lub modelu, zwłaszcza przez wprowadzenie prywatnych rejestrów, podlegających urzędowemu ostemplowaniu.

Art. 5. Zgłoszenia należy dokonać w sekretariacie sądu rozjemczego, albo — gdy takiego nie ma — w kancelarii sądu handlowego, właściwego dla miejsca zamieszkania zgłaszającego.

Jeżeli miejsce zamieszkania zgłaszającego znajduje się poza Francją, zgłoszenia należy dokonać w Sekretariacie Sądu Przemysłowego Okręgu Administracyjnego Sekwany.

Deklaracja każdego zgłoszenia zostaje z podaniem dnia i godziny dokonania zgłoszenia i numeru porządkowego wpisana do rejestru; świadectwo, stwierdzające te dane, wydaje się zgłaszającemu.

Zgłoszenie powinno zawierać dwa jednakowe egzemplarze wzoru lub odtworzenia zastrzeżonego przedmiotu oraz objaśniający opis, jeżeli zgłaszający uważa go za konieczny. Należy to wszystko zapakować do szczelnie zamkniętego pudełka, na którym należy zamieścić pieczęć i podpis zgłaszającego oraz urzędową pieczęć i poświadczenie sekretariatu lub kancelarii sądowej w taki sposób, aby nie można było go otworzyć bez uszkodzenia lub zniszczenia tych zabezpieczeń.

Jedno zgłoszenie może obejmować do 100 wzorów lub modeli, które należy od pierwszego do ostatniego ponumerować. Wzory lub modele, które nie są ponumerowane, albo których numer powtarza się lub wykracza poza liczbę 100, uważa się w rozumieniu niniejszej ustawy za niezgłoszone.

Art. 6. Zgłoszony pakunek może pozostawać w sekretariacie lub w kancelarii przez okres najdłuższej pięciu lat; dopóki on tam pozostaje, dopóty jest zabezpieczone zachowanie w tajemnicy przedmiotów, znajdujących się w pakunku.

Zgłaszający lub jego następcę prawny może w każdym czasie, zarówno na początku jak również w ciągu wymienionego powyżej okresu, wnieść o opublikowanie zgłoszenia dla wszystkich lub tylko dla niektórych przedmiotów, znajdujących się w pakunku.

Zgłaszający lub jego następcę prawny jest obowiązany wnieść o otwarcie zapieczętowanego pakunku, jeżeli chce przeciwstawić zgłoszenie osobom trzecim i spowodować wyjęcie jednego przedmiotu lub przedmiotów, odośnie których zamierza on podjąć kroki sądowe, oraz jeżeli żąda opublikowania zgłoszenia dla tych przedmiotów.

Jeżeli zgłaszający lub jego następca prawny wnosi o opublikowanie zgłoszenia wzoru lub modelu, złożone pudełko zostaje przesłane do Urzędu Patentowego, który je otwiera, wyjmując z niego obydwie egzemplarze wzoru lub modelu, stwierdza ich wzajemną zgodność oraz powoduje powielenie w drodze fotograficznej jednego z nich, przeznaczonego do przekazania w razie potrzeby sądom; drugi egzemplarz pozostaje w Urzędzie Patentowym, gdzie zostaje on opublikowany stosownie do przepisów rozporządzenia, przewidzianego w następnym art. 15.

Inne przedmioty, zawarte w pudełku, o których opublikowanie nie proszono, zostają znowu wzięte pod opieczętowane zamknięcie z poświadczeniem zabezpieczenia.

Odbitka odtworzenia opublikowanego wzoru lub modelu zostaje z odpisem opisu i objaśnieniami, potrzebnymi do uzupełnienia tego odtworzenia, udostępniona w Urzędzie Patentowym dla publiczności.

Odbitki, zaopatrzone również odpisem objaśniających uwag i deklaracji zgłoszeniowej, są wydawane na wniosek za opłatą zgłaszającemu lub jego następcy prawnemu oraz każdej stronie, zainteresowanej sporem prawnym w sprawie wzoru lub modelu.

Art. 7. Cały okres trwania ochrony, przyznanej niniejszą ustawą zgłoszonemu wzorowi lub modelowi, wynosi — z dalej wymienionymi zastrzeżeniami i warunkami — 50 lat od dnia dokonania zgłoszenia.

Z upływem pierwszego okresu pięcioletniego, w ciągu którego zgłoszenie mogło pozostawać w sekretariacie lub w sądowej kancelarii, otrzymuje zgłaszający na swój wniosek z powrotem pudełko, które pod opieczętowanym zamknięciem zawiera przedmioty, o których opublikowanie nie wniesiono do tego czasu.

Jeżeli chce on utrzymać w mocy zgłoszenie bądź dla wszystkich zawartych w pudełku przedmiotów, bądź tylko dla jednego lub kilku z nich, jest obowiązany przed upływem wymienionych powyżej pięciu lat wnieść o utrzymanie w mocy tego zgłoszenia dla każdego z tych przedmiotów, mianowicie albo z przewidzianym w art. 6 ust. 4 opublikowaniem albo przy zachowaniu w tajemnicy.

Opieczętowane pudełko zostaje przesłane Urzędowi Patentowemu, który otwiera pudełko i wyjmując z niego przedmioty, co do których wniesiono o dalsze zachowanie zgłoszenia w mocy; dokonuje on w myśl art. 6 ust. 4 i 6 opublikowania wszystkich przedmiotów, dla których wniesiono o opublikowanie, umieszcza obydwie egzemplarze każdego przedmiotu, o którego dalsze zachowanie w tajemnicy proszono, pod osłoną zamkniętą, opieczętowaną i opatrzoną zabezpieczającym poświadczeniem, oraz pozostawia w pudełku inne przedmioty, które ze względu na ich zwrot, jaki na mocy ust. 2 niniejszego artykułu może być zażądany, ponownie zostaje zamknięte i opieczętowane, jak przewidziano w art. 6 ust. 5.

Zgłoszenie, utrzymane tak w mocy w Urzędzie Patentowym albo jawnie albo pod zamknięciem, kończy się z upływem 25 lat od dnia zarejestrowania w sekretariacie lub w kancelarii sądowej, o ile przed upływem tego terminu nie wnieśli zgłaszający o przedłużeniu na dalszy okres 25 lat.

Z początkiem tego nowego okresu zgłoszenie, przechowywane tajnie w Urzędzie Patentowym, zostaje z urzędu opublikowane, jak przewidziano w art. 6 ust. 4 i 6, jeżeli nie wniesiono już o to w ciągu drugiego okresu.

Art. 8²⁾. Jednocześnie ze zgłoszeniem należy uiścić w sekretariacie sądu rozjemczego lub w kancelarii sądowej opłatę w wysokości 3 fr. 95 c. za każde zgłoszenie i dodatkowo po 5 c. za każdy zgłoszony przedmiot. W tej kwocie nie są zawarte koszty stempłowe za wpisanie do rejestru zgłoszenia i przepisania oraz za potwierdzenie zgłoszenia.

²⁾ Zmieniony ustawą z dnia 13 lipca 1925 r. — art. 146 i uchwałą z dnia 31 grudnia 1951 r. — art. 2 i 3.

Suma ta ulega podziałowi w następujący sposób:

1) gmina, w której ma swoją siedzibę sąd rozjemczy lub sąd handlowy, otrzymuje przydział w wysokości po 0 fr. 50 c. i dodatkowo po 0 fr. 05 c. za każdy zgłoszony przedmiot;

2) sekretariat sądu rozjemczego lub kancelaria sądowa otrzymuje zapłatę w wysokości 3 fr. 45 c. łącznie z przydziałem, przewidzianym w art. 58 ustawy z dnia 27 marca 1907 r.

Jeżeli w ciągu lub na końcu pierwszego okresu wniesiono o opublikowanie zgłoszenia, należy zapłacić opłatę w wysokości 750 fr. za każdy z przedmiotów, które na żądanie zgłaszającego zostają wyjęte z opieczętowanego pudełka i są przechowywane jawnie przez Urząd Patentowy zgodnie z przepisami art. 6 ust. 4; opłata wynosi 150 fr. za każdy z tych przedmiotów, które na wniosek Urzędu Patentowego przechowuje tajnie.

Przedłużenie trwania mocy zgłoszenia z upływem pierwszych 25 lat podlega uiszczeniu nowej opłaty w wysokości 1125 fr. za każdy przedmiot, który nadal pozostaje pod ochroną, jeżeli zgłoszenie zostało opublikowane, oraz w wysokości 1725 fr., jeżeli do tego czasu było ono zachowane w tajemnicy.

Art. 9. Jeżeli przed upływem przewidzianego terminu pięciu lat nie wniesiono ani o opublikowanie zgłoszenia, ani o jego jawne lub tajne zachowanie w mocy, oraz jeżeli z upływem tego terminu nie zażądano zwrotu opieczętowanego pudełka, pieczęcie zostają usunięte, a zawarte w pudełku przedmioty przekazane na przechowanie do określonych w odnośnym zarządzeniu organów.

Tak samo są przekazywane do tych organów: po 25 latach przedmioty, dla których nie wniesiono o przedłużenie zgłoszenia, po 25 latach te przedmioty, których zgłoszenie zostało przedłużone. Przedmioty, uważane przez wymienione poniżej organy za warte przechowywania, zostają wystawione lub udostępnione publiczności. Na każdym przedmiocie należy wskazać nazwisko, imię, zawód i miejsce zamieszkania zgłaszającego oraz dzień dokonania zgłoszenia. Napisy będą wskazywać publiczności, że informacje te są podane zainteresowanym w tym celu, aby pobudzić i pomóc do zbadania, czy wyłączne prawo reprodukowania przedmiotów, — które są rysunkami lub rzeźbami w czysto technicznym rozumieniu tych wyrazów — istnieje jeszcze na podstawie ustawy z dnia 19 — 24 lipca 1793 r., zmienionej ustawą z dnia 11 marca 1902 r.

Art. 10. Umyślne naruszenie praw, przyznanych niniejszą ustawą, jest karane grzywną w wysokości od 25 do 2000 fr.

W przypadku recydywy, albo gdy wykraczający pracował u strony pokrzywdzonej, należy poza tym skazać na karę więzienia od jednego do sześciu miesięcy.

Recydywa zachodzi, jeżeli oskarżony w ciągu ostatnich pięciu lat został już raz skazany za wykroczenie, wymienione w niniejszej ustawie.

Winnego można ponadto pozbawić na okres, nie przekraczający pięciu lat, prawa wybierania i wybieralności do sądów handlowych i izb handlowych oraz do sądów rozjemczych.

Art. 11. Czyny, popełnione przed dokonaniem zgłoszenia, nie są ścigane sędownie na podstawie niniejszej ustawy.

Czyny, popełnione po dokonaniu zgłoszenia, ale przed jego opublikowaniem, uzasadniają według poprzedniego artykułu postępowanie cywilnoprosesowe jedynie w przypadku udowodnienia przez stronę pokrzywdzoną złej wiary obwinionego.

Nie można wszcząć ani postępowania karnego, ani postępowania cywilnego, zanim nie zostanie opublikowane zgłoszenie.

Jeżeli czyny zostały popełnione po opublikowaniu zgłoszenia, sprawcy mogą powoływać się na swą dobrą wiarę, ale mają obowiązek udowodnienia tego.

Należy orzec na korzyść pokrzywdzonej strony konfiskatę przedmiotów, które naruszają prawo przyznane niniejszą ustawą, również w przypadku uniewinnienia.

W przypadku skazania, sąd może poza tym orzec konfiskatę narzędzi, które służyły szczególnie do wytwarzania przedmiotów, naruszających prawo.

Art. 12. Poszkodowany może nawet przed opublikowaniem zgłoszenia spowodować sporządzenie przez funkcjonariusza egzekucyjnego dokładnego spisu przedmiotów lub przyrządów, naruszających prawo, wraz z ich zajęciem lub bez zajęcia, na podstawie zarządzenia przewodniczącego sądu ziemskiego, w którego okręgu należy podjąć te środki; są one podejmowane na zwykły wniosek, z którym należy przedłożyć dowód dokonania zgłoszenia i pokwitowanie o uiszczeniu opłat, przewidzianych w art. 8.

Przewodniczący może upoważnić wnioskodawcę do wezwania funkcjonariusza policyjnego lub okręgowego sędziego pokoju, jak również zobowiązać wnioskodawcę do złożenia zabezpieczenia, które jest on obowiązany dać, zanim spowoduje wykonanie środków. Niezachowanie tego przepisu powoduje nieważność i uzasadnia roszczenie odszkodowawcze przeciwko funkcjonariuszowi egzekucyjnemu.

Jeżeli wnioskodawca nie wszczyna postępowania cywilnego lub postępowania karnego w ciągu terminu 15 dni i dalszego dnia na każde 50 km odległości między miejscowością, w której znajdują się spisane lub zajęte przedmioty, oraz miejscem zamieszkania osoby, którą należy pozwać do sądu, wówczas dokonanie ponownego zajęcia jest bezskuteczne, jednakże bez szkody dla roszczeń odszkodowawczych.

Art. 13. Z ochrony, jaką daje niniejsza ustawa, korzystają wzory i modele, których twórcami lub prawnymi właścicielami są Francuzi lub zamieszkałe we Francji osoby, które mają we Francji przemysłowe lub handlowe przedsiębiorstwa, albo które ze względu na narodowość lub miejsce zamieszkania albo siedzibę przemysłowego lub handlowego przedsiębiorstwa przynależą do państwa, które francuskim wzorom i modelom zapewnia wzajemność na podstawie swego wewnętrznego ustawodawstwa lub umów dyplomatycznych.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od jej ogłoszenia.

Od tej daty zgłoszenia poprzednie, które według dotychczasowego ustawodawstwa jeszcze trwają w mocy, podlegają przepisom niniejszej ustawy; nieograniczone terminem zgłoszenia tracą ważność po upływie 50 lat od swego wejścia w życie. Zgłoszenia dokonane co najmniej na pięć lat, mogą być na warunkach, przewidzianych w niniejszej ustawie, ponownie przed upływem okresu, za jaki są one dokonane.

Zgłaszający lub ich następcy prawni są uprawnieni na warunkach, przewidzianych w art. 7 ust. 2 i 3, żądać zwrotu lub otwarcia i opublikowania swych wcześniejszych zgłoszeń oraz spowodować sporządzenie duplikatu zgłoszenia.

Art. 15. Rozporządzenie organu administracyjnego ustali materiał, wymiary, ciężar i rodzaj zamknięcia pudełka zgłoszeniowego, formularz deklaracji oraz postępowanie w sprawie otwarcia i opublikowania zgłoszenia, następnie sposób, w jaki ma nastąpić zwrot na rzecz zgłaszającego po upływie pierwszego okresu, przekazanie przeznaczonego dla sądów egzemplarza oraz jego ponowne podjęcie przez Urząd Patentowy, jak również opłaty należne za środki przejściowe, przewidziane w art. 14 ust. 3, oraz wszelkie inne przepisy, potrzebne do wykonania niniejszej ustawy.³⁾

Przewidziane w niniejszej ustawie opłaty, z wyjątkiem określonych w art. 8 ust. 1, są pobierane przez Muzeum Sztuki i Przemysłu na rachunek Urzędu Patentowego.

³⁾ Przepisy wykonawcze z dnia 26 czerwca 1911 r. do ustawy o wzorach i modelach.

Art. 16. Rozporządzenia organów administracyjnych ustalą warunki, na jakich niniejsza ustawa ma zastosowanie w Algierze i w koloniach.

Art. 17. Przepisy art. 15 i 19 ustawy z dnia 18 marca 1806 r. oraz wszelkie inne przepisy, sprzeczne z niniejszą ustawą, które dotyczą wzorów fabrycznych i modeli, ulegają uchyleniu.

(„La Propriété industrielle” z 1909 r. nr 7, str. 90 — 92, z 1916 r. nr 5, str. 56, z 1926 r. nr 2, str. 36, z 1936 r. nr 2, str. 24 i z 1952 r. nr 2, str. 18 — 19.)

57

USTAWA

z dnia 23 czerwca 1857 r.

o znakach fabrycznych i handlowych

(w brzmieniu, uwzględniającym zmiany, wprowadzone ustawami z dnia 3 maja 1890 r., 26 czerwca 1920 r.

i 11 września 1920 r.)

Tytuł I

Własność znaków

Art. 1. Używanie znaku fabrycznego lub handlowego (*marque de fabrique ou de commerce*) jest fakultatywne. Jednakże dekrety, wydawane w formie rozporządzeń administracyjnych, mogą uznawać je wyjątkowo za obligatoryjne dla określonych wyrobów.

Za znaki fabryczne i handlowe uważa się nazwiska podane w charakterystycznej formie, godła, herby, odciski pieczęci, stemple, pieczęcie, winiety, płasko-rzeźby, litery, cyfry, opaski i wszelkie inne oznaczenia, służące do odróżniania produktów fabrycznych lub towarów.

Art. 2. Nikt nie może rościć sobie wyłącznego prawa własności do znaku, o ile nie zgłosił w sekretariacie sądu handlowego swego miejsca zamieszkania

1) trzech odbitek tego znaku,

2) kłiszy tego znaku.

W razie zgłoszenia więcej znaków, należących do tej samej osoby, potrzeba tylko jednego protokołu, ale należy złożyć tyle odbitek po trzy egzemplarze i tyle kłisz, ile jest różnych znaków.

Jeden ze złożonych egzemplarzy należy z nazwiskiem sekretarza oraz podaniem dnia i godziny zgłoszenia odesłać zgłaszającemu.

Wielkość kłisz nie może przekraczać 12 cm na długość i szerokość.

Po opublikowaniu znaków przez Oddział Handlu, Przemysłu i Kolonii należy kłisze zwrócić zainteresowanemu.

Art. 3. Zgłoszenie wywiera skutek tylko na 15 lat. Własność znaku może być w każdym czasie zachowana na dalszy okres 15 lat przez nowe zgłoszenie.

Art. 4. Pobiera się opłatę w wysokości 1 fr. za sporządzenie protokołu zgłoszenia każdego znaku i za koszty dokumentu (poza opłatami stemplowymi i rejestracyjnymi).

Tytuł II

Przepisy dotyczące cudzoziemców

Art. 5. Cudzoziemcy, posiadający we Francji fabryki lub sklepy, korzystają odnośnie swych towarów z ochrony niniejszej ustawy, o ile dopełnią przewidzianych w niej formalności.

Art. 6. Cudzoziemcy i Francuzi, których zakłady handlowe znajdują się poza Francją, również korzystają dla swych towarów z ochrony niniejszej ustawy,

jeżeli w krajach, w których są zakłady handlowe, jest zapewniona w umowach państwowych wzajemność dla znaków francuskich.

W tym przypadku zgłoszenie powinno być dokonane w Sekretariacie Sądu Handlowego w Departamencie Sekwany.

Tytuł III

Przepisy karne

Art. 7. Podlega karze grzywny od 50 do 3000 fr. i karze więzienia od trzech miesięcy do trzech lat lub tylko jednej z tych kar:

- 1) kto podrabia znak lub używa podrobionego znaku;
- 2) kto w sposób oszukańczy zamieszcza na swoich wyrobach lub na rozprowadzanych przez siebie towarach znak innej osoby;
- 3) kto świadomie sprzedaje lub rozprowadza jeden lub więcej wyrobów, opatrzonych podrobionym lub oszukańczo przywłaszczonym znakiem.

Art. 8. Podlega karze grzywny od 50 do 2000 fr. i karze więzienia od jednego miesiąca do jednego roku lub tylko jednej z tych kar:

- 1) kto, nie podrabiając dokładnie znaku, tak go oszukańczo naśladuje, że kupiec zostaje wprowadzony w błąd, albo kto używa naśladowanego oszukańczo znaku;
- 2) kto używa znaku, zawierającego dane, które mogą wprowadzić w błąd kupca co do rodzaju wyrobów;
- 3) kto świadomie sprzedaje lub rozprowadza jeden lub więcej wyrobów, opatrzonych naśladowanym oszukańczo znakiem lub znakiem zawierającym dane, które mogą wprowadzić w błąd kupca co do rodzaju wyrobów.

Art. 9. Podlega karze grzywny od 50 do 1000 fr. i karze więzienia od czternastu dni do sześciu miesięcy lub tylko jednej z tych kar:

- 1) kto nie zamieszcza na swoich wyrobach znaku, uznanego za obligatoryjny;
- 2) kto sprzedaje lub rozprowadza jeden lub więcej wyrobów, które nie są oznaczone znakiem uznanym za obligatoryjny dla tego rodzaju wyrobów;
- 3) kto działa wbrew przepisom dekretów, wydanych w wykonaniu art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 10. Zbieg kar, ustalonych w niniejszej ustawie, nie następuje.

Za wszystkie działania, które poprzedzają pierwsze orzeczenie kary, zostaje tylko jeden raz wymierzona najwyższa kara.

Art. 11. Kary, określone w art. 7, 8 i 9, mogą być w przypadku recydywy podwojone.

Recydywa zachodzi, jeżeli w ciągu ostatnich 5 lat nastąpiło ukaranie z powodu jednego z wykroczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Art. 12. Przepis art. 463 kodeksu karnego może być stosowany do wykroczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie¹⁾.

Art. 13. Wykraczający mogą być poza tym uznani za pozbawionych prawa wyborczego do sądów handlowych i izb handlowych, izb sztuki i przemysłu oraz sądów polubownych najwyżej na dziesięć lat.

Sąd może na koszt skazanego zarządzić ogłoszenie wyniku wyroku w określonych miejscach oraz jego całkowite lub częściowe zamieszczenie w określonych dziennikach.

Art. 14. Sąd może, nawet w przypadku uniewinnienia, nakazać konfiskatę wyrobów, których znaki zostają uznane za sprzeczne z przepisami art. 7 i 8, oraz narzędzi i sprzętów, które szczególnie służyły do popełnienia wykroczenia.

Sąd może zarządzić, aby skonfiskowane towary zostały przekazane właścicielowi podrobionego albo oszu-

kańczo zastosowanego lub naśladowanego znaku, z zastrzeżeniem ewentualnych dalszych roszczeń odszkodowawczych. We wszystkich przypadkach jest on obowiązany zarządzić zniszczenie znaków, uznanych za sprzeczne z przepisami art. 7 i 8.

Art. 15. W przypadku, wymienionym w art. 9 pkt 1 i 2, sąd jest zawsze obowiązany zarządzić, aby znaki, uznane za obligatoryjne, były dołączone do odnośnych towarów.

Sąd może orzec konfiskatę, jeżeli oskarżony został skazany w ostatnich pięciu latach z powodu jednego z wykroczeń, przewidzianych w art. 9 pkt 1 i 2.

Tytuł IV

Postępowanie sądowe

Art. 16. Cywilne spory prawne, dotyczące znaków, należą do właściwości sądów cywilnych i są rozstrzygane sumarycznie.

W razie wszczęcia postępowania prawnokarnego, w sprawie skargi rozstrzyga karny sąd policyjny, jeżeli oskarżony w swojej obronie kwestionuje własność znaku.

Art. 17. Właściciel znaku może wystąpić przez każdego komornika sądowego o dokładne opisanie towarów, wraz z zajęciem lub bez zajęcia, co do których utrzymuje, że z jego szkodą są oznaczone wbrew przepisom niniejszej ustawy, mianowicie na mocy zarządzenia prezesa sądu cywilnego pierwszej instancji lub sędziego pokoju okręgu, jeżeli nie ma sądu cywilnego w miejscu, w którym znajdują się towary, jakie powinny być opisane lub zajęte.

Zarządzenie należy wydać na zwykły wniosek i po okazaniu protokołu zgłoszenia w sprawie odnośnego znaku. W razie potrzeby należy powołać rzeczoznawcę do pomocy komornikowi sądowemu.

W razie złożenia wniosku o dokonanie zajęcia, sędzia może zażądać od wnioskodawcy zabezpieczenia, które powinien on złożyć przed przystąpieniem do dokonania zajęcia.

Właścicielom opisanych lub zajętych towarów należy wydać odpis zarządzenia i, w razie istnienia, dokumentu, stwierdzającego złożenie zabezpieczenia, z uniknięciem nieważności, oraz roszczeń odszkodowawczych wobec komornika sądowego.

Art. 18. Jeżeli wnioskodawca zaniebduje sprawę w postępowaniu cywilnym lub karnoprawnym w ciągu czternastu dni, nie wliczając w to jednego dnia na każde 50 kilometrów odległości między miejscem, w którym znajdują się opisane i zajęte towary, a miejscem zamieszkania strony, przeciwko której skarga ma być skierowana, wówczas opisanie lub zajęcie jest prawnie bezskuteczne, pomijając dochodzone ewentualnie roszczenia odszkodowawcze.

Tytuł V

Przepisy ogólne i przejściowe

Art. 19. Wszystkie zagraniczne towary, które noszą znak lub nazwisko osiadłego we Francji fabrykanta, albo są oznaczone nazwą lub siedzibą francuskiej fabryki, są wyłączone od wwozu, przewozu lub składowania i mogą być, gdziekolwiek byłoby to, zajęte bądź przez administrację celną, bądź na wniosek Prokuratury lub strony pokrzywdzonej.

W razie dokonania zajęcia przez administrację celną, należy bezzwłocznie przesłać Prokuraturze protokół zajęcia.

Termin, w którym przewidziana w art. 18 skarga powinna być wniesiona, z uniknięciem nieważności zajęcia, bądź przez stronę pokrzywdzoną, bądź przez Prokuraturę, wynosi dwa miesiące.

Przepisy art. 14 stosuje się do towarów, zajętych w myśl niniejszego artykułu.

¹⁾ Zagrożone powyżej kary mogą być w razie istnienia okoliczności łagodzących zmniejszone do 1 fr. kary grzywny i jednego dnia kary więzienia lub tylko do jednej z tych kar.

Art. 20. Wszystkie przepisy niniejszej ustawy mają zastosowanie do win, wódek i innych napojów, do bydła, zboża, mąki i w ogóle do wszystkich wytworów rolnych.

Art. 21. Każde zgłoszenie znaku, dokonane w sekretariacie sądu handlowego przed wejściem w życie niniejszej ustawy, jest skuteczne przez 15 lat od daty wejścia ustawy w życie.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od jej ogłoszenia. Rozporządzenie administracji publicznej ustali formalności, dotyczące zgłaszania i publikowania znaków, oraz wszelkie dalsze środki, potrzebne do wykonania ustawy²⁾.

Art. 23. Przepisy wcześniejsze, które nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie ulegają uchyleniu.

(„*La Propriété industrielle*” z 1890r. nr 6, str. 66-67 oraz z 1920 r. nr 8, str. 93-94 i nr 10, str. 114-116)

WŁOCHY

58

DEKRET NR 929

z dnia 21 czerwca 1942 r.

o ochronie znaków fabrycznych i handlowych

(Stosownie do art. 1, 3 i 5 dekretu z mocą ustawy nr 317 z dnia 24 lutego 1939 r. w sprawie wykonania

dekretu z mocą ustawy nr 1602 z dnia 13 września

1934 r. o ochronie patentów, wzorów i znaków)

Tytuł I

Prawo ochronne i używanie znaków

Rozdział I

Prawa ochronne

Art. 1. Prawa ochronne dotyczące znaku handlowego uprawniają do wyłącznego używania znaku dla odróżnienia wyrobów lub towarów, wytwarzanych lub wprowadzanych do handlu na terytorium Państwa albo sprowadzanych na to terytorium w celach handlowych.

Wyłączne to prawo obejmuje również stosowanie znaku w celach reklamowych.

Art. 2. Utworzone w drodze ustawowej korporacje (*Enti*) i stowarzyszenia (*Associazioni*), mające na celu zabezpieczenie pochodzenia, rodzaju lub jakości określonych wyrobów lub towarów, mogą uzyskać prawa ochronne dotyczące własnych znaków jako znaków związkowych oraz są uprawnione do udzielania zezwoleń wytwórcom lub kupcom, będącym członkami korporacji lub stowarzyszenia, na używanie tych znaków.

Do zgłoszenia, zmierzającego do uzyskania rejestracji, należy załączyć postanowienia statutowe dotyczące używania znaku związkowego oraz ich zatwierdzenie; ustawowi przedstawiciele korporacji lub stowarzyszeń, będących właścicielami znaków związkowych, są obowiązani podawać do wiadomości Urzędowi Patentowemu (*Ufficio centrale dei brevetti per invenzioni, modelli e marchi*), wymienionemu w art. 52, zmiany statutowe, który załącza je do akt.

Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do zagranicznych znaków związkowych, zarejestrowanych w kraju pochodzenia, o ile kraj ten przyznaje Włochom wzajemność.

2) Rozporządzenie wykonawcze z dnia 27 lutego 1891 r. do ustawy o znakach fabrycznych i handlowych.

Do znaków związkowych stosuje się wszystkie inne przepisy tego dekretu, jeżeli przepisy te nie są sprzeczne z ich istotą.

Art. 3. Ponowienia w myśl art. 5 praw ochronnych, udzielonych na nowe zgłoszenie, oraz wcześniejszych praw ochronnych, należących do tego samego właściciela lub jego następcy prawnego, następują przez wydanie świadectw o ponowieniu.

Art. 4. Prawa wyłączne, wymienione w niniejszym dekrete, są z zastrzeżeniem przepisów art. 9 nadawane przez udzielenie prawa ochronnego.

Skutki prawa ochronnego, udzielonego w wyniku nowego zgłoszenia, rozpoczynają się od dnia dokonania zgłoszenia. Przy ponowieniach rozpoczynają się one od upływu wcześniejszego prawa ochronnego. W każdym przypadku skutek prawa ochronnego rozciąga się tylko na wymienione w nim wytwory lub towary.

Prawo ochronne trwa, o ile właściciel nie zrzeknie się go, 20 lat od wymienionych powyżej dat.

Zrzeszenie staje się skuteczne z chwilą wpisania go do rejestru znaków, wymienionego w art. 34; należy je ogłosić w Biuletynie (*Bollettino dei brevetti per invenzioni, modelli e marchi*), określonym w art. 80.

Art. 5. Rejestracja może być ponowiona odnośnie tego samego znaku albo odnośnie znaku, zmienionego tylko w jego nieistotnych częściach składowych, oraz odnośnie tych samych wyrobów lub towarów albo odnośnie tego samego rodzaju wyrobów lub towarów, należących do tej samej klasy wykazu towarów podanego w załączniku C.

Ponowienie następuje na okres 20 lat; wymaga ono wniosku, który należy złożyć w ciągu ostatnich 12 miesięcy bieżącego okresu dwudziestoletniego. Po upływie tego terminu rejestracja może być ponowiona w ciągu 6 miesięcy, następujących po miesiącu, w którym upływa powyższy termin, pod warunkiem uiszczenia dodatkowej opłaty.

W sprawie znaków, zarejestrowanych w Międzynarodowym Biurze w Bernie, nie następuje żadna zmiana co do biegu terminów i trwania skutków rejestracji.

Art. 6. W drodze rozporządzenia Ministra Korporacji może być przyznana na warunkach i w granicach, ustalonych w następnych artykułach, czasowa ochrona nowym znakom, zamieszczonym na wyrobach lub towarach, wystawionych na oficjalnych lub oficjalnie uznanych krajowych lub międzynarodowych wystawach, zorganizowanych na terytorium Państwa albo w innym kraju przyznającym wzajemność.

Art. 7. Czasowa ochrona przenosi wstecz pierwszeństwo prawa ochronnego na korzyść właściciela lub jego następcy prawnego do daty przekazania wyrobu lub towaru na wystawę. Ochrona ta jest skuteczna, gdy zgłoszenie w celu uzyskania prawa ochronnego zostanie dokonane w ciągu 6 miesięcy od daty przekazania, najpóźniej jednak w ciągu 6 miesięcy od dnia otwarcia wystawy.

Jeżeli chodzi o wystawę zagraniczną i jeżeli jest tam ustalony krótszy termin, należy w celu uzyskania prawa ochronnego dokonać zgłoszenia w ciągu tego terminu.

Pośród wielu znaków, przeznaczonych dla wyrobów lub towarów, przekazanych tego samego dnia na wystawę, pierwszeństwo przysługuje temu znakowi, który najpierw został zgłoszony.

Wymienione powyżej daty powinny być podane przez zainteresowanego i po uprzednim sprawdzeniu przez Urząd Patentowy wpisane do rejestru, wymienionego w art. 34, oraz w dokumencie ochronnym.

Art. 8. Postanowienia, obowiązujące na podstawie porozumień międzynarodowych w sprawie rejestracji znaków w Międzynarodowym Biurze w Bernie, pozostają nienaruszone.

Odmowa przyznania ochrony we Włoszech tym znakom może nastąpić w ciągu jednego roku od ich ogłoszenia w czasopiśmie Międzynarodowego Biura w Bernie „*Les Marques internationales*”.

Rozdział II

Używanie znaków

Art. 9. Jeżeli osoby trzecie używały uprzednio znaku niechronionego, który nie jest znany lub jest znany tylko lokalnie, mają one niezależnie od jego zarejestrowania prawo używania go nadal w granicach jego lokalnego rozpowszechnienia, a to również w celach reklamowych.

Art. 10. Nie wolno nikomu używać znaku, już chronionego i faktycznie używanego, po unieważnieniu prawa ochronnego.

Art. 11. Nie jest dopuszczalne używanie znaku w sposób sprzeczny z ustawą, w szczególności tak, że powoduje to na rynku pomyłki z innymi znakami, znanymi jako środek odróżniający wyroby lub towary innych osób, albo że wprowadza to w jakikolwiek sposób w błąd nabywców przy wyborze wyrobów lub towarów, albo że narusza to wyłączne prawa osób trzecich, jak prawa patentowe, prawa ochronne dotyczące wzorów lub prawa autorskie.

Art. 12. Kupiec może na towarach, które wystawia na sprzedaż, zamieszczać swój własny znak; nie wolno mu jednak ukrywać znaku wytwórcy lub kupca, od którego otrzymał towary lub wyroby.

Art. 13. Ochrona prawa do nazwy firmowej (*ditta*), do podpisu (*sigia*) lub oznaczenia (*insegna*) jest niezależna od włączenia ich do znaku i od ochrony znaku.

Osoba, uprawniona do firmy, podpisu lub oznaczenia, ma również wyłączne prawo stosowania ich jako znaków w swej działalności przemysłowej lub handlowej. Własne nazwisko lub odpowiadający podpis mogą być stosowane jako znaki. Jeżeli jednak brzmią one tak samo jak nazwiska, firmy, podpisy lub oznaczenia, które osoby trzecie stosują we wcześniejszych znakach dla tego samego rodzaju wyrobów lub towarów, wówczas należy dodać do nich odpowiednie uzupełnienia w celu ich odróżnienia.

Art. 14. Zabrania się przywłaszczania sobie nazwiska pojedynczej osoby, odpowiadającego mu podpisu, firmy spółki (*ragione sociale*) lub nazwy związku (*denominazione di una società*); tak samo zabrania się przywłaszczania sobie firmy, podpisu lub oznaczenia przedsiębiorstwa, charakterystycznego symbolu, nazwy lub tytułu korporacji (*Ente*) lub stowarzyszeń oraz zamieszczania ich na przedsiębiorstwach, przedmiotach wytwarzanych lub sprzedawanych, rysunkach (*disegni*), sztychach (*incisioni*) lub innych dziełach sztuki nawet wówczas, gdy firma, podpis, oznaczenie, symbol, nazwa lub tytuł nie stanowią części znaku lub są chronione według niniejszego dekretu.

Art. 15. Znak może być przeniesiony tylko razem z przedsiębiorstwem lub jego częścią; poza tym przeniesienie znaku powinno uprawniać do jego wyłącznego używania.

Przeniesienie znaku nie może w żadnym przypadku spowodować błędu co do istotnych według zapatrywania w obrocie handlowym cech wyrobów lub towarów.

Tytuł II

Przedmiot i właściciel prawa ochronnego

Rozdział I

Przedmiot prawa ochronnego

Art. 16. Dla wyłącznego używania jako znak handlowy mogą być zarejestrowane, z zastrzeżeniem przepisów art. 18—21, nowe wyrazy, obrazki lub oznaczenia, nadające się do odróżniania wytworzonych lub wprowadzonych do handlu wyrobów lub towarów jednego lub więcej określonych rodzajów.

Art. 17. Nowymi w rozumieniu poprzedniego artykułu są wyrazy, obrazki lub oznaczenia, które w dniu zgłoszenia:

- 1) nie są powszechnie używane;
- 2) nie są już znane jako oznaczenia odróżniające dla tego samego rodzaju wyrobów lub towarów, wytwarzanych lub wprowadzanych do handlu przez inne osoby.

Upřednie używanie wyrazu, obrazka lub oznaczenia nie szkodzi nowości, jeżeli nie były one znane lub były znane tylko lokalnie.

Upřednie używanie wyrazu, obrazka lub oznaczenia przez zgłaszającego lub jego poprzednika prawnego nie stanowi przeszkody do zarejestrowania znaku.

Art. 18. Dla wyłącznego używania jako znak handlowy nie mogą być zarejestrowane:

- 1) wyrazy, obrazki lub oznaczenia, sprzeczne z ustawą, porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami;
- 2) nazwy rodzajowe wyrobów lub towarów oraz stosujące się do nich dane opisowe;
- 3) obrazki lub oznaczenia, których charakterystyczna cecha jest nierozdzielnie związana z taką cechą użyteczności i formy;
- 4) herby i inne oznaczenia, wymienione w obowiązujących odnośnych umowach międzynarodowych, w przypadkach i na warunkach tam określonych;
- 5) wyrazy, obrazki lub oznaczenia, zawierające nieprawdziwe dane o pochodzeniu lub jakości wyrobów lub towarów, albo mogące z innych względów wprowadzać w błąd przy wyborze wyrobów lub towarów.

Art. 19. Nie mogą być zarejestrowane również wyrazy, obrazki lub oznaczenia takie same lub podobne do tych, które zostały prawnomocnie zarejestrowane na terytorium Państwa lub ze skutkiem na terytorium Państwa na rzecz osób trzecich, choćby nie były jeszcze używane, dla wyrobów lub towarów tego samego rodzaju na podstawie wcześniej dokonanego zgłoszenia lub wskutek wcześniejszej rejestracji w Międzynarodowym Biurze w Bernie.

Przy znakach, dla których dochodzi się pierwszeństwa na podstawie umów międzynarodowych lub na podstawie art. 7 niniejszego dekretu, istnienie przeszkód, wymienionych w niniejszym artykule, oraz wymogów, ustalonych w art. 17, należy oceniać przy wzięciu za podstawę daty, decydującej o powstaniu pierwszeństwa.

Art. 20. Urząd Patentowy może ze wskazaniem powodów odmówić zarejestrowania znaków, składających się z nazw geograficznych, jeżeli znaki te mogą stwarzać nieusprawiedliwiony przywilej lub w inny sposób być szkodliwe dla rozwoju dalszej przedsiębiorczości w danej okolicy.

Urząd Patentowy jest uprawniony zasięgać opinii zainteresowanych lub właściwych publicznych jednostek administracji, kół fachowych (*categorie*) i organów.

Zarejestrowanie znaku, składającego się z nazwy geograficznej, nie wyklucza jej używania do wskazywania pochodzenia.

Art. 21. Wizerunków osób nie można bez ich zgody zarejestrować jako znaków. Po ich śmierci wymaga to zgody małżonka i dzieci, a jeżeli ich nie ma lub już zmarły — zgody rodziców i innych krewnych w linii wstępnej; jeżeli również tych nie ma lub już zmarli, wówczas potrzebna jest zgoda krewnego aż do czwartego stopnia włącznie.

Nazwiska osób, inne niż nazwisko zgłaszającego, mogą być zarejestrowane jako znaki, o ile używanie ich nie przynosi uszczerbku opinii, kredytowi lub poważaniu tego, kto ma prawo do noszenia tego nazwiska. Urząd Patentowy jest jednak uprawniony również w tym przypadku uzależnić zarejestrowanie od zgody, przewidzianej w pierwszym ustępie niniejszego artykułu. Rejestracja nie przeszkadza w żadnym przypadku temu, kto ma prawo do nazwiska, posługując się tym nazwiskiem także w wybranej przez niego firmie.

Przepisy poprzedniego ustępu stosuje się poza nazwiskami również do nazw i podpisów (*denominazioni e sigle*).

Rozdział II

Właściciel prawa ochronnego

Art. 22. Osoba, która używa lub zamierza używać znaku w swoim handlu lub przemyśle, może, z zastrzeżeniem przypadku wymienionego w art. 42 ust. 3, uzyskać rejestrację tego znaku.

Również państwowe, prowincjonalne i gminne organy administracji mogą uzyskać prawa ochronne dotyczące znaków.

Art. 23. Można zarejestrować znaki na rzecz cudzoziemców, których przedsiębiorstwa — z których pochodzą wyroby lub towary, opatrzone tymi znakami — nie znajdują się na terytorium Państwa, jeżeli państwa, których przynależni są zgłaszającymi, przyznają wzajemność obywatelom włoskim.

Wszelkie korzyści, które w zakresie znaków są, były lub będą przyznane na podstawie umów międzynarodowych cudzoziemcom na terytorium Państwa, dotyczą również włoskich obywateli i poddanych.

Art. 24. Prawo do uzyskania na podstawie umów międzynarodowych rejestracji znaku, który uprzednio został zarejestrowany za granicą i na który powołano się w zgłoszeniu, przysługuje właścicielowi znaku zagranicznego lub następcy prawnemu tego właściciela.

Tytuł III

Zgłoszenie, zbadanie i udzielenie prawa ochronnego

Art. 25. Znak handlowy powinien być zgłoszony przez osobę, uprawnioną według art. 2, 13, 22 i 24 niniejszego dekretu do uzyskania rejestracji tego znaku, albo przez jej następcę prawnego.

Znaki związkowe powinny być zgłoszone przez zastępcę korporacji (*Ente*) lub stowarzyszenia (*Associazione*).

Urząd Patentowy wpisuje zgłoszenie do oddzielnego rejestru.

Art. 26. Do zgłoszenia należy załączyć przedstawienie (odbitkę) znaku. Poza tym zgłoszenie powinno zawierać wskazanie rodzaju wyrobów lub towarów, które znak ma odróżniać.

Rozporządzenie wykonawcze może, a to również dla międzynarodowych rejestracji dokonywanych na podstawie obowiązujących umów, ustalić bardziej szczegółowe przepisy w sprawie danych, jakie należy wskazać w poszczególnym przypadku, oraz dokumentów, jakie należy załączyć do każdego zgłoszenia.

W razie ubiegania się o pierwszeństwo ze zgłoszenia zagranicznego, albo z wystawienia wyrobu lub towaru, zgłaszający jest obowiązany przedłożyć Urzędowi Patentowemu dokumenty i dane, które wykazują pierwszeństwo.

Arty. 27 Przedmiotem każdego zgłoszenia może być tylko jeden znak.

Jeżeli zgłoszenie obejmuje więcej znaków, Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do ograniczenia zgłoszenia w wyznaczonym terminie do jednego tylko znaku. Dla pozostałych znaków można dokonać dalszych oddzielnych zgłoszeń z pierwszeństwem zgłoszenia pierwszego.

Przez wniesienie odwołania do Komisji Odwoławczej, wymienionej w art. 53, ulega przerwaniu termin, wyznaczony przez Urząd Patentowy.

Art. 28. W razie złożenia wniosku o ponowienie rejestracji znaku, różniącego się w swych znamienych częściach składowych od wcześniejszego znaku, Urząd Patentowy wzywa wnioskodawcę do zastąpienia we wskazanym terminie wniosku o ponowienie wnioskiem o nowe zarejestrowanie z pierwszeństwem wniosku o ponowienie.

W sprawie odwołań, wniesionych do Komisji Odwoławczej, stosuje się przepisy poprzedniego artykułu.

Art. 29. Jeżeli zgłoszenie odpowiada wymogom formalnym, wówczas badanie go ma na celu ustalenie:

1) czy, gdy chodzi o znak związkowy, mogą być zastosowane przepisy art. 2 niniejszego dekretu;

2) czy wyraz, obrazek lub oznaczenie w myśl art. 16, 18, 20 i 21 może być zarejestrowane jako znak;

3) czy są spełnione warunki, ustalone w art. 23;

4) czy w przypadku, wymienionym w art. 24, są spełnione warunki, ustalone w umowach międzynarodowych.

Jeżeli wymienione powyżej warunki nie są spełnione, Urząd Patentowy odrzuca zgłoszenie.

Art. 30. Gdy chodzi o znaki z wyrazami, obrazkami lub oznaczeniami, mającymi znaczenie polityczne, wysoką wartość symboliczną lub heraldyczne części składowe, Urząd Patentowy — zanim poweźmie decyzję o zarejestrowaniu — jest obowiązany przesłać przedstawienie znaku i inne potrzebne dane zainteresowanemu lub właściwym publicznym organom administracji w celu zasięgnięcia ich opinii ze względu na przepis art. 31.

Urząd Patentowy jest uprawniony w każdym przypadku, w którym zachodzi wątpliwość, czy znak nie narusza porządku publicznego lub dobrych obyczajów, postępować zgodnie z poprzednim ustępem.

Art. 31. W przypadku, gdy wymienione w poprzednim artykule zainteresowane lub właściwe organy administracji wypowiadają się przeciwko zarejestrowaniu, Urząd Patentowy odrzuca zgłoszenie.

Art. 32. Zastrzeżenia, powstające przy badaniu, należy podać do wiadomości zainteresowanym z jednoczesnym wyznaczeniem terminu do udzielenia odpowiedzi.

Urząd Patentowy pozostawia bez uwzględnienia, z wyjątkiem istnienia ważnych powodów, otrzymane odpowiedzi po upływie wyznaczonego lub przedłużonego przez niego terminu.

Art. 33. Decyzję, którą Urząd Patentowy odrzuca całkowicie lub częściowo zgłoszenie, należy doręczyć zgłaszającemu. Zgłaszający ma prawo wnieść odwołanie w ciągu 20 dni od daty doręczenia.

Art. 34. Jeżeli po zakończeniu badania okazuje się, że należy uwzględnić wniosek o zarejestrowanie, albo gdy Komisja Odwoławcza wydała odpowiednią decyzję, Urząd Patentowy dokonuje w rejestrze znaków handlowych odpowiedniej wzmianki i jednocześnie udziela uprawnionemu z tą samą datą prawa ochronnego.

Udzielenie prawa ochronnego nie wyklucza możliwości przeprowadzenia postępowania sądowego co do ważności tego prawa lub co do własności znaku.

Art. 35. Urząd Patentowy ogłasza w Biuletynie Patentów na Wynalazki, Wzorów i Znaków, wymienionym w art. 97 dekretu nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.1), udzielone prawa ochronne i przedstawienia znaków.

Po udzieleniu prawa ochronnego zostają udostępnione publiczności przedstawienia znaków i akta każdego poszczególnego prawa ochronnego.

Tytuł IV

Opłaty za ochronę

Art. 36. Za prawo ochronne, dotyczące znaku handlowego, należy uiścić następujące opłaty.

1) opłatę za zgłoszenie;

2) opłatę za zarejestrowanie, której wysokość ustala się według liczby klas, wchodzących w rachubę według klasyfikacji (załącznik C);

3) opłatę za ponowienie rejestracji, której wysokość ustala się również według liczby klas, wchodzących w rachubę według klasyfikacji (załącznik C).

Za międzynarodową rejestrację znaku należy poza

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1960 r. nr. 4, poz. 41.

opłatami, ustalonymi w umowach międzynarodowych, uiścić opłatę za zgłoszenie.

Art. 37. Opłata za zarejestrowanie i opłata za ponowienie rejestracji mogą być uiszczone jednorazowo lub w dwóch ratach, z których pierwsza odnosi się do początkowych 10 lat, a druga do następnych 10 lat.

Art. 38. Opłata za zgłoszenie i opłata za zarejestrowanie lub jej pierwsza rata powinny być uiszczone przed dokonaniem zgłoszenia.

Również opłata za ponowienie rejestracji lub jej pierwsza rata powinna być uiszczona przed złożeniem wniosku o ponowienie.

W razie odrzucenia lub zaniechania zgłoszenia przed udzieleniem prawa ochronnego, uiszczono opłaty, z wyjątkiem opłaty za zgłoszenie, podlegają zwrotowi.

Art. 39. Druga rata opłaty za zarejestrowanie i opłaty za ponowienie rejestracji powinna być uiszczona z góry, mianowicie w miesiącu, odpowiadającym miesiącowi dokonania zgłoszenia.

Po upływie tego terminu uiszczenie drugiej raty jest dopuszczalne w ciągu następnych sześciu miesięcy pod warunkiem uiszczenia opłaty dodatkowej.

Art. 40. Jeżeli wskutek oczywistego przeoczenia lub z innych dających się usprawiedliwić przyczyn jedna z rat, wymienionych w poprzednim artykule, zostaje uiszczona niecałkowicie lub niezgodnie z przepisami, Urząd Patentowy może na wniosek zainteresowanego uważać również opóźnione uzupełnienie lub uregulowanie uiszczenia za dokonane w należyłym terminie.

W razie odrzucenia przez Urząd Patentowy wniosku, zainteresowany może odwołać się do Komisji Odwoławczej w ciągu 30 dni od daty doręczenia decyzji.

Tytuł V

Ustanie i nieważność prawa ochronnego

Art. 41. Prawo ochronne, dotyczące znaku handlowego, ustaje poza przypadkami, przewidzianymi w art. 59:

1) gdy znak stał się nazwą rodzajową wyrobu lub towaru;

2) w razie stwierdzenia, że zachodzi jedna z przeszkód, wymienionych w art. 21 niniejszego dekretu. Dochodzić ustalenia ustania prawa ochronnego mogą tylko osoby, wskazane w art. 21;

3) w razie późniejszego zarejestrowania takiego samego lub podobnego znaku dla tego samego rodzaju wyrobów lub towarów, któremu na podstawie obowiązujących umów międzynarodowych lub na podstawie art. 7 niniejszego dekretu przysługuje wcześniejsze pierwszeństwo.

Art. 42. Prawo ochronne również ustaje, gdy znak nie jest używany w ciągu trzech lat od udzielenia tego prawa lub gdy po upływie tych trzech lat używanie znaku było przerwane na okres trzech lat.

Jednakże ustanie nie następuje ani w jednym, ani w drugim przypadku, gdy nieużywanie wynika z przyczyn, niezależnych od woli właściciela prawa ochronnego; trudności pieniężne nie należą do tych przyczyn.

Poza tym ustanie nie następuje, gdy właściciel niechronionego znaku jest jednocześnie właścicielem jednego lub więcej innych podobnych znaków, z których co najmniej jeden jest faktycznie używany do odróżnienia podobnych wyrobów lub towarów.

Art. 43. Prawo ochronne ustaje ponadto w następujących przypadkach:

1) z zastrzeżeniem przepisów następnych artykułów, w razie nieuiszczenia w ciągu sześciu miesięcy po terminie płatności drugiej raty opłaty za zarejestrowanie lub opłaty za ponowienie rejestracji;

2) w razie całkowitego zaniechania produkcji lub handlu przez właściciela znaku, albo, gdy chodzi o znaki związkowe, w razie rozwiązania korporacji lub stowarzyszenia, na którego rzecz znak został zarejestrowany;

3) w razie naruszenia przez korporację lub stowarzyszenie obowiązujących przepisów o używaniu znaków związkowych.

Art. 44. Po upływie miesiąca, w którym przypada druga rata opłaty, oraz również po bezskutecznym upływie następnych sześciu miesięcy, wymienionych w art. 39, Urząd Patentowy zawiadamia listem poleconym zainteresowanego, że należna rata opłaty nie została uiszczona w ustalonym terminie.

W ciągu 30 dni od wymienionego uprzednio zawiadomienia Urząd Patentowy zapisuje w rejestrze praw ochronnych o ustaniu prawa ochronnego wskutek nieuiszczenia drugiej raty opłaty oraz ogłasza o ustaniu w Biuletynie.

Art. 45. O ile właściciel prawa ochronnego jest w stanie wykazać uiszczenie opłaty we właściwym czasie, może on w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia w Biuletynie wnieść do Komisji Odwoławczej odwołanie z wnioskiem o wykreślenie wymienionego uprzednio zapisu i o sprostowanie ogłoszenia.

Wniesienie odwołania i orzeczenie w części, uznającej odwołanie, należy wpisać do rejestru znaków oraz zamieścić w Biuletynie stosowne ogłoszenie.

Art. 46. W razie dokonania ogłoszenia, wymienionego w art. 44, oraz po upływie sześciu miesięcy od tego ogłoszenia, albo w razie odrzucenia odwołania, prawo ochronne uważa się za wygasłe z upływem 10 lat, za które opłata została uiszczona we właściwym czasie.

Art. 47. Prawo ochronne jest, z zastrzeżeniem przepisów następnego artykułu, nieważne:

1) gdy znakowi brakuje jednego z wymogów, przewidzianych w art. 16 i 17;

2) gdy znak jest sprzeczny z przepisami art. 18;

3) gdy zostało udzielone dla znaku, który był już przedmiotem wcześniejszego prawa ochronnego w rozumieniu art. 19.

Art. 48. Jeżeli znak był jawnie używany w dobrej wierze i bez sprzeciwu w ciągu 5 lat od ogłoszenia, wymienionego w art. 35 ust. 1 niniejszego dekretu, ważności prawa ochronnego nie można już kwestionować z tego powodu, że wyraz, obrazek lub oznaczenie, które znak przedstawia, może być uważane błędnie za wyraz, obrazek lub oznaczenie innej osoby, które było już znane w czasie zgłoszenia jako oznaka służąca dla tego samego rodzaju wyrobów lub towarów, albo że znak zawiera nazwisko lub wizerunek jakiejś osoby.

Tytuł VI

Wpisy

Art. 49. Przez wpis, dokonany w Urzędzie Patentowym, powinny być, z zastrzeżeniem przepisów art. 15, podane do publicznej wiadomości:

1) akty prawne między żyjącymi, przenoszące prawa do krajowych znaków handlowych za zapłatą lub bezpłatnie;

2) akty prawne o podziale, utworzeniu spółki, układowie lub zrzeczeniu się, dotyczące praw według pkt 1;

3) wyroki, stwierdzające istnienie aktu prawnego według pkt 1 i 2, o ile nie zostały one już wcześniej wpisane;

Wyroki stwierdzające nieważność, albo orzekające unieważnienie, rozwiązanie, uchylenie lub odwołanie wpisanego aktu prawnego, należy zapisać obok wpisu, do którego one odnoszą się.

Mogą być poza tym wpisane skargi o spowodowanie wydania wyroku, wymienionego w niniejszym artykule; w tym przypadku skutki wpisania wyroku sięgają wstecz do daty wpisania skargi;

4) testamenty i akty prawne, wykazujące nastąpienie dziedziczenia ustawowego, oraz odnoszące się do nich wyroki.

Art. 50. Za wpis należy uiścić ustaloną w przepisach opłatę.

W celu spowodowania dokonania wpisu wnioskodawca jest obowiązany złożyć wniosek o wpis w formie podania; do wniosku tego należy załączyć uwierzytelniony odpis dokumentu publicznego, albo oryginał lub uwierzytelniony odpis uwierzytelnionego dokumentu prywatnego. Gdyby uwierzytelnienie nie było możliwe, Urząd Patentowy może dla dokonania wpisu dopuścić niewierzytelniony dokument prywatny.

Po zbadaniu przez Urząd Patentowy, czy wniosek odpowiada wymogom formalnym, dokonuje on bezwzględnie wpisu z datą złożenia wniosku.

Przeciwko odrzuceniu wniosku przez Urząd Patentowy wnioskodawca może w ciągu 30 dni wnieść odwołanie do Komisji Odwoławczej.

O kolejności wpisów decyduje kolejność wpływu wniosków.

Opuszczenia i niedokładności, które nie dają powodu do powstania całkowitej niepewności w sprawie zdarzenia, które ma być wpisane, albo w sprawie prawa ochronnego, do którego zdarzenie odnosi się, nie szkoda ważności wpisów.

Art. 51. Wymienione w art. 49 akty prawne i wyroki, z wyjątkiem wskazanych w pkt 4 testamentów oraz innych aktów prawnych i wyroków, dopóki nie są wpisane, nie mają mocy wobec osób trzecich, które na podstawie jakiegokolwiek tytułu prawnego uzyskały prawa na prawie ochronnym i prawnie je zachowały.

Spośród więcej osób, które uzyskały jednocześnie to samo prawo od tego samego właściciela, ta osoba ma pierwszeństwo, która pierwsza wystąpiła o wpisanie swego tytułu uzyskania prawa.

Testamenty i akty prawne, wykazujące nastąpienie dziedziczenia ustawowego, oraz odnoszące się do nich wyroki są wpisywane jedynie w celu stwierdzenia związku przeniesień.

Tytuł VII

Przepisy administracyjne i jurysdykcyjne

Art. 52. Czynności urzędowe, dotyczące spraw unormowanych w niniejszym dekreście, wykonuje Urząd Patentowy (*Ufficio centrale dei brevetti per invenzioni, modelli e marchi*) przy Ministerstwie Korporacji, wymieniony w art. 70 ust. 1 dekretu nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe¹⁾.

Przy wydawaniu przepisów, przewidzianych w ust. 2 wymienionego powyżej art. 70, zostaną również uwzględnione obciążające Urząd Patentowy zadania w sprawach, unormowanych w niniejszym dekreście.

Art. 53. Orzekanie w sprawach odwołań, dopuszczalnych według niniejszego dekretu od decyzji Urzędu Patentowego, przekazuje się Komisji Odwoławczej, wymienionej w art. 71 ust. 1 i 2 dekretu nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe¹⁾.

Członkowie tej Komisji oraz rzeczoznawcy techniczni mogą być wybierani zarówno spośród funkcjonariuszy w służbie czynnej, jak i spośród funkcjonariuszy w stanie spoczynku, należących do określonych w art. 71 i w dalszych przepisach kategorii funkcjonariuszy, w ramach których należy dokonać wyboru.

Komisja wydaje decyzje w postaci uzasadnionych orzeczeń po wysłuchaniu zainteresowanych albo ich przedstawicieli lub pełnomocników, oraz z uwzględnieniem ich pisemnych wywodów.

W sprawach znaków stosuje się również pozostałe przepisy powołanego art. 71 oraz przepisy art. 72 i 73 dekretu nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r.

Art. 54. Wymieniona w poprzednim artykule Komisja Odwoławcza spełnia poza tym funkcje organu doradczego Ministerstwa Korporacji nie tylko w zakresie patentów na wynalazki, wzorów użytkowych

i wzorów zdobniczych, ale również w sprawach znaków.

Art. 55. Skargi w sprawach znaków mają charakter skarg w przedmiocie dóbr ruchomych.

Art. 56. Skargi dotyczące znaków, na które dokumenty rejestracyjne zostały już wydane lub mają być wydane, oraz skargi dotyczące znaków, zarejestrowanych w Międzynarodowym Biurze w Bernie, o ile chodzi o ich skutki na terytorium Państwa, należy wnieść do sądu włoskiego bez względu na przynależność państwową i miejsce zamieszkania lub pobyt stron.

Skargi te należy wnieść do sądu miejsca zamieszkania pozwanego; jeżeli jednak pozwany nie ma na terytorium Państwa ani miejsca zamieszkania, ani miejsca pobytu lub obranego miejsca zamieszkania, skargi te należy wnieść do sądu tego miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania lub pobytu; jeżeli ani powód, ani pozwany nie mają na terytorium Państwa miejsca zamieszkania lub obranego miejsca pobytu, wówczas jest właściwy sąd w Rzymie.

Miejsce zamieszkania, zapisane w rejestrze znaków, uważa się dla ustalenia właściwości oraz dla wszelkich zawiadomień administracyjnych i sądowych za obrane miejsce zamieszkania.

Art. 57. Skargi dotyczące czynów, co do których istnieje domniemanie, że naruszają prawa powoda, można wnieść również do sądu, w którego okręgu znajduje się miejsce popełnienia czynu.

Art. 58. Obowiązek przeprowadzenia dowodu ustania lub nieważności prawa ochronnego, dotyczącego znaku, spoczywa w każdym przypadku na osobie, która kwestionuje prawo ochronne.

Art. 59. Skargi o orzeczenie ustania lub o unieważnienie prawa ochronnego, dotyczącego znaku handlowego, mogą być wnoszone również z urzędu przez Prokuratorię.

Niezależnie od przypadków, wymienionych w art. 41 — 43, Prokuratoria może w każdym czasie wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie ustania prawa ochronnego, gdy okazuje się, że znak jest sprzeczny z ustawą, porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

Postępowanie dotyczące skarg, wymienionych w obydwóch poprzednich ustępach, należy przeprowadzić w trybie spornym przeciwko wszystkim osobom, które według rejestru praw ochronnych mają prawo do znaku.

Urząd Patentowy jest obowiązany zapisać w rejestrze praw ochronnych wyroki, wydane w wyniku tych skarg.

Art. 60. W każdym procesie cywilnym w przedmiocie prawa o znakach powód jest obowiązany przedłożyć Urzędowi Patentowemu odpis protokołu wszczęcia postępowania.

W razie niedokonania wymienionego powyżej przedłożenia, sąd w każdym stadium postępowania, przed merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy, zarządza dopełnienie tego przedłożenia.

Sekretarz jest obowiązany przesłać Urzędowi Patentowemu odpisy wyroków, orzekających nieważność lub ustanie praw ochronnych.

Art. 61. Właściciel znaku może złożyć wniosek do prezesa sądu ziemskiego (*Presidente del Tribunale*) lub do sądu okręgowego (*Pretore*) o zarządzanie opisania lub zajęcia tych przedmiotów (wyrobów, towarów lub opakowań), którymi zostały naruszone; prawa ochronne, oraz środków, użytych do ich wytworzenia.

Sąd rozstrzyga bezwzględnie, po dokonaniu sumarycznych ustaleń oraz, jeżeli uzna za celowe, po przesłuchaniu strony, przeciwko której wniosek jest skierowany. Może on uzależnić dokonanie zajęcia od złożenia zabezpieczenia.

Opisania i zajęcia dokonuje komornik sądowy, w razie potrzeby przy udziale jednego lub więcej rzeczoznawców i przy użyciu technicznych środków ustalających, jak fotografii itp. Można zezwolić na obec-

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1960 r, nr 4, poz. 41.

ność przy tych czynnościach zainteresowanych i ich zastępców oraz na przybranie przez nich zaufanych im doradców technicznych.

Opisanie może objąć również przedmioty, należące do osób trzecich, o ile przedmioty te nie są przeznaczone do użytku osobistego. Zajęcie może dotyczyć również przedmiotów, należących do osób trzecich, jeżeli osoby te handlują nimi.

Art. 62. O ile nie zarządzone niczego przeciwnego w zakresie karnego wymiaru sprawiedliwości, tracą opisania i zajęcia, które nie zostały zarządzone w toku postępowania, wszelką skuteczność, jeżeli w ciągu 8 dni od ich dokonania:

a) nie jest doręczony osobom, przeciwko którym została wydana decyzja ustalająca opisanie i zajęcie, odpis wniosku i decyzji;

b) nie jest wszczęte postępowanie co do meritum;

c) nie zostały wezwane do uczestniczenia w postępowaniu i do uznania zajęcia te osoby, przeciwko którym została wydana decyzja ustalająca opisanie i zajęcie.

Osobie, przeciwko której zostało zarządzone opisanie lub zajęcie, które według przepisów poprzedniego ustępu jest bezskuteczne lub później zostało uznane za nieuzasadnione i dlatego cofnięte, przysługuje roszczenie o odszkodowanie przeciwko temu, kto uzyskał opisanie lub zajęcie, o ile działał on wskutek niedbalstwa.

Art. 63. W toku postępowania w sprawie naruszenia znaku może być na wniosek zainteresowanej strony orzeczony wyrokim tymczasowo wykonalnym, wraz z nałożeniem obowiązku złożenia zabezpieczenia lub bez tego obowiązku, zakaz używania znaku aż do czasu uprawomocnienia się wyroku, wydanego co do meritum sprawy.

Zakaz ten może być znowu uchylony wyrokim, wydanym co do meritum sprawy.

Art. 64. Wbrew przepisom poprzednich artykułów i z zastrzeżeniem żądań karnych organów sądowych, przedmioty, co do których istnieje domniemanie, że naruszają znak, mogą dopóty nie podlegać zajęciu lecz jedynie opisaniu, dopóki znajdują się na obszarze oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawy, zorganizowanej na terytorium Państwa, albo w drodze na taką wystawę lub z takiej wystawy.

Jeżeli przedmioty pochodzą z zagranicy, wnioskodawca jest obowiązany w celu spowodowania opisanie wykazać, że jest właścicielem prawa ochronnego lub znaku we Włoszech oraz w kraju pochodzenia tych przedmiotów.

Art. 65. Sąd może zarządzić ogłoszenie w jednym lub więcej oznaczonych przez siebie dziennikach, na koszt zasądnego, wyroku wydanego w sporze o naruszenie znaku, a to w całości, w części lub w jego decydującej części.

Art. 66. W wyroku, stwierdzającym naśladownictwo znaku lub naruszenie praw ze znaku, można zarządzić zniszczenie wyrazów, obrazków lub oznaczeń, którymi zostało popełnione naśladownictwo lub naruszenie.

Zniszczeniu mogą podlegać opakowanie oraz, o ile sąd uważa to za celowe, również wyrób lub towar, jeżeli jest to konieczne do usunięcia podrobionego znaku.

W wyroku, orzekającym zapłatę odszkodowania, można na wniosek strony zarządzić uiszczenie odszkodowania w postaci sumy ryczałtowej, ustalonej na podstawie akt procesowych i wniosków (*presunzioni*), jakie należy z nich wyciągnąć. Może być również ustalona kwota, którą należy zapłacić za każde później stwierdzone naruszenie lub przekroczenie oraz za każdą zwłokę w wykonaniu innych zarządzeń, zawartych w wyroku.

Jeżeli przedmioty, które naruszają prawo ze znaku, należą do osoby trzeciej używającej ich w dobrej wierze do celów osobistych lub domowych, nie można ani zarządzić ich odebrania lub zniszczenia, ani zakazać ich dalszego używania.

Sprawy zażaleń, wynikających z wykonania zarządzeń określanych w niniejszym artykule, rozstrzyga prezes sądu ziemskiego lub sędzia okręgowy (*Pretore*), który je wydał, po przesłuchaniu stron i po przeprowadzeniu sumarycznych ustaleń; decyzja nie podlega opłacie.

Art. 67. Kto zamieszcza na przedmiocie wyrazy lub wskazówki, nie odpowiadające prawdzie i mogące wywołać przekonanie, że jest chroniony znak odróżniający ten przedmiot, albo że ochrona dotyczy odróbnionego przedmiotu a nie znaku, podlega karze grzywny od 500 do 5000 lirów.

Z zastrzeżeniem przypadku, gdy czyn stanowi cięższe przestępstwo, każdy, kto wykracza przeciwko przepisom art. 10, 12 i 14, choćby nawet osoby trzecie nie ponosiły przy tym szkody, podlega karze grzywny do 2000 lirów; w przypadku recydywy karę grzywny można podwyższyć do 4000 lirów.

Tytuł VIII

Przepisy dotyczące włoskich terytoriów zamorskich

Art. 68 — 72.

(Przepisy te stały się bezprzedmiotowe)

Tytuł IX

Przepisy ogólne i przejściowe

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 73. Jeżeli termin, przewidziany w niniejszym dekrete, upływa w dniu świątecznym, ulega on przedłużeniu do najbliższego dnia roboczego.

Art. 74. Wnioski, przewidziane w niniejszym dekrete, należy kierować do Urzędu Patentowego.

Wnioski te i załączone do nich dokumenty należy sporządzać w języku włoskim. Do dokumentów, sporządzonych w języku obcym, należy załączyć tłumaczenie na język włoski.

Art. 75. Wnioski w sprawie praw ochronnych, dotyczących znaków, składa się w Rzymie w Urzędzie Patentowym, a w innych miejscowościach w urzędach, określonych w przepisach wykonawczych; wnioski o przepisanie należy jednak składać wyłącznie w Urzędzie Patentowym w Rzymie.

O złożeniu wniosku sporządza się protokół, którego odpis otrzymuje na wniosek zainteresowany.

Art. 76. Wnioskodawca jest obowiązany w sprawie każdego zgłoszenia podać dla celów wszelkiego rodzaju zawiadomień lub ogłoszeń, które mają nastąpić według niniejszego dekretu, swoje miejsce zamieszkania lub obrane miejsce zamieszkania w kraju.

Należy zawiadamiać Urząd Patentowy o zmianach miejsca zamieszkania, który zapisuje je w rejestrze praw ochronnych.

W razie niewskazania miejsca zamieszkania lub obranego miejsca zamieszkania, albo w razie zawiadomienia Urzędu Patentowego o rezygnacji z obranego miejsca zamieszkania w myśl poprzedniego ustępu, wymienione powyżej zawiadomienia i ogłoszenia następują aż do czasu podania nowego miejsca zamieszkania w kraju przez wywieszenie odpisu odnośnego dokumentu lub przez wskazanie jego treści na tablicy ogłoszeń (*Albo*) Urzędu Patentowego.

Zmiany nazwiska właściciela prawa ochronnego należy w celu zapisania ich w rejestrze praw ochronnych podawać do wiadomości Urzędowi Patentowemu z załączeniem dowodów.

Art. 77. Ustanowienie jednego lub więcej zastępców, o ile nie następuje przez oddzielny autentyczny lub uwierzytelniony dokument, może być dokonane pismem pełnomocnictwa, za które należy uiścić przewidzianą opłatę.

Pełnomocnictwo, udzielone pismem pełnomocnictwa, jest ważne tylko w stosunku do oznaczonego w nim przedmiotu i jedynie wobec Urzędu Patentowego.

Art. 78. Wniosek, zmierzający do uzyskania zarządzenia, za które przewidziane jest uiszczenie opłaty, nie może być przyjęty bez dokumentu, stwierdzającego, że opłata została uiszczona.

Wysokość opłat, przewidzianych w niniejszym dekrete, jest podana w załączniku A.

Akty prawne i dokumenty, podlegające opłacie stempowej, są — z wyjątkiem podanych w ustawie nr 3268 z dnia 30 grudnia 1923 r. (tekst jednolity) i w jej późniejszych zmianach — wskazane w załączniku B.

Art. 79. Rejestr zgłoszeń, rejestr praw ochronnych, zgłoszenia i należące do nich dokumenty są jawne.

Z zastrzeżeniem przepisu art. 35 ust. 2, każdy może przeglądać wpisy, przeniesienia i rejestrowe zapisy oraz otrzymywać dotyczące ich zaświadczenia lub wyciągi, jak również odpisy zgłoszeń i załączonych do nich dokumentów.

Za zaświadczenia i wyciągi oraz za uwierzytelnienia aktów prawnych i dokumentów należy uiszczać ustalone opłaty.

Art. 80. Przewidzianych w niniejszym dekrete ogłoszeń dokonuje się w „*Bollettino dei brevetti per invenzioni, modelli e marchi*”, wymienionym w art. 97 dekretu nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe¹⁾.

Rozdział II

Przepisy przejściowe

Art. 81. Znaki, zarejestrowane już w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, podlegają co do przyczyn nieważności — z zachowaniem przepisu art. 48 — przepisom ustawy poprzedniej.

Bieg terminu, przewidzianego w art. 48, rozpoczyna się w takich przypadkach z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 82. Rejestracje znaków, dokonane na podstawie ustawy nr 4377 z dnia 30 sierpnia 1868 r., tracą wszelką skuteczność prawną w następujących dach:

a) gdy chodzi o znaki, zgłoszone na osiem lub więcej lat przed wejściem w życie niniejszego dekretu, traci rejestracja wszelką skuteczność z upływem roku, który następuje po roku biegnącym w wymienionej powyżej dacie;

b) gdy chodzi o znaki, zgłoszone na mniej niż osiem lat przed wejściem w życie niniejszego dekretu, traci rejestracja wszelką skuteczność z upływem dziesiątego roku.

Z zastrzeżeniem tych terminów ustania mocy, przepisy art. 5 ust. 1 i 2 mają zastosowanie również w sprawie ponowienia ochrony wymienionych powyżej znaków.

Art. 83. Znaki niezarejestrowane, używane już prawnie w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, mogą być zarejestrowane w ciągu jednego roku od wejścia w życie dekretu, po uprzednim zbadaniu warunków wymaganych w niniejszym dekrete.

1) Patrz „*Wiadomości Urzędu Patentowego*” z 1960 r. nr 4, poz. 41.

W tym przypadku przy badaniu zagadnienia, czy przewidziane w art. 17 warunki są spełnione i czy nie zachodzą przeszkody w myśl art. 19 ust. 1, decydująca jest data, od której rozpoczyna się faktyczne używanie znaków.

Art. 84. Zgłoszenia znaków i wnioski o wpis dotyczących ich aktów prawnych, złożone już w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, są załatwiane zgodnie z jego przepisami. W sprawie ich formalnej prawidłowości obowiązują jednak wcześniejsze wytworne.

Art. 85. Z ustalonym w następnym artykule dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc następujące ustawy, o ile dotyczą one ochrony znaków:

1) ustawa nr 4577 z dnia 30 sierpnia 1868 r. o znakach fabrycznych i handlowych;

2) dekret nr 1970 z dnia 29 lipca 1923 r., dotyczący spraw patentowych — artykuł 5 i następne.

Poza tym począwszy od powyższej daty tracą moc, o ile chodzi o ochronę znaków:

1) artykuły 1 — 18 przepisów w sprawie własności przemysłowej w Erytrei, zatwierdzonych dekretem nr 846 z dnia 5 grudnia 1907 r.;

2) artykuł jedyny lit. c dekretu nr 371 z dnia 20 kwietnia 1913 r. o przemysłowych prawach ochronnych w Libii;

3) rozporządzenie rządowe z dnia 5 listopada 1931 r. o rozciągnięciu obowiązujących w kraju przepisów w sprawie ochrony znaków fabrycznych i handlowych na włoskie wyspy na Morzu Egejskim;

4) dekret nr 2194 z dnia 15 listopada 1938 r. o rozciągnięciu wymienionych powyżej przepisów w sprawie własności przemysłowej w Erytrei na całe terytorium włoskiej Afryki Wschodniej;

5) dekret nr 2195 z dnia 15 listopada 1938 r. o środkach finansowych w zakresie fabrycznych i handlowych znaków oraz oznaczeń we włoskiej Afryce Wschodniej.

Poza tym począwszy od powyższej daty tracą moc wszelkie inne ustawy lub przepisy wykonawcze, sprzeczne z niniejszym dekretem lub jego przepisami wykonawczymi.

Nienaruszone pozostaje jednakże stosowanie zarówno przepisów, dotyczących w jakikolwiek sposób dziedziny znaków oraz zawartych w ustawach szczególnych o ochronie włoskich wyrobów w ogóle, o unormowaniu, ochronie lub gwarancji określonych rodzajów wyrobów i o unormowaniu, zastrzeżeniu lub zakazie używania określonych wyrazów jako znaków, jak również postanowień obowiązujących w kraju i w koloniach umów międzynarodowych i przepisów ustaw, wydanych dla wykonania tych umów.

Art. 86. Do niniejszego dekretu, który wchodzi w życie dnia 1 września 1942 r. — XX — Rząd wyda przepisy wykonawcze²⁾.

Do czasu wydania tych przepisów wykonawczych mają zastosowanie, o ile można je stosować, dotychczasowe przepisy wykonawcze w sprawie fabrycznych znaków i oznaczeń.

Niniejszy dekret, opatrzony pieczęcią państwową, powinien być włączony do zbioru ustaw i rozporządzeń Włoch; każdy, kogo one dotyczą, powinien przestrzegać go i dbać o jego zachowanie.

(„*La Propriete industrielle*” z 1942 r. nr 10, str. 168-169, nr 11, str. 187 - 189 i nr 12, str. 203 - 208)

²⁾ Przepisy wykonawcze do niniejszego dekretu są zamieszczone w tłumaczeniu na język francuski w „*La Propriete industrielle*” z 1948 r. nr 9, str. 164 — 169 i z 1954 r. nr 8, str. 175.

C Z Ę Ś Ć II

59

WYNAŁAZKI

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 43788 do nru 43960)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numerach rejestru patentów są podane daty, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki, oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są zamieszczone imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków, jeżeli wynalazki te są wynalazkami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

1c, 8/01 **43816**. 25.3 1959. Pierwsz. 14 1958 dla zastrz. 1—3; 15.12 1958 dla zastrz. 4—9 (Niemiecka Republika Federalna). Ilseder Hütte. Peine/Hannover, Niemiecka Republika Federalna. Sposób flotacji oraz komora flotacyjna do stosowania tego sposobu.

5b, 23/30 **43817**. 20.11 1959. Pierwsz. 17.12 1958 dla zastrz. 5, 9, 10; 19.2 1959 dla zastrz. 1—4, 6—8 (Niemiecka Republika Federalna). Gebr. Eickhoff Maschinenfabrik und Eisengiesserei m.b.H. Bochum, Niemiecka Republika Federalna. Bęben wrębowy.

5b, 25/02 **43895**. 6.6 1960. Ryszard Machowski. Katowice, Polska. Kombajn węglowy.

5c, 10/01 **43866**. 2.4 1959. Pierwsz. 23.4 1958 (Niemiecka Republika Federalna). Gutehoffnungshütte Sterkrade Aktiengesellschaft. Oberhausen, Niemiecka Republika Federalna. Hydrauliczne urządzenie napinające do zamka stojaków kopalnianych.

5c, 10/10 **43910**. 20.12 1958. Dowty Mining Equipment Limited. Ashchurch, Tewkesbury, Wielka Brytania. Zawór redukcyjny, zwłaszcza do stojaków kopalnianych.

5d, 5/01 **43802**. 19.8 1959. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Sposób utwardzania podsadzki górniczej. Inż. Henryk Faiks i inż. Władysław Miłkowski. Pr.

6b, 16/02 **43794**. 28.6 1957. Pierwsz. 5.7 1956 (Stany Zjednoczone Ameryki). Miles Laboratories, Inc. Elkhart, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki. Sposób wytwarzania kwasu cytrynowego na drodze fermentacji.

6b, 16/03 **43804**. 16.10 1959. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne. Warszawa, Polska. Sposób oczyszczania płynów, zawierających antybiotyki, wytwarzane przez drobnoustroje z rodziny streptomycetaceae. Mgr Zbigniew Lassota, inż. Zdzisław Dominiak i mgr inż. Edward Żukowski. Pr.

6b, 16/03 **43809**. 21.11 1959. Instytut Antybiotyków. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania nowego antybiotyku, onkostatyny K.

7a, 28 **43840**. 2.3 1960. Huta 1-go Maja. Gli-

wice, Polska. Urządzenie do transportu wlewków i usuwania zgorzeliny. Inż. Bernard Pala, Otton Geilke i Feliks Rypa. Pr.

7b, 2/50 **43909**. 20.10 1959. Pierwsz. 19.11 1958 (Włochy). Innocenti Societa Generale per l'Industria Metallurgica e Meccanica. Mediolan, Włochy. Sposób walcowania rur bez szwu i urządzenie do stosowania tego sposobu.

8b, 33 **43829**. 19.12 1958. Pierwsz. 10.2 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Thüringisches Kunstfaserwerk „Wilhelm Pieck” Schwarza. Rudolstadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do utrwalania sposobem ciągłym linek nicianych wytwarzanych z syntetycznych wysokich polimerów liniowych.

8d, 15/07 **43959**. 13.5 1960. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Stanisława Dubois. Łódź, Polska. Sposób suszenia tkanin nadrukowanych farbą drukarską, zawierającą barwnik kadziowy i związki redukujące go, oraz suszarka do stosowania tego sposobu. Inż. Jan Korsak i inż. Stefan Hyjek. Pr.

8i, 2 **43852**. 9.10 1959. Pierwsz. 30.7 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób otrzymywania optycznych środków rozjaśniających.

8k, 3 **43814**. 27.4 1960. Centralny Instytut Ochrony Pracy. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania środka, nadającego tkaninom właściwości wodoodporne, oraz sposób impregnacji tkanin. Mgr inż. Zofia Pawłowska i inż. Jolanta Liwkowicz. Pr.

8m, 1/05 **43851**. 9.10 1959. Pierwsz. 23.1 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób barwienia materiałów składających się z ugrupowań karbonamidowych, sulfonamidowych lub celulozowych.

12d, 1/04 **43848**. 10.11 1958. Pierwsz. 5.3 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Membrana do oczyszczania ługów krystalicznych.

12d, 19 **43820**. 28.10 1959. Karol Wojnar.

Skoczów, Polska. Rurowy filtr ciśnieniowy do filtrowania ciągłego.

12d, 26 **43868**. 29.9 1959. Mgr inż. Roman Szarejko. Warszawa, Polska. Urządzenie do splukiwania osadów, zwłaszcza w urządzeniach filtracyjnych.

12g, 1/01 **43847**. 19.7 1957. Instytut Przemysłu Organicznego. Warszawa, Polska. Urządzenie do prowadzenia reakcji w sposób ciągły. Prof. dr Tadeusz Urbański, mgr inż. Ludomir Heger, mgr inż. Kazimierz Partyka i mgr Tadeusz Zdrojek. Pr.

12g, 1/01 **43853**. 29.11 1958. Pierwsz. 18.3 1958 (Niemiecka Republika Federalna). Chemische Werke Witten G.m.b.H. Witten Ruhr, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do utleniania powietrzem alkilowym pochodnych węglowodorów aromatycznych z wewnętrznym układem chłodzącym do odprowadzania ciepła reakcji.

12g, 4/01 **43867**. 2.7 1959. Pierwsz. 15.5 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Chemische Werke Buna. Schkopau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób oczyszczania pieców kontaktowych, zawierających kontakty fosforanowe i/lub kontakty z kwasem fosforowym.

12h, 1 **43843**. 19.2 1960. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób obniżenia napięcia elektrolizy w procesach elektrolitycznego wydzielania gazów. Witold Tomassi. Pr.

12i, 1/01 **43864**. 17.12 1958. Pierwsz. 21.12 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Victor Bayerl. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób otrzymywania ciężkiego wodoru.

12i, 16 **43919**. 18.6 1959. Andrzej Marczewski. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania nadtlenu barowego.

12m, 2 **43920**. 13.7 1959. Andrzej Marczewski. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania węgla strontu.

12o, 1/04 **43881**. 15.9 1959. Pierwsz. 27.9 1958 (Niemiecka Republika Federalna). Rütgerswerke Aktiengesellschaft. Frankfurt n. Menem, Niemiecka Republika Federalna. Sposób odsiarkowywania krystalizujących aromatycznych węglowodorów.

12o, 4 **43859**. 21.7 1959. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób rafinowania piżma ksylenowego. Doc. mgr inż. Włodzimierz Daniewski. Pr.

12o, 5/04 **43901**. 29.1 1959. Pierwsz. 14.2 1958 (Szwajcaria). F. Hoffmann — La Roche & Co Aktiengesellschaft. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania karotenoidów.

12o, 5/04 **43923**. 30.7 1958. Société des Usines Chimiques Rhône-Poulenc. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania nowych pochodnych 2-piperidylofenylometanolu.

12o, 5/09 **43806**. 5.12 1959. Krakowskie Zakłady Farmaceutyczne. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania chlorowodoru eteru dwumetyloaminoetylobenzhydrolowego. Mgr Mieczysław Adamus, dr Jerzy Schnayder i mgr Anna Terczyńska. Pr.

12o, 7/02 **43861**. 5.9 1958. Pierwsz. 2.8 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Chemische Werke Buna. Schkopau, Niemiecka Republika

lika Demokratyczna. Sposób wytwarzania acetaldehydu.

12o, 23/01 **43849**. 11.4 1959. Pierwsz. 3.5 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania alkilosulfonoarylidosulfonianów.

12o, 23/03 **43803**. 13.7 1959. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania 6-chlorowco (lub chlorowcoalkilo)-4-amino-1, 3-benzenodwusulfonamidu. Mgr Ryszard Palanowski i mgr Jerzy Wolf. Pr.

12o, 26/03 **43935**. 3.11 1959. Politechnika Warszawska (Zakład Technologii Organicznej I). Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania seskwichloru metyloglinowego. Doc. dr Włodzimierz Dahlig, mgr inż. Stanisław Pasynekiewicz i inż. Kazimierz Starowiejski. Pr.

12p, 4 **43826**. 8.4 1959. Pierwsz. 30.4 1958 (Szwajcaria). Sandoz A. G. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania nowej pochodnej pirydobenzotiazynowej podstawionej siarką.

12p, 5 **43828**. 10.2 1959. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób odzyskiwania oksymu z ługów odpadkowych z oksymowania przy równoczesnym wykorzystaniu zawartego w nich siarczanu hydroksyloamonowego.

12p, 7/01 **43805**. 30.1 1959. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania kwasu 5-etylo-5-fenyl-2-tiobarbiturowego. Dr inż. Bożena Chechelska, mgr inż. Bogdan Morawski i mgr inż. Andrzej Żupański. Pr.

12p, 8/01 **43824**. 14.8 1958. Pierwsz. 14.10 1957 (Szwajcaria). Sandoz A. G. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania pochodnych pirazolonu.

12p, 10 **43825**. 31.1 1959. Pierwsz. 7.3 1958 (Szwajcaria). Sandoz A. G. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania 1-hydroksybutylamidu-2'-kwasu 1-metylolizerginowego.

12p, 10 **43877**. 17.5 1958. Pierwsz. 20.5 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Deutsches Hydrierwerk Rodleben. Rodleben, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania zasadowo podstawionych ftalazyn.

12q, 5 **43835**. 5.4 1957. Pierwsz. 24.1 1957 (Wielka Brytania). The Wellcome Foundation Limited. Londyn, Wielka Brytania. Sposób otrzymywania czwartorzędowych soli amoniowych.

12q, 13 **43902**. 7.10 1959. Pierwsz. 10.10 1958 (Szwajcaria). F. Hoffmann — La Roche & Co Aktiengesellschaft. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania jednopodstawionych pochodnych hydrazyny.

12q, 14/01 **43827**. 23.7 1958. Pierwsz. 19.2 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Leuna — Werke „Walter Ulbricht”. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób odfenolowywania olejów, zawierających fenole, oraz olejanie olejów fenolowych, zawierających oleje obojętne.

15k, 8/02 **43933**. 23.2 1960. Zakłady Wytwórcze Przyrządów Pomiarowych im. Janka Krasickiego

go Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób drukowania przedmiotów z aluminium lub jego stopów. Jerzy Maciąg i Bernard Orlikowski. Pr.

17a, 8/02 **43880**. 21.5 1959. Pierwsz. 11.6 1958 (Szwecja). Aktiebolaget Elektrolux. Sztokholm, Szwecja. Sposób dostosowania ogólnego ciśnienia do panującej temperatury powietrza chłodzącego w chłodniczych urządzeniach absorbcyjnych pracujących z gazem pomocniczym oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.

19a, 6 **43854**. 31.8 1959. Kazimierz Zagórski. Woźniki Śląskie, Polska. Podkład kolejowy betonowy dowolnie zbrojony z uniwersalnym elastycznym przymocowaniem szyn.

19a, 6/24 **43841**. 18.7 1959. Kopalnia Węgla Kamiennego Wanda — Lech. Ruda Śląska, Polska. Podkład żelazobetonowy ze złączami do przymocowywania szyn. Inż. Karol Szulc. Pr.

19c, 2/01 **43822**. 6.10 1958. Carl Joachim Plötner. Bremen-St. Magnus, Niemiecka Republika Federalna. Sposób wytwarzania wykładziny kamiennej, zwłaszcza wykładziny ulicznej, wytrzymałej na ścieranie, oraz kształtki kamienne, służące jako kamień brukowy i krawężnikowy.

20d, 4 **43860**. 2.9 1957. Pierwsz. 13.5 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Waggonbau Görlitz. Görlitz, Niemiecka Republika Demokratyczna. Jednostka pociągu członowego, w szczególności dla pojazdów szynowych.

20k, 20 **43838**. 14.5 1960. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwice, Polska. Urządzenie samoczynne do włączania napięcia na odcinki drutu jezdnego trakcji kopalnianej. Mgr inż. Mirosław Bargiel. Pr.

21a,⁴ 74 **43842**. 6.4 1960. Przemysłowy Instytut Telekomunikacji. Warszawa, Polska. Obudowa falowodowa lamp zwierakowych. Mgr inż. Tadeusz Majewski. Pr.

21c, 14/11 **43934**. 14.4 1960. Zakłady Wytwórcze Aparatury Rozdzielczej A-10. Warszawa-Międzylesie, Polska. Tuleja izolacyjna. Mgr inż. Jerzy Halladin. Pr.

21c, 28/03 **43938**. 18.12 1959. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Odłącznik pionowy wysokiego napięcia. Mgr inż. Jacek Winiarski, mgr inż. Andrzej Gadaliński i mgr inż. Tomasz Tarasiuk. Pr.

21c 39/04 **43879**. 7.5 1959. VEB Elektroschaftegerate Grimma. Grimma, Niemiecka Republika Demokratyczna. Przełącznik krzywkowy niskonapięciowy.

21c, 40/50 **43941**. 7.4 1960. Zakłady Wytwórcze Aparatury Rozdzielczej A-10 Przedsiębiorstwo Państwowe. Międzylesie k. Warszawy, Polska. Mechanizm napędowy przełączników elektrycznych. Inż. Wiesław Pijewski. Pr.

21c, 72 **43958**. 15.7 1960. Zakłady Wytwórcze Aparatów Wysokiego Napięcia im. G. Dymitrowa. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania oporników nieliniowych. Andrzej Jerzykiewicz, mgr inż. Zbigniew Kozłowski i mgr inż. Zdzisław Tyszkiewicz. Pr.

21d,² 42/01 **43911**. 29.1 1959. Zbigniew Kowalski. Łódź, Polska. Elektroenergetyczny układ przesyłowy lub sieć pięcioprzewodowa.

21d,² 49 **43922**. 15.6 1959. Pierwsz. 7.2 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Werkzeugmaschinenfabrik „Hermann Schlimme”. Berlin-Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Transformator żarzenia, w szczególności do elektrostatów.

21e, 11/01 **43944**. 6.10 1959. Zakłady Energetyczne Okręgu Wschodniego. Radom, Polska. Przyrząd pomiarowy do rejestrowania przebiegu zamykania i otwierania styków w komorach gaszących wyłączników wysokiego napięcia. Mgr inż. Aleksander Telecki i Julian Jakubiak. Pr.

21e, 29/12 **43844**. 18.6 1959. Główny Instytut Górniczo-Katowice, Polska. Przyrząd ze wskaźnikiem neonowym do kontroli ciągłości i oporności obwodu elektrycznego, zwłaszcza obwodu strzałowego. Doc. mgr inż. Jerzy Wroński i mgr inż. Janusz Ciok. Pr.

21e, 36/02 **43955**. 17.4 1959. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Przyrząd do pomiaru średniego współczynnika mocy niesymetrycznego układu trójfazowego. Inż. Zdzisław Czajczyński i mgr inż. Halina Kuczyńska. Pr.

21f, 83/03 **43903**. 29.12 1958. Pierwsz. 2.1 1958 (Holandia). N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Eindhoven, Holandia. Źródło promieniowania składające się z kombinacji wysokociśnieniowej lampy wyładowczej, wypełnionej parami rtęci i warstwy luminescencyjnej zawierającej substancję o luminescencji czerwonej.

21f, 83/03 **43904**. 5.11 1959. Pierwsz. 8.11 1958 (Holandia). N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Eindhoven, Holandia. Źródło promieniowania, które składa się z kombinacji lampy gazowo-wyładowczej lub paro-wyładowczej i warstwy luminescencyjnej, oraz sposób wytwarzania świecących fosforów do zastosowania w tym źródle promieniowania.

21g, 1/01 **43956**. 10.8 1959. Rafineria Nafty „Trzebinia”. Trzebinia, Polska. Sposób otrzymywania asfaltu do produkcji mas do zalewania akumulatorów i ogniw. Inż. Marian Krupa i mgr inż. Jan Palczewski. Pr.

21g, 13/25 **43937**. 13.4 1960. Przemysłowy Instytut Elektroniki. Warszawa, Polska. Sposób oczyszczania podłoża i nanoszenia warstwy fotoczułej w lampach analizujących. Aleksander Fryszman, Jerzy Kołodziejski i Ewa Rusinowska. Pr.

21g, 13/31 **43929**. 28.4 1960. Przemysłowy Instytut Elektroniki. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania getteru do lamp elektronowych i innych urządzeń próżniowych. Konstancy Nesteruk i Jerzy Marks. Pr.

21g, 18/01 **43834**. 19.2 1959. VEB Vakutronik. Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ zabezpieczający właściwe wskazania miernika w zakresie jego pomiarów przy skrajnie dużej mocy promieniowania dla przyrządów z jonizacyjnymi licznikami cylindrycznymi Geigera-Müllera.

- 21h, 2/01 **43960**. 2.3 1960. Instytut Elektro-techniki. Warszawa, Polska. Masa mineralna do prasowywania przewodów grzejnych grzejników elektrycznych w żłobkach opraw metalowych. Inż. Jerzy Fekecz, inż. Andrzej Kaczorowski i inż. Otton Klose. Pr.
- 21h, 9/03 **43857**. 10.6 1960. Stanisław Karpowicz. Warszawa, Polska. Grzejnik elektryczny wysokiego napięcia.
- 24e, 1/01 **43813**. 3.7 1959. Zakłady Azotowe im. Pawła Findera. Chorzów, Polska. Sposób zgazowywania paliwa stałego, zawierającego znaczne ilości części lotnych w generatorze ze stożkowym rusztem obrotowym, oraz ruszt do stosowania tego sposobu. Inż. Adam Chwistek i inż. Augustyn Głazowski. Pr.
- 24g, 7/01 **43924**. 23.5 1959. Pierwsz. 29.5 1959 (Węgry). Nikex Nehézipari Kűlkerskedelmi Vállalat. Budapeszt, Węgry. Urządzenie do wyciągania gazów spalinowych w parowozach.
- 24n, 1 **43869**. 7.11 1959. Forschungsinstitut für Technologische Entwicklung und Warmtechnik der Metallurgie. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie ogrzewczo-chłodnicze do pieców przemysłowych do wykorzystania ciepła odpadkowego i jako wytwornica pary.
- 27c, 7 **43890**. 10.10 1959. Józef Depta. Racibórz, Polska. Wirnik wentylatora.
- 28a, 3 **43810**. 10.10 1959. Warszawskie Zakłady Garbarskie. Warszawa, Polska. Sposób garbowania chromowego skór, zwłaszcza na cholewki do obuwia. Wiktor Lasek i Józef Janicki. Pr.
- 28a, 6 **43799**. 2.12 1958. Pierwsz. 3.12 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Fettchemie. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania produktów kondensacji, działających garbująco.
- 29a, 4 **43913**. 1.6 1959. Leon Janio. Pabianice, Polska. Agregat rozszarniczy.
- 29b, 5/04 **43800**. 2.5 1956. VEB Filmfabrik Agfa Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób kędzierzawienia włókien poliakrylonitrylowych.
- 30h, 2/03 **43878**. 2.7 1958. VEB Arzneimittelwerk Dresden. Radebeul, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób otrzymywania z nasion dzikiego kasztana (*Aesculus hippocastaneum*) ekstraktów nadających się do zastrzyków, zawierających flawony.
- 30h, 2/30 **43850**. 11.4 1959. Pierwsz. 10.12 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania nadających się do iniekcji roztworów estru dwumetylowego kwasu β,β,β -trójchloro- α -oksyetylofosfonowego.
- 30h, 11/03 **43946**. 5.9 1959. Pierwsz. 27.10 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Ankerwerk Rudolstadt Chemisch-pharmazeutische Fabrik. Rudolstadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania preparatu do kąpieli.
- 30k, 3/01 **43883**. 5.1 1960. Pierwsz. 29.7 1959 (Szwajcaria). Max Eschmann. Murten, Szwajcaria. Strzykawka do zastrzyków.
- 30k 3/01 **43884**. 5.1 1960. Pierwsz. 28.5 1959 (Szwajcaria). Max Eschmann. Murten, Szwajcaria. Strzykawka do zastrzyków.
- 30k, 13/02 **43815**. 23.3 1960. Edward Litwinowicz. Białystok, Polska. Aparat do sztucznego oddychania. Patent dodatkowy do patentu nr 40356.
- 31c, 1/01 **43846**. 18.2 1960. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Masa do produkcji biceramicznych wylewów szamotowo-cyrykonowych do ciągłego odlewania stali oraz sposób produkcji wylewów z tej masy. Mgr inż. Stanisław Pawłowski, inż. Irena Olbrychtowicz i mgr inż. Ignacy Mydlarz. Pr.
- 31c, 32 **43898**. 25.11 1959. VEB Leipziger Eisen — und Stahlwerke. Leipzig, Niemiecka Republika Demokratyczna. Dysza do wybijania rdzeni i oczyszczania surowych odlewów stłumieniem wody z piaskiem pod ciśnieniem.
- 32a, 31 **43839**. 2.12 1959. Jeleniogórska Wytwórnia Optyczna. Jelenia Góra, Polska. Sposób kierowania procesem ustalania się współczynnika załamania światła w półfabrykatkach ze szkła optycznego, otrzymywanych przez prasowanie z kostek. Inż. Zbigniew Lubos i mgr Florian Ratajczyk. Pr.
- 33b, 2/01 **43907**. 21.2 1959. Pierwsz. 6. 8 1958 (Wielka Brytania). Harry Frederick Gatward. Londyn, Wielka Brytania. Torba lub pudło do noszenia.
- 35b, 6/05 **43908**. 2.4 1960. VEB Mahdrescherwerk Weimar. Weimar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Chwytnak hydropneumatyczny.
- 35c, 1/15 **43865**. 21.2 1959. VEB Mahdrescherwerk Weimar. Weimar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie zapobiegające powstawaniu luźnej pętli liny na wciągarkach, zwłaszcza w urządzeniach przeładunkowych.
- 37b, 4/01 **43801**. 19.11 1959. Pierwsz. 5.12 1958 (Węgry). E. M. Iparterv Ipari és Mezőgazdasági Tervező Vállalat. Budapeszt, Węgry. Sposób i urządzenie do wytwarzania elementów strunobetonowych.
- 37f, 1/01 **43897**. 27.7 1959. Pierwsz. 26.7 1958 (Niemiecka Republika Federalna). Rajmund Doblhoff. Augsburg, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie teatralne.
- 37f, 3/01 **43856**. 12.3 1960. Tadeusz Baudouin de Courtenay. Warszawa, Polska. Urządzenie do wykonywania montażu spawanych zbiorników kulistych.
- 38b, 2/01 **43873**. 24.3 1960. Irena Baranowska. Warszawa, Polska. Jan Kulesza. Warszawa, Polska. Maria Walther. Warszawa, Polska. Wiktor Szunejko. Chylice, Polska. Sposób otrzymywania preparatu przeciwgrzybowego do impregnacji drewna w postaci soli z odpadowych mas pofenolowych.
- 38k, 1/01 **43874**. 28.1 1958. Instytut Technologii Drewna. Poznań, Polska. Sposób suszenia strużki. Prof. dr Stanisław Prosiński, mgr inż. Przemysław Giecwicz, mgr inż. Tadeusz Giecwicz i mgr inż. Kazimierz Siwek. Pr.

- 381 **43928**, 7.3 1959. Instytut Technologii Drewna. Poznań, Polska. Sposób zmniejszania ścieralności, nasiąkliwości i skłonności do pęcznienia tworzyw drzewnych, klejonych pod dużym ciśnieniem. Prof. dr Tadeusz Perkitny. Pr.
- 39a, 19/05 **43832**. 8.12 1958. VEB Sachsenring Automobilwerke Zwickau. Zwickau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania wyprasek o dużych powierzchniach z włóknistego materiału wypełniającego i sztucznej żywicy jako środka wiążącego oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Patent dodatkowy do patentu nr 41346.
- 39c, 25/01 **43876**. 2.4 1958. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób katalitycznej polimeryzacji olefin.
- 39c, 25/01 **43906**. 13.6 1958. Pierwsz. 14.6 1957 (Włochy). Montecatini Società Generale per l'Industria Mineraria e Chimica. Mediolan, Włochy. Sposób wytwarzania elastomerów, otrzymywanych z polimerów i kopolimerów alfa-olefin.
- 42c, 7/04 **43889**. 22.3 1960. Romuald Zygmunt. Warszawa, Polska. Znak pomiarowy, stosowany w geodezji do utrwalania na gruncie punktów poligonowych i pomiarowych oraz punktów linii granicznych.
- 42d, 2/10 **43943**. 7.2 1959. Instytut Obróbki Skrawaniem. Kraków, Polska. Dodatkowy układ świetlny do przeprowadzania pomiarów wgłębnych nierówności metodą cienia za pomocą mikroskopów warsztatowych i uniwersalnych. Inż. Józef Płużek, Władysław Nowak, doc. dr Andrzej Sadowski i mgr inż. Stanisław Świgoń. Pr.
- 42k, 3 **43942**. 22.2 1960. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy „Waga”. Kraków, Polska. Dynamometr rtęciowy. Mgr inż. Jan Wierzchoń. Pr.
- 42k, 7/05 **43818**. 23.12 1959. Pierwsz. 18.2 1959 (Niemiecka Republika Federalna). Gutehoffnungshütte Sterkrade Aktiengesellschaft. Oberhausen, Niemiecka Republika Federalna. Przyrząd do pomiaru obciążenia lin w górniczych urządzeniach wyciągowych.
- 42k, 11/01 **43930**. 6.4 1960. Fabryka Wyrobów Błaszanych w Katowicach. Katowice, Polska. Wskaźnik ciśnienia do gaśnic tetrowych. Inż. Waldemar Tomżyński. Pr.
- 42k, 21/01 **43945**. 11.4 1960. Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Bytom, Polska. Sposób pomiaru naprężeń rzeczywistych w konstrukcjach stalowych. Ryszard Wolski. Pr.
- 42k, 34/01 **43939**. 23.2 1960. Polska Akademia Nauk (Zakład Metali Instytutu Podstawowych Problemów Techniki). Kraków, Polska. Uniwersalna maszyna do wykonywania prób statycznych na rozciąganie, pełzanie i relaksację. Doc. mgr inż. Jerzy Wantuchowski. Pr.
- 42k, 46/07 **43858**. 9.3 1959. Instytut Elektrotechniki (Zakład Radiologii Przemysłowej). Warszawa, Polska. Defektoskop. Henryk. Piątkowski. Pr.
- 42l, 3/03 **43789**. 13.5 1959. Ignacy Zarzycki. Gliwice, Polska. Pipeta do automatycznego dozowania cieczy.
- 42l, 4/16 **43855**. 29.2 1960. Edmund Romer. Gliwice, Polska. Janusz Piotrowski. Gliwice, Polska. Przyrząd do ciągłego oznaczania tlenu w mieszaninach gazowych.
- 45c, 12/02 **43836**. 2.4 1960. Mieczysław Wolski. Wrocław, Polska. Maszyna do zbioru ziemiaków.
- 45e, 32/02 **43830**. 8.3 1960. VEB Fortschritt Erntebegungsmaschinen. Neustadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do cięcia produktów rolnych z bębniem z nożami i kanałem wyrzutowym.
- 45e, 32/05 **43835**. 8.3 1960. VEB Fortschritt Erntebegungsmaschinen. Neustadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Połowa sieczkarnia i urządzenie do zwiększania prędkości przesuwu materiału na sieczkę w kanale wyrzutowym.
- 45f, 9/08 **43900**. 10.10 1959. Pierwsz. 20.3 1959 (Belgia). Brevesa S. A. Genewa, Szwajcaria. Urządzenie do ustalania poziomu cieczy, zwłaszcza do aparatury do wodnej uprawy roślin.
- 45h, 15/50 **43790**. 29.2 1960. Henryk Pilarek. Cielce, Polska. Kwoka elektryczna.
- 45l, 3/01 **43788**. 17.9 1959. Jan Kulesza. Warszawa, Polska. Irena Baranowska. Warszawa, Polska. Zdzisław Michalski. Nowa Wieś, Polska. Środek owadobójczy.
- 45l, 3/01 **43914**. 21.6 1960. Polska Akademia Nauk (Zakład Syntezy Organicznej). Warszawa, Polska. Środek akarobójczy i owicydny. Zygmunt Eckstein i Wiesław Sobótka. Pr.
- 45l, 3/01 **43915**. 21.6 1960. Polska Akademia Nauk (Zakład Syntezy Organicznej). Warszawa, Polska. Środek do zwalczania roztoczy. Zygmunt Eckstein, Zdzisław Ejmocki, Wiesław Sobótka i Tadeusz Urbański. Pr.
- 46c,² 115/03 **43823**. 8.6 1959. Friedmann & Maier. Halein, Austria. Pompa tłoczkowa, zwłaszcza pompa zasilająca pompę wtryskową do paliwa.
- 46g, 2/03 **43949**. 12.8 1959. Pierwsz. 23.7 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Entwicklungsbau Pirna. Pirna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Dwustrumieniowy silnik turbino-odrzurowy.
- 47d, 12 **43912**. 9.2 1960. Mieczysław Rybakowski. Poznań, Polska. Kazimierz Ostojki. Poznań, Polska. Ściągacz śrubowy, zwłaszcza do prętów stalowych.
- 47g, 49/01 **43882**. 10.11 1959. Pierwsz. 14.11 1958 (Niemiecka Republika Federalna). Gustav F. Gerdts K. G. Bremen, Niemiecka Republika Federalna. Zawór do zbiorników.
- 49a, 3/01 **43792**. 25.6 1959. Mgr inż. Miłosz Wnuk. Kraków, Polska. Bezgitarowy zespół uzupełniający skrzynki posuwów gwintowych do nacinania gwintów metrycznych, calowych, modułowych i diametral pitch na tokarce uniwersalnej.
- 49c, 18/01 **43891**. 23.3 1959. Edward Herzyk. Bielsko-Biała, Polska. Urządzenie do obcinania kubków metalowych.

- 51a, 3/03 **43893**. 8.2 1960. Robert Polcyn. Poznań, Polska. Sposób naprawy wiatrownic organów, zwłaszcza klapowych, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.
- 51f, 2/01 **43916**. 24.5 1960. Marian Czechoski. Poznań, Polska. Władysław Czechoski. Poznań, Polska. Wibrator do gitar.
- 53c, 1 **43950**. 25.10 1957. VEB Erfurter Malzerei-und Speicherbau. Erfurt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wędzenia, w szczególności ryb.
- 53c, 3/03 **43811**. 14.5 1960. Centralne Laboratorium Przemysłu Rybnego. Gdynia, Polska. Sposób utrwalania przetworów rybnych. Dr Tadeusz Zachorowski i inż. Zbigniew Kajetanowicz. Pr.
- 53f, 2 **43871**. 8.12 1959. Tadeusz Waluś. Gaj, Polska. Sposób wyrobu czekolady.
- 55d, 31/01 **43927**. 10.12 1959. Jeleniogórskie Zakłady Papiernicze. Jelenia Góra, Polska. Urządzenie do podgrzewania wstęgi papieru, tektury, celulozy i ścieru drzewnego w części mokrej maszyn wytwórczych. Edmund Wyderkowski, inż. Józef Trybiec i mgr inż. Stefan Obałka. Pr.
- 57a, 8/05 **43921**. 10.7 1959. Bohdan Elsner. Warszawa, Polska. Sposób doboru filtrów korekcyjnych addytywnych do kopiowania zdjęć barwnych.
- 57b, 17 **43925**. 18.8 1959. Mgr inż. Zbigniew Chołodkowski. Warszawa, Polska. Mgr inż. Franciszek Michalski. Warszawa, Polska. Sposób eliminowania zwisów matryc w prasach hydraulicznych przy produkcji płyt wiórowych, pilśniowych itp.
- 57b, 18/08 **43791**. 7.3 1960. Lew Polakow. Warszawa, Polska. Sposób wywoływania fotograficznych wielowarstwowych obrazów barwnych.
- 59b, 1 **43886**. 29.3 1960. VEB Zentrale Entwicklung und Konstruktion (ZEK) Pumpen und Verdichter. Halle/Saale, Niemiecka Republika Demokratyczna. Ułożyskowanie wirników, zwłaszcza pomp wirowych i dmuchaw promieniowych.
- 61a, 29/10 **43926**. 28.4 1960. Wytwórnice Wyrobów Gumowych Spółdzielni Inwalidów w Warszawie. Warszawa-Wawer, Polska. Półmaska pyłochłonna gąbczasta. Patent dodatkowy do patentu nr 38828. Kazimierz Rutkowski. Pr.
- 62b, 47/01 **43948**. 27.8 1958. VEB Entwicklungsbau Pirna. Pirna (Elbe), Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do zmiany kierunku przepływu czynników gazowych, przepływających w kanałach.
- 63c, 43/50 **43863**. 8.12 1959. Zbigniew de Mezer. Warszawa, Polska. Nadwozie wstępnie sprężane, zwłaszcza nadwozie pojazdów mechanicznych.
- 63c, 51/13 **43795**. 12.5 1959. Pierwsz. 1.9 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Sachsenring Automobilwerke Zwickau. Zwickau/Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do hamowania biegu silnika.
- 63c, 54/06 **43894**. 23.5 1960. Zbigniew Trela. Jędrzejów, Polska. Pompa różnicowa do hamulców hydraulicznych.
- 63c, 69 **43837**. 2.2 1960. Zakłady Elektrotechniki Motoryzacyjnej i Aparatury Fizycznej Nr 2 Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa-Falenica, Polska. Migacz strunowy. Zbigniew Szczepanik-Dzikowski. Pr.
- 63e, 29/03 **43892**. 19.5 1960. Paweł Szczygieł. Szemrowice, Polska. Sposób napełniania powietrzem opon pojazdów mechanicznych oraz przyrząd do stosowania tego sposobu.
- 65a,¹ 2 **43796**. 25.11 1958. Pierwsz. 17.3 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Volkswerft Stralsund. Stralsund, Niemiecka Republika Demokratyczna. Statek rybacki.
- 65a,² 34 **43872**. 5.1 1960. VEB Mathias-Thesen-Werft Wismar. Wismar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Hydraulicznie uruchamiane urządzenie do otwierania i zamykania klap świetlikowych, pokryw lukowych i podobnych zamknięć na statkach. Patent dodatkowy do patentu nr 42839.
- 66b, 16 **43821**. 2.7 1959. Zbigniew Ulatowski. Skolimów, Polska. Marian Onufrowicz. Warszawa, Polska. Waleria Pękalska. Warszawa, Polska. Edmund Szeffler. Warszawa, Polska. Irena Hałkowa. Pruszków, Polska. Urządzenie do wklejania lub wtapiania nici lub sznurka po wewnętrznej stronie jelita sztucznego.
- 70b, 5/20 **43833**. 19.1 1960. Pierwsz. 20.1 1959 (Włochy). Fabbrica Italiana Matite „Lyra” S.a.r.l. Mediolan, Włochy. Samoczynne pióro kulkowe.
- 71c, 35/01 **43936**. 4.5 1960. Krakowskie Zakłady Wyrobów Rymarskich. Kraków, Polska. Urządzenie do wytwarzania kiedry. Tadeusz Łach. Pr.
- 75b, 13 **43954**. 29.4 1960. Feliks Wolski. Warszawa, Polska. Zbigniew Wolski. Warszawa, Polska. Stanisława Zajączkowska. Warszawa, Polska. Jolanta Pawlakowa. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania plansz barwnych do celów dekoracyjnych i budowlanych.
- 75c, 22/01 **43887**. 31.3 1960. Pierwsz. 22.9 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Mathias-Thesen-Werft Wismar. Wismar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób powierzchniowego nakładania za pomocą natryskiwania powłoki, składającej się z materiału włóknistego lub ziarnistego i materiału wiążącego, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.
- 76b, 2/02 **43917**. 6.11 1959. Zdzisław Rutkowski. Warszawa, Polska. Roman Sawicki. Warszawa, Polska. Czesław Malinowski. Białystok, Polska. Antoni Sobieszczuk. Białystok, Polska. Kazimierz Jankowski. Czarna Wieś k. Białegostoku, Polska. Oczyszczarka do paździerz. Pr.
- 76b, 13 **43947**. 17.10 1959. Pierwsz. 22.10 1958 (Niemiecka Republika Federalna). MaK Maschinenbau Kiel Aktiengesellschaft. Kiel-Friedrichsort, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do prowadzenia runka i runa w zgrzeblarkach i podobnych maszynach.
- 76b, 13 **43951**. 17.10 1959. Pierwsz. 22.10 1958 (Niemiecka Republika Federalna). MaK Maschinenbau Kiel Aktiengesellschaft. Kiel-Friedrichsort,

Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do dzielenia doprowadzanych w sposób ciągły runek zgrzeblarskich i run w jednej lub kilku warstwach na przeważnie wąskie pasma materiału.

76b, 13 **43952**. 17.10 1959. Pierwsz. 22.10 1958 (Niemiecka Republika Federalna.) MaK Maschinenbau Kiel Aktiengesellschaft. Kiel-Friedrichsort, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do poprzecznego rozdzielania runka, piłśni, runa i podobnych materiałów.

76c, 26/01 **43905**. 2.5 1958. Roberto Escursell Prat. Barcelona, Hiszpania. Juan Hostench Serra. Barcelona, Hiszpania. Sposób mechanicznego zdejmowania pełnych cewek i wymiany ich na puste tutki oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.

76d, 2 **43798**. 21.7 1959. VEB Wirkmaschinenbau Karl-Marx-Stadt. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Przewijarka, zwłaszcza przewijarka krzyżowa.

78c, 3 **43888**. 13.10 1955. Instytut Chemii Stosowanej. Warszawa, Polska. Urządzenie do przemywania i stabilizacji w sposób ciągły nitrozwiązków organicznych, zwłaszcza typu nitroglicerynowego. Mgr inż. Stefan Raczyński, Pr.

80a, 54/10 **43899**. 21.11 1959. Pierwsz. 24.11 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Porzellanwerk Reichenbach. Reichenbach/Thur., Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób i urządzenie do wytwarzania przedmiotów odlewanych z mas ceramicznych i innych plastycznych tworzyw sztucznych.

80b, 1/07 **43896**. 5.3 1959. Stanisław Bastian. Gdańsk, Polska. Małgorzata Grüner. Gdańsk, Polska. Domieszka uszlachetniająca do zapraw i betonów.

80b, 1/09 **43819**. 3.5 1960. Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Silikatowego. Warszawa, Polska. Sposób dzielenia lekkiego betonu o strukturze komórkowej oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Antoni Paprocki, Kazimierz Kowalski i Jan Skibiński. Pr.

80b, 1/09 **43862**. 4.8 1958. Biuro Projektów Dokumentacji Eksportowej „Biprodex”. Warszawa, Polska. Sposób obróbki termicznej materiałów budowlanych o strukturze monolitycznej, mikroporowatej lub porowatej. Inż. Tadeusz Brzeziński, inż. Feliks Grudziński, inż. Jerzy Kołakowski, Zofia Olszewska i inż. Stanisław Wóycicki. Pr.

80b, 1/15 **43918**. 22.4 1959. Stefan Pawlikowski. Gliwice, Polska. Iwo Polio. Gliwice, Polska. Marian Starczewski. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania zapraw kwasoodpornych oraz niewrażliwych na wodę i alkalia.

80b, 8/06 **43807**. 26.4 1958. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów krzemionkowych niewypalanych. Stanisław Pawłowski, Franciszek Nadachowski, Marian Starczewski, Waclaw Szymborski, Mieczysław Drożdż, Zygmunt Guldan, Franciszek Białek i Józef Splewiński. Pr.

80b, 8/07 **43932**. 16.5 1960. Żarowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych. Żarów, Polska. Sposób wytwarzania glinokrzemianowych wyrobów ogniotrwałych o wysokiej zawartości tlenu glinu. Mgr inż. Justyn Stachurski, mgr inż. Mieczysław Drożdż, Władysław Talowski i inż. Jurand Bocian. Pr.

80b, 8/10 **43845**. 10.1 1959. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób otrzymywania wyrobów węglowych. Roman Pampuch, Waclaw Szymborski i Zbigniew Wojewoda. Pr.

80b, 8/11 **43940**. 27.2 1960. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów karborundowych. Mgr inż. Stanisław Pawłowski i Kazimierz Tkaczyk. Pr.

80b, 8/15 **43808**. 13.5 1959. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów ogniotrwałych do wykładania pieców obrotowych do otrzymywania żelgrudy, żelazoniklu i tlenu cynku. Justyn Stachurski, Ryszard Francki, Waclaw Szymborski, Mieczysław Drożdż, Władysław Kozłowski, Władysław Talowski, Tadeusz Gubała i Edward Kajl. Pr.

80b, 13/01 **43812**. 25.2 1960. Żarowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe. Żarów, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów ogniotrwałych. Mgr inż. Justyn Stachurski, Władysław Talowski i inż. Jurand Bocian. Pr.

81c, 20 **43793**. 5.1 1960. Pierwsz. 13.1 1959 dla zastrz. 1—12; 27.6 1959 dla zastrz. 13—20 (Niemiecka Republika Federalna). Max Schmidt. Ansbach (Bawaria), Niemiecka Republika Federalna. Opakowanie, w szczególności dla przedmiotów wewnątrz pustych, podatnych na zgniecenie, jak bombki na choinkę.

81e, 1 **43953**. 11.1 1960. Goodman Manufacturing Company. Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Przenośnik parowy.

81e, 136 **43870**. 2.12 1959. Pierwsz. 11.12 1958 (Szwecja). Aktiebolaget Defibrator. Sztokholm, Szwecja. Dozownik komorowy.

81e, 85 **43875**. 14.3 1960. Pierwsz. 14.3 1959 (Włochy). Arturo Masera. Piacenza, Włochy. Urządzenie służące jako koparka, ładowarka i podnośnik.

82b, 6/01 **43831**. 30.1 1960. Pierwsz. 4.7 1959 (Włochy). Officine Meccaniche e Fonderie A. Bosco S.p.A. Terni, Włochy. Nóż wygarniający do wyładowywania wirówek.

89a, 1 **43931**. 3.2 1959. Centralne Biuro Aparatury Chemicznej i Urządzeń Chłodniczych. Kraków, Polska. Płuczka rotacyjna do buraków i ziemniaków. Mgr inż. Bogusław Jacewicz. Pr.

89b, 5 **43957**. 14.9 1959. Zakłady Urządzeń Przemysłowych. Nysa, Polska. Prasa do wysłódków buraczanych. Mgr inż. Adolf Pacek i Piotr Huk. Pr.

89i, 1/01 **43797**. 22.1 1959. Pierwsz. 29.1 1958 (Holandia). Vaessen — Schoemaker Holding N. V. Deventer, Holandia. Sposób otrzymywania roztworów amylozy.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Zmiany w rubryce A rejestru dotyczą nazwiska lub nazwy posiadacza patentu i pełnomocnika.

34793. Dnia 16.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37017, 37497, 39372. Dnia 13.7 1960 r. wykreślono wpisy o wykreśleniu patentów.

38025. Dnia 11.7 1960 r. w rubryce A wykreślono wpisy „Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Komunalnego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisów „Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego Katowice, Polska”.

38644, 38645, 38796. Dnia 16.7 1960 r. wykreślono wpisy o wykreśleniu patentów.

39523. Dnia 2.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39620. Dnia 16.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

41375. Dnia 16.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

41648. Dnia 16.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

42649. Dnia 29.6 1960 r. w rubryce A wykreślono wpisy „Jolanta Kess Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisów „Spółdzielnia Pracy „Chemister” Warszawa, Polska”.

43521. Dnia 3.6 1960 r. w rubryce A wykreślono wpisy „Włodzimierz Skalmowski Warszawa, Polska”.

UNIEWAŻNIENIE PATENTU

Grubym drukiem jest podany numer rejestru patentu

40691. Patent unieważniony w części orzeczeniem Wydziału Spraw Spornych Urzędu Patentowego PRL z dnia 4.3 1960 r. (Nr Sp. 355/59).

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentów. Patenty, wpisane do rejestru patentów pod tymi numerami, zgasyły na podstawie art. 12 lit. a) lub b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. nr 39, poz. 384) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

lit. a)

33509	33716	34098	34235,	34236	34502	34569,
34628	34832	35121	35618,	35620	35667	35825,
35875	36008	36042	36227,	36233	36294	36363,
36562	36594	36644	36647,	36839	36886	36930,
36950	36968	37235	37260,	37328	37453	37518,
37677	37796	38131	38143,	38223	38234	38306,
38307	38312	38318	38331,	38332	38333	38336,
38338	38343	38354	38416,	38418	38559	38661,
38739	38758	38884	39076,	39205	39272	39406,
39470	39496	39512	39518,	39550	39553	39578,
39640	39702	39739	39758,	39759	39794	39808,
39817	39838	39839	39902,	39913	39927	40083,
40101	40137	40156	40157,	40185	40217	40236,
40309	40389	40416	40419,	40424	40491	40492,
40523	40524	40525	40563,	40636	40714	40750,
40894	40913	40933	40959,	41011	41058	41080,
41120	41173	41188	41272,	41340	41370	41443,
41517	41671	41724	41805,	42020	42025	42045,
42100	42147	42246	42543,	42619	42677	42688,
42697	42715.					

lit. b)

35599,	36184,	37111,	37300,	37580,	38533,	38780,
38803,	38840,	39184,	39265,	40077,	41366,	41551.

60

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH
I WZORÓW ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych wzorów. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory, oraz tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów użytkowych, jeżeli wzory te są wzorami pracowniczymi. Skrót „Pr” oznacza, że zarejestrowane wzory użytkowe są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE

(Od nru 13499 do nru 13580)

4a **13519.** 23.12 1959. 18.7 1960. Maciej Daniel. Warszawa, Polska. Adam Wawrzyniak. Warszawa, Polska. Alfred Wierzbicki. Warszawa, Polska. Lampa jarzeniowa.

4a **13528.** 26.2 1960. 20.7 1960. Jan Tabiczek. Katowice, Polska. Dławik do lamp świetlanych.

6b **13579.** 29.2 1960. 24.8 1960. Jan Golda. Kraków, Polska. Danuta Golda. Kraków, Polska. Franciszka Golda. Kraków, Polska. Aleksandra Kukulska. Warszawa, Polska. Zdzisław Woźniak. Zabrze, Polska. Płyta filtracyjna.

- 12c **13556**. 29.4 1960. 17.8 1960. Jerzy Kazanecki. Warszawa-Włochy, Polska. Inż. Stanisław Mańkowski. Michałowice, Polska. Mgr Bronisław Sawoniak. Warszawa, Polska. Forma do wyrobu preparatów chemicznych, stanowiąca równocześnie opakowanie handlowe tych preparatów.
- 21c **13523**. 29.6 1959. 18.7 1960. „Elektromontaż” Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych. Kraków, Polska. Przyrząd do rozcinania powłoki ołowianej kabli energetycznych. Tadeusz Czarnota. Pr.
- 21c **13538**. 8.2 1960. 26.7 1960. Krakowska Fabryka Kabli. Kraków, Polska. Zapłonowy przewód samochodowy. Kazimierz Siekierski, Adam Lausch, Karol Kubiczek, Tadeusz Skowronek i Władysław Goebel. Pr.
- 22f **13535**. 16.12 1958. 26.7 1960. Zofia Stary-Hełbicka. Kraków, Polska. Latarka elektryczna mikroakumulatorowa.
- 21f **13544**. 11.5 1959. 29.7 1960. Robotnicza Wytwórnia Sprzętu Oświetleniowego „Energetyka” Spółdzielnia Pracy. Sopot, Polska. Oprawka do żarówek z uszczelnieniem wodoszczelnym. Eligiusz Kozik. Pr.
- 21h **13506**. 23.12 1959. 7.7 1960. Maciej Daniel. Warszawa, Polska. Adam Wawrzyniak. Warszawa, Polska. Alfred Wierzbicki. Warszawa, Polska. Lutownica elektryczna.
- 21h **13517**. 23.12 1959. 18.7 1960. Maciej Daniel. Warszawa, Polska. Adam Wawrzyniak. Warszawa, Polska. Alfred Wierzbicki. Warszawa, Polska. Lutownica elektryczna.
- 21h **13518**. 23.12 1959. 18.7 1960. Maciej Daniel. Warszawa, Polska. Adam Wawrzyniak. Warszawa, Polska. Alfred Wierzbicki. Warszawa, Polska. Lutownica elektryczna.
- 30d **13543**. 26.6 1959. 28.7 1960. Kazimierz Ostaszewski. Warszawa, Polska. Płaszowy ochroniacz przeciwsłoneczny na nos.
- 30i **13505**. 24.10 1959. 7.7 1960. Spółdzielnia Pracy Mechaników SMS. Warszawa, Polska. Sterylizator narzędzi chirurgicznych. Tadeusz Kołodziej, Stanisław Śmietński, Jerzy Kalbarczyk i Jerzy Pierzchalski. Pr.
- 30i **13572**. 2.6 1960. 23.8 1960. Spółdzielnia Pracy Metalowców „Nysa”. Warszawa, Polska. Elektryczny wyjąławiacz powietrzny, zwłaszcza do narzędzi chirurgicznych.
- 30k **13527**. 10.6 1959. 20.7 1960. Józef Brautman. Kraków, Polska. Ludwik Lelito. Kraków, Polska. Maski przeciwpyłowa.
- 33b **13515**. 12.6 1960. 13.7 1960. Alfons Pieprzyk. Poznań, Polska. Zamek do torebek, zwłaszcza damskich.
- 33c **13540**. 19.2 1960. 27.7 1960. Stanisław Mańkowski. Warszawa, Polska. Zdzisław Synowiecki. Warszawa, Polska. Feliks Kęsicki. Ursus k. Warszawy, Polska. Oprawka do szminki.
- 33c **13555**. 29.3 1960. 17.8 1960. Zygmunt Minor. Warszawa, Polska. Puderniczka.
- 34c **13533**. 19.3 1960. 25.7 1960. Stanisława Zielińska. Warszawa, Polska. Zmywak.
- 34e **13500**. 29.1 1960. 5.7 1960. Leon Gamczyk. Warszawa, Polska. Gzyms do firanek.
- 34f **13513**. 25.6 1959. 12.7 1959. Piotr Chodorowski. Warszawa, Polska. Zastawka do książek.
- 34f **13578**. 29.2 1960. 24.8 1960. Bolesław Kłoczkowski. Łódź, Polska. Podstawa do serwetek papierowych.
- 34g **13554**. 5.2 1960. 17.8 1960. Mieczysław Łukawski. Warszawa, Polska. Taboret.
- 34i **13568**. 19.2 1960. 19.8 1960. Marek Łada. Warszawa, Polska. Zawieszka do zawieszania na ścianie mebli lub podobnych przedmiotów.
- 35d **13545**. 27.2 1960. 29.7 1960. Jerzy Lewandowski. Łódź, Polska. Eugeniusz Lewandowski. Łódź, Polska. Hydrauliczny podnośnik samochodowy.
- 36c **13522**. 29.7 1959. 18.7 1960. Inż. Alfons Trzęsowski. Warszawa, Polska. Radiator rurowy do centralnego ogrzewania.
- 37b **13569**. 14.5 1960. 20.8 1960. Andrzej Otrębski. Kraków, Polska. Józef Miksa. Kraków, Polska. Złącze stykowe w budownictwie.
- 37c **13570**. 9.12 1959. 20.8 1960. Tadeusz Sнопiński. Warszawa, Polska. Dachówka.
- 37d **13507**. 5.3 1960. 7.7 1960. Stefan Paprocki. Warszawa, Polska. Wzmocniona izolacyjna płyta budowlana.
- 37d **13541**. 14.12 1959. 27.7 1960. Marian Bellerski. Warszawa, Polska. Ryszard Heropolitański. Oświęcim, Polska. Wykładzina ścienna.
- 37d **13549**. 15.2 1960. 10.8 1960. Włodzimierz Uhrynowski. Warszawa, Polska. Płytki wykładzinowa.
- 37f **13552**. 1.7 1960. 13.8 1960. Mgr inż. arch. Michał Dołżenko. Warszawa, Polska. Przenośny garaż składany.
- 39a **13561**. 12.3 1960. 18.8 1960. Józef Dąbrowski. Bydgoszcz, Polska. Przyrząd do wulkanizowania wyrobów gumowych.
- 42a **13563**. 17.12 1959. 19.8 1960. Spółdzielnia Pracy „Skala”. Warszawa, Polska. Pisak kreślarski z obsadką i podstawką.
- 42g **13547**. 17.2 1960. 9.8 1960. Kazimierz Dobrzyński. Warszawa, Polska. Tadeusz Wątorski. Warszawa, Polska. Forma do wytwarzania pocztówek dźwiękowych.
- 42i **13559**. 28.1 1959. 18.8 1960. Aleksander Szpunar. Kraków, Polska. Aleksander Romanowski. Kraków, Polska. Stanisław Skotniczy. Kraków, Polska. Uniwersalny tranzystorowy wykrywacz gazów szkodliwych dla zdrowia lub wybuchowych.
- 42n **13551**. 20.8 1959. 13.8 1960. Zenon Woźniak. Chylice k. Warszawy, Polska. Pomoc szkolna, zwłaszcza do pogładowego nauczania początków arytmetyki.
- 42n **13557**. 22.6 1960. 17.8 1960. Kazimiera Maćkowiak. Poznań, Polska. Pomoc szkolna, zwłaszcza do nauczania początków arytmetyki.
- 44a **13509**. 23.1 1960. 7.7 1960. Edward Korczak. Warszawa, Polska. Nasuwka do krawatów.

- 44a **13520**. 26.2 1959. 18.7 1960. Emil Wolski. Łódź, Polska. Pierścionelek.
- 44a **13562**. 6.6 1960. 18.8 1960. Andrzej Rogowski. Poznań, Polska. Broszka.
- 44a **13565**. 6.2 1960. 19.8 1960. Stanisław Krzysztoporski. Kraków, Polska. Tasiemkowy zestaw guzików do bielizny.
- 44a **13566**. 8.6 1960. 19.8 1960. Andrzej Rogowski. Poznań, Polska. Element dekoracyjny.
- 44a **13573**. 23.1 1960. 24.8 1960. Edward Korczak. Warszawa, Polska. Naszyjnik.
- 44b **13564**. 12 1960. 19.8 1960. Stanisław Osimowicz. Łódź, Polska. Marian Urbanek. Łódź, Polska. Eugeniusz Melesz. Łódź, Polska. Samochodowa zapalniczka do papierosów.
- 45b **13512**. 28.3 1960. 11.7 1960. Władysław Sagan. Nowa Huta, Polska. Sadzarka do sadzenia rozsady.
- 47e **13553**. 2.11 1959. 17.8 1960. Jerzy Billewicz. Radom, Polska. Oliwiarka ze sztucznego tworzywa do wszelkiego rodzaju maszyn.
- 47f **13521**. 26.3 1960. 18.7 1960. Tadeusz Czuba. Wrocław, Polska. Franciszek Ludwin. Wrocław, Polska. Zdzisław Woźniak. Zabrze, Polska. Uszczelka.
- 47f **13532**. 14.3 1960. 25.7 1960. „Klimat” Przedsiębiorstwo Budowy Urządzeń Wentylacyjnych. Warszawa, Polska. Opaska zabezpieczająca izolację. Inż. Edward Włodarczyk. Pr.
- 47g **13574**. 12.2 1960. 24.8 1960. Piotr Mielczarski. Gdynia, Polska. Zawór wodociągowy.
- 52a **13504**. 11.2 1960. 7.7 1960. Tadeusz Paček. Poznań, Polska. Niezbędnik do mycia.
- 57b **13511**. 23.10 1959. 7.7 1960. Konrad Przyrowski. Warszawa, Polska. Filtr o regulowanej gęstości do barwnej fotografii.
- 63a **13525**. 26.2 1960. 19.7 1960. Ignacy Jarmaż. Inowrocław, Polska. Pojazd konny.
- 63c, **13502**. 29.4 1960. 5.7 1960. Jerzy Gładysz. Warszawa, Polska. Zbigniew Brzozowski. Warszawa, Polska. Andrzej Głuski. Warszawa, Polska. Lucjan Ogrodowski. Warszawa, Polska. Forma do wytwarzania ciernych okładzin sprzęgłowych i hamulcowych oraz podkładek izolacyjnych z tworzywa termoutwardzalnego.
- 63c **13503**. 15.10 1959. 6.7 1960. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy „Ferrum”. Szczecin, Polska. Piaskarka uliczna. Florian Schoeke, Zbigniew Kołodziejczyk, Józef Graliński i Michał Burakowski. Pr.
- 63c **13510**. 27.1 1960. 7.7 1960. Ludwik Krauze. Warszawa, Polska. Osłona do motocykli, zabezpieczająca przed wiatrem.
- 63c **13530**. 30.12 1959. 25.7 1960. Stefan Kraśński. Warszawa, Polska. Lampkowy kierunkowskaz do motocykli.
- 63c **13536**. 3.12 1959. 26.7 1960. Andrzej Bednarski. Warszawa, Polska. Szybka przewodobłaskowa do samochodów.
- 63c **13577**. 6.5 1960. 24.8 1960. Andrzej Bednarski. Warszawa, Polska. Kluczyk do motocykla lub innych pojazdów.
- 63e **13501**. 6.2 1960. 5.7 1960. Tadeusz Kępka. Warszawa, Polska. Osłona do motocykla.
- 64a **13542**. 18.1 1958. 28.7 1960. Mgr inż. Józef Reichstein. Warszawa, Polska. Zatyczka do butelek, zwłaszcza z płynami musującymi lub gazowanymi.
- 71a **13499**. 3.3 1960. 1.7 1960. Kalikst Obrębski. Warszawa, Polska. Pantofel.
- 71a **13531**. 22.1 1960. 25.7 1960. Ewa Fedorowska. Warszawa, Polska. Prawidło do obuwia.
- 77f **13508**. 14.12 1959. 7.7 1960. Helena Wiśniarska-Kemplińska. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci układanki.
- 77f **13514**. 17.2 1960. 13.7 1960. Czesław Cyndecki. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci samochodu.
- 77f **13516**. 16.12 1959. 16.7 1960. Lech Ablamowicz. Warszawa, Polska. Witold Zenowicz. Warszawa, Polska. Grzechotka.
- 77f **13529**. 12.3 1960. 21.7 1960. Jacek Pydziński. Pruszków, Polska. Zabawka w postaci maszyny do mielenia mięsa.
- 77f **13537**. 5.2 1960. 26.7 1960. Ryszard Brzostowski. Zakopane, Polska. Zabawka w postaci zwierzątko.
- 77f **13539**. 8.1 1960. 26.7 1960. Stanisław Zagórski. Warszawa, Polska. Zbigniew Zagórski. Michałowice k. Warszawy, Polska. Tor do zabawki w postaci magnetycznego bączka.
- 77f **13546**. 11.1 1960. 9.8 1960. Jerzy Jeliński. Stara Miłosna k. Warszawy, Polska. Zabawka z wyrzutnikiem sprężynowym.
- 77f **13567**. 10.2 1960. 19.8 1960. Jerzy Szczucki. Warszawa, Polska. Bączek do gry towarzyskiej.
- 77f **13571**. 10.5 1960. 23.8 1960. Bronisław Cenker. Poznań, Polska. Okulary dla lalek.
- 77f 13576. 10.5 1960. 24.8 1960. Bronisław Cenker. Poznań, Polska. Zabawka.
- 80a **13560**. 14.12 1959. 18.8 1960. Bogusław Czop. Elbląg, Polska. Urządzenie do formowania doniczek lub innych naczyń o kształtach cylindrycznych lub stożkowych.
- 80b **13534**. 9.12 1958. 25.7 1960. Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane. Radom, Polska. Gaszarka do wapna.
- 81e **13548**. 19.2 1960. 9.8 1960. Huta im. Lenina. Kraków, Polska. Cewka do elektromagnesów stosowanych w hutnictwie. Inż. Adam Miączyński i inż. Stefan Szydek. Pr.
- 81c **13550**. 20.2 1960. 10.8 1960. Zavody V. J. Lenina. Plzeň, národní podnik. Pilzno, Czechosłowacja. Pudełko do papierosów.
- 81c **13575**. 2.5 1960. 24.8 1960. Jadwiga Jasion. Warszawa, Polska. Pudełko do galanterii nicianej.
- 83a **13524**. 30.10 1959. 19.7 1960. Konstanty Kielbowski. Gdańsk, Polska. Zegar.

84a **13558**. 25.7 1960. 17.8 1960. Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego. Katowice, Polska. Element do budowy wykopów. Juliusz Wojewódzki, Janusz Tarkowski i Tomasz Depta. Pr.

85f **13526**. 18.2 1960. 19.7 1960. Krakowskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Sitko do natrysku kąpielowego. Tadeusz Bartoniczak. Pr.

87a **13580**. 25.11 1959. 24.8 1960. Tadeusz Tkaczyk. Warszawa, Polska. Klucz zaciskowy z regulacją.

WZORY ZDOBNICZE

(Od nru 7407 do nru 7417)

3 **7412**. 7.5 1960. 23.8 1960. Leon Kędzierski. Katowice-Mikołów. Polska. Gałka do mebli.

6 **7408**. 15.2 1960. 19.7 1960. Poznańskie Zakłady Armatur Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Lampa stołowa.

9 **7411**. 9.3 1960. 19.8 1960. Bogumiła Kubarska. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci świnki.

9 **7417**. 28.4 1960. 25.8 1960. Kazimierz Suchodolski właściciel wytwórni zabawek „Bambino”. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci małpki.

11 **7415**. 29.4 1960. 24.8 1960. Zygmunt Góralski. Świder, Polska. Koszyczek.

12 **7410**. 17.10 1959. 18.8 1960. Michał Niemcewicz. Warszawa, Polska. Szczoteczka turystyczna.

13 **7407**. 30.3 1960. 7.7 1960. Ludwik Postawa. Kraków, Polska. Zamek do torebki damskiej.

13 **7409**. 16.1 1960. 10.8 1960. Henryk Barciewicz. Kraków, Polska. Maskotka do kluczyków wyłącznika zapłonu samochodów i motocykli.

16 **7413**. 26.3 1960. 24.8 1960. Jerzy Rundo. Warszawa, Polska. Element zdobniczy.

16 **7414**. 26.3 1960. 24.8 1960. Jerzy Rundo. Warszawa, Polska. Element zdobniczy.

18 **7416**. 16.8 1960. 24.8 1960. Zbigniew Lemański. Warszawa, Polska. Obrazek.

ZMIANY W REJESTRACH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Zmiany w rubryce A rejestru dotyczą nazwiska lub nazwy posiadacza wzoru.

WZORY UŻYTKOWE

12094. Dnia 18.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru użytkowego.

12392. Dnia 1.8 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru użytkowego.

13183. Dnia 8.7 1960 r. w rubryce A wykreślono wpisy „Kazimierz Białecki Radom, Polska” oraz dokonano wpisów „Zjednoczenie Przemysłu Pomocy Naukowej i Zaopatrzenia Szkół Warszawa, Polska”.

WZÓR ZDOBNICZY

7270. Dnia 18.7 1960 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru zdobniczego.

WYKREŚLENIA Z REJESTRÓW

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych. Prawa z rejestracji wzorów użytkowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 98 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a wzory te zostały wykreślone z tego rejestru.

9941	10909	10965
9943	10912	10966
9944	10913	10967
9945	10915	10970
9946	10917	10971
9950	10918	10972
9953	10919	10979
9956	10928	10981
9958	10929	10982
9959	10931	12636
9965	10932	12639
9966	10934	12645
9968	10935	12647
9970	10936	12648
9973	10937	12653
9978	10940	12655
10885	10941	12656
10886	10942	12657
10887	10943	12664
10888	10944	12666
10892	10945	12667
10895	10946	12669
10896	10947	12672
10900	10948	12678
10901	10953	12684
10902	10954	12693
10903	10956	12695
10904	10958	12703
10905	10959	12705
10906	10960	12707
10907	10964	

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

ŚWIADECTWA O DOKONANIU UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH

(Od nru 19867 do nru 20213)

Grubym drukiem są podane numery świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane udoskonalenia techniczne. Po numerach świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych świadectw, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców udoskonań technicznych oraz tytuły tych udoskonań.

5b **19878, 19879.** 22.6 1960. Mgr inż. Tadeusz Dofek i Franciszek Dornia. Zatrzymywanie przenośnika pancernego przez obsługę kombajnu węglowego.

5b **19990—19993.** 30.6 1960. Inż. Zbigniew Boratyński, inż. Józef Adamek, Leonard Fiałła i Józef Kosek. Potrząsalny stół przebieńczy do ręcznego wzbogacania węgla.

5d **19967.** 22.6 1960. Rajmund Nyga. Automatyczne wyłączanie drutu ślizgowego w transporcie kopalnianym.

5d **20064—20067.** 14.7 1960. Mgr inż. Franciszek Zarek, mgr inż. Andrzej Lejczak, mgr inż. Franciszek Jaworek i inż. Alfred Furas. Sposób gaszenia hałdy kopalnianej.

5d **20138.** 3.8 1960. Jan Machoń. Pochylnia nastawna do samoczynnego obiegu wózków górniczych.

5d **20154—20160.** 3.8 1960. Doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyń, mgr inż. Zygmunt Paciej, mgr inż. Zygmunt Szarafiński, mgr inż. Jan Dziuba, inż. Karol Jankowski, mgr inż. Alojzy Frysztacki i inż. Kazimierz Cyganek. Przebudowa płuczki miałowej na płuczkę ziarnową.

5d **20161.** 3.8 1960. Mgr inż. Wincenty Rupieta. Sposób zabezpieczenia studni baranowskich przed ich niszczeniem podczas prowadzenia robót górniczych.

5d **20204—20209.** 8.8 1960. Mgr inż. Stanisław Dudek, mgr inż. Stanisław Grosicki, Stanisław Sikora, inż. Eugeniusz Pieczykołan, inż. Gerard Markowicz i Ryszard Dworowy. Przesuwnik mechaniczny przenośnika pancernego zgrzeblowego.

7c **20148.** 3.8 1960. Bogdan Mikuła. Giętarka mechaniczna do rur.

8a **20126, 20127.** 28.7 1960. Inż. Mieczysław Marczak i Antoni Zaremba. Stół mechaniczny do czyszczenia tkanin.

8l **20121—20125.** 28.7 1960. Józef Słabon, Jan Parysz, Ludwik Karwat, Paweł Dziekan i Józef Aksamit. Urządzenie do wstępnej impregnacji tektury przy produkcji papy.

8n **19982.** 30.6 1960. Leszek Ryś. Stół do filmowego wykonywania szablonów drukarskich przy produkcji flag.

10a **19891—19894.** 22.6 1960. Inż. Ryszard Gabriel, Józef Adamski, mgr Witold Krause i Bronisław Basa. Ulepszenie sposobu produkcji koksu.

12a **20024—20026.** 30.6 1960. Inż. Jan Tabaszewski, Tadeusz Skrobacki i Alicja Cisło. Zmiana metody prowadzenia stopu alkalicznego naftsultanu (kwas SS).

12d **20137.** 1.8 1960. Mgr Wanda Ewartowska. Odżelazanie wody gruntowej bez wytrącania osadu wodorotlenku żelazowego.

12e **19903—19905.** 22.6 1960. Inż. Zdzisław Krupa, inż. Adam Romaniec i inż. Julian Łelyk. Intensyfikacja konwersji I.

12e **19935, 19936.** 22.6 1960. Inż. Adam Bazan i inż. Kazimierz Zieleński. Sposób oczyszczania gazu z pieców karbidowych w celu zastosowania go do syntez z tlenku węgla i wodoru.

12f **20142—20146.** 3.8 1960. Inż. Jerzy Olkowski, inż.

Franciszek Hudzikowski, inż. Mieczysław Nowotarski, Józef Krzyżanowski i Teofil Gruszka. Pneumatyczny przetwornik ciśnienia.

12g **19899—19902.** 22.6 1960. Mgr Janusz Sroczynski, mgr Bolesław Mielowski, mgr Bolesław Ciurla i Józef Walaszek. Zmiana technologii otrzymywania preparatu palmitynianu detreomycyny.

12g **19945, 19946.** 22.6 1960. Inż. Jan Zimnicki i inż. Jerzy Gąsior. Metoda otrzymywania p-chlorobenzosulfochloru z kwasu p-chlorobenzosulfonowego zawartego w kwasie siarkowym odpadowym przy produkcji DDT.

12g **19968—19970.** 22.6 1960. Eugeniusz Dobrosz, Adam Siekierzyński i Stanisław Stasio. Otrzymywanie błękitu helionowego G w postaci soli magnezowej.

12g **19987—19989.** 30.6 1960. Mgr Ryszard Rosiński, mgr Piotr Biernacki i mgr Henryk Bartyka. Zmiana metody otrzymywania Caiciocardiamidu.

12g **20173—20175.** 4.8 1960. Michał Marciniak, Roman Króluk i Eugeniusz Calder. Zmiana metody redukcji p-chloro-o-nitrofenolu do p-chloro-o-aminofenolu.

12h **19974—19976.** 22.6 1960. Inż. Mieczysław Berka, Tadeusz Cybulski i Waldemar Karolewski. Przy stosowanie miernika ilorazowego temperatury do współpracy z przełącznikiem czujników oporowych.

12n **19933, 19934.** 22.6 1960. Inż. Józef Senderski i Tadeusz Mazgaj. Wytrącanie cynku, kadmu i ołowiu z wód odpływowych z pieca prażalno-spiekającego Dwight Lloyd.

12n **20002, 20003.** 30.6 1960. Mgr Franciszek Radomski i inż. Kazimierz Zieliński. Łapacz kwasu.

12o **20045, 20046.** 14.7 1960. Dr inż. Bożena Chechelska i mgr inż. Andrzej Żupański. Sposób otrzymywania weronalu z cyjanooctanu metylu.

12o **20103, 20104.** 14.7 1960. Mgr Zygmunt Zdrojewski i mgr inż. Marian Ryng. Intensyfikacja kwasu monochlorooctowego.

12o **19910, 19911.** 22.6 1960. Inż. Jerzy Gąsior i inż. Jan Limnicki. Sposób otrzymywania kwasu anilino-2,5 dwusulfonowego z kwasu o-nitrochlorobenzosulfonowego z wykorzystaniem odpadowego siarczanu sodowego.

12o **20108, 20109.** 14.6 1960. Zbigniew Wiśniewski i Marian Effenberg. Zmiana technologii produkcji chlorowodoru dwuchlorobenzydyny.

12r **19906—19909.** 22.6 1960. Inż. Jerzy Czyż, inż. Konrad Chmiela, mgr Franciszek Niezborala i Edward Mrocheń. Sposób otrzymywania naftalenu typu wirowanego bez operacji wirowania.

12r **20186, 20187.** 5.8 1960. Inż. Hubert Franik i mgr inż. Wanda Kóska. Sposób zwiększenia mocy produkcyjnej benzenu czystego systemem ciągłym.

14e **20006, 20007.** 30.6 1960. Inż. Józef Winiarski i inż. Janusz Heinrich. Podniesienie mocy produkcyjnej turbozespołów.

15c **20097.** 14.7 1960. Marian Becht. Wzory o charakterze malarsko-fotograficznym otrzymane z wycinka motywu.

- 17a **20180**. 4.8 1950. Jan Mihalczak. Zmiana technologii produkcji dysz do skraplaczy i oziębiaczy.
- 18d **20090**. 14.7 1960. Inż. Paweł Polak. Nowa metoda oznaczania Si w stalach i żeliwach.
- 19c **19897, 19898**. 22.6 1960. Mgr inż. Edmund Góra i Antoni Juszek. Ulepszenie napędu drogowego rozsytywacza grysu.
- 20a **20013**. 30.6 1960. Stanisław Batkowski. Wykładzina wymienna rolki trasowej kolei linowych terenowych.
- 2Cb **20113—20117, 20131—20133**. 28.7 1960. Leon Najdek, Mieczysław Klimczak, Teodor Kaniecki, Piotr Roniński, Marian Skutecki, Kazimierz Nadarzyński, Marian Kozica i Antoni Krzyżaniak. Regeneracja korbowodów i wiązarów parowozowych.
- 20h **20077**. 14.7 1960. Julian Garnarczyk. Urządzenie do sprzęgania parowozu z tendrem.
- 21a **20188**. 5.8 1960. Jerzy Zygmunt. Ulepszenie centrali telefonicznej CAK — 400/100.
- 21a **20085**. 14.7 1960. Tadeusz Brozda. Antena telewizyjna.
- 21a³ **20087, 20088, 20258**. 14.7 1960. Bolesław Gryglas, inż. Adolf Strużyński i Roman Nocuń. Dostosowanie urządzeń zespołów linii pośredniczących do współpracy z nową CMM.
- 21a⁴ **20183**. 5.8 1960. Jan Mikołajczyk. Rozruch automatyczny płuczki przez zmianę sterowania rozruchu wirówek.
- 21b **20015—20018**. 30.6 1960. Inż. Edmund Musiał, Jan Wiśniewski, inż. Tadeusz Kempniński i Henryk Rzemyszkiewicz. Wulkanizacja pałeczek ebonitowych bez form.
- 21c **20023**. 30.6 1960. Józef Szparago. Sposób łączenia rurek wihidurowych w instalacjach elektrycznych.
- 21c **20101, 20102**. 14.7 1960. Inż. Hieronim Biczynski i inż. Bohdan Długosz. Głowica małowasowa wnętrza 15 kV.
- 21c **20014**. 30.6 1960. Stanisław Siemiński. Podwyższenie obciążalności wyłącznika olejowego.
- 21c **20196**. 5.8 1960. Inż. Henryk Podnagórski. Ulepszenie układu blokującego drążek hamulcowy maszyny wyciągowej.
- 21c **19971—19973**. 22.6 1960. Adam Lausch, Helena Wajda i Stanisław Matyszkowicz. Wyrób elektroizolacyjnych płyt dla wielkich częstotliwości.
- 21d **20019—20021**. 30.6 1960. Marian Osiński, Jan Najman i Kazimierz Uchański. Uproszczone montowanie głowic 15 kV bezmasowych systemem plastycznym.
- 21d **20110—20112**. 28.7 1960. Czesław Rogowski, Szymon Owziejczyk i Antoni Turbiński. Motoreduktor planetarny.
- 21d **20139—20141**. 3.8 1960. Inż. Wiesław Olszewski, inż. Eugeniusz Tymes i Józef Samczuk. Metoda odstawiania i uruchamiania elektrowni z gorącej rezerwy.
- 21d **20176, 20177**. 4.8 1960. Inż. Tadeusz Manka i Roman Kubica. Ulepszenie zdalnego sterowania przenośnika pancernego.
- 21d **20178, 20179**. 4.8 1960. Tadeusz Manka i Apoloniusz Dybala. Ulepszenie przekładki aparatury elektrycznej łączeniowo-sterującej w przodkach chodnikowych i ścianowych.
- 21e **20167—20171**. 4.8 1960. Jerzy Kurzęcki, Józef Durkalec, Teodor Danielewski, Ewaryst Danielewski i Waldemar Mikołajczyk. Urządzenie do pomiarów oporności elektrod na elektrodzie soli metodą rtęciową.
- 21e **20172**. 4.8 1960. Franciszek Szpyrka. Regulowanie źródła prądu.
- 21g **19890**. 22.6 1960. Inż. Andrzej Janiszewski. Urządzenie do nawijania siatek do lamp elektronowych bez luźnych zwojów na automacie f. Philips.
- 21h **20004, 20005**. 30.6 1960. Jan Rzeżuski i Franciszek Frankiewicz. Zastosowanie stopu Cu Cr Zu na elektrody do zgrzewarek.
- 21h **20037—20041**. 14.7 1960. Mgr inż. Mieczysław Ochoński, inż. Henryk Łapuszek, inż. Romuald Jagiełło, inż. Zygmunt Saller i Adam Molikiewicz. Zasilanie pleców elektrycznych do produkcji magnezu.
- 21h **19895**. 22.6 1960. Bertold Michalik. Sposób elektrycznego wypalania i ścinania krawędzi w blachach do łukowego spawania stykowego.
- 21h **20082**. 14.7 1960. Jerzy Werner. Zmiana konstrukcji szczotkotrzymadeł spawarki wirującej EW 23 U.
- 21h **20084**. 14.7 1960. Inż. Zbigniew Mędrak. Chłodzenie sklepionka oraz górnej części filarek pieca DSW 45 t-chłodnicą wykonaną z rur.
- 22a **19978**. 30.6 1960. Inż. Mirosław Kazimierzczak. Zmiana technologii otrzymywania czerwieni helionowej 6 BL.
- 22a **20162—20164**. 3.8 1960. Wacław Anders, Adam Siekierzyński i Stanisław Stasio. Ulepszenie jakości i wydajności barwnika Granatu kwasowo-chromowego B.
- 22h **19880—19882**. 22.6 1960. Mgr Jerzy Zapart, inż. Teofil Wróbel i Antoni Polak. Uproszczenie produkcji włókniutu.
- 24c **20200**. 5.8 1960. Inż. Paweł Pochopień, Marian Sztelter. Zmiana konstrukcji palnika hutniczego PH-1 w dostosowaniu go na gaz ziemny.
- 24n **19999**. 30.6 1960. Inż. Tadeusz Borkowski. Sposób wykorzystywania spalin uchodzących do przewodu kominowego.
- 27b **20086**. 14.7 1960. Inż. Stefan Bachen. Sposób naprawy pękniętej głowicy cylindra IV stopnia sprężarki mieszanki typu „Skoda”.
- 28a **20196**. 5.8 1960. Mgr Stanisław Nawrot. Wyprawa skór kozich metodą chromowo-roślinno-syntanową.
- 2a **19983—19986**. 30.6 1960. Edmund Susmak, Zygmunt Berdys, Stanisław Szwałski i Marian Robak. Mechaniczne baczowanie juty.
- 29b **19869, 19870**. 22.6 1960. Tadeusz Kocurek i Władysław Rak. Sposób przygotowania i rozprzodzenia emulsji natłuszczającej w mieszankach wełny zgrzebnej.
- 30h **19947—19949**. 22.6 1960. Mgr Zygmunt Zaczynski, mgr Józef Figwer i inż. Stanisław Pietruski. Ulepszenie procesu technologicznego otrzymywania witaminy B 6.
- 31a **20198, 20199**. 5.3 1960. Mieczysław Traczyński i Hipolit Piwkowski. Zamknięte zasłony wodne przy otworach wsadowych pieców kuziennych.
- 31c **19917—13919**. 22.6 1960. Mgr inż. Tadeusz Skrzyński, mgr Helena Wojak i Józef Deja. Wykrwanie miękkich plam i przypaleń szlifierskich metodą chemiczną.
- 32a **20202, 20203**. 5.8 1960. Mgr inż. Jan Chmieleński i inż. Andrzej Gollenhofer. Metoda otrzymywania donic-dwuwarstwowych.
- 35a **19951—19955**. 22.6 1960. Józef Ślaczka, Józef Bernecki, Adam Rażny, Władysław Góral i Wincenty Popiołek. Przebudowa koparki „Lima” na system koparki „Waryński”.
- 37a **19925**. 22.6 1960. Inż. Teresa Hasińska. Stropdach wentylowany, oszczędnościowy dla wielokondygnacyjnych budynków mieszkalnych.
- 37a **20184, 20185**. 5.8 1960. Inż. Józef Gaziński i inż. Wiktor Pawłowski. Wiązar stalowy szalunkowy.
- 37b **19885—19889**. 22.6 1960. Inż. Aleksander Masłowski, dr mgr inż. Zenon Zieliński, Franciszek Sosinka, inż. Stanisław Maranowicz i Brunon Gołkowski. Dwustopniowy agregat iniekcyjny.
- 37b **20036**. 4.7 1960. Mgr inż. Michał Szklarzewicz. Metoda wykonywania krótkich pali Wolfsholca.
- 37l **20105, 20106**. 14.7 1960. Franciszek Lempart i Antoni Plaskura. Pomieszczenie dla operatora wyciągu z elementów składanych.
- 39a **19938—19940**. 22.6 1960. Stefan Salbert, Alfred Skop i Helena Cichoń. Dostosowanie zgrzewarek wielkiej częstotliwości ZDK — 0,1 oraz ZDK — 0,8 do zgrzewania folii polietylenowej i produkcji torebek różnej wielkości.
- 39a **20009**. 30.6 1960. Inż. Edward Łatka. Usuwanie

wylewów przy niektórych gumowych artykułach technicznych metodą zamrażania.

39a **19928, 19929**. 22.6 1960. Inż. Leon Widuliński i Czesław Osuchowski. Zmiana technologii wykonywania dysz przedzalnicych.

39a **20182**. 5.8 1960. Inż. Ryszard Olszewski. Ciągła metoda wulkanizacji profilowych sznurów i płyt gąbczastych, przy zastosowaniu wyciarki oraz wanny z gliceryną.

39a **20149—20151**. 3.8 1960. Inż. Ryszard Woźniak, Tadeusz Konwisarz i inż. Bolesław Mikołajczyk. Przyrząd do termicznego cięcia płyt styroporowych.

39b **19875**. 22.6 1960. Aleksander Filipek. Wprowadzenie mieszanki bezkautuczowej w oparciu o regenerat na warstwę spodnią do chodników deseniowych.

40c **20089—20071**. 14.7 1960. Mgr inż. Stanisław Orzechowski, mgr inż. Włodzimierz Chrenowski i Marian Liśkiewicz. Pneumatyczna maszyna do wbijania sworzni anodowych.

40d **20180**. 4.8 1960. Inż. Mieczysław Oliwa. Skrócona obróbka cieplna stopów aluminium LA2A i LA9.

42a **20210**. 8.8 1960. Inż. Tadeusz Gołębiowski. Krzywik rozstawni uniwersalny.

42f **20135, 20136**. 3.8 1960. Inż. Tadeusz Bałut i inż. Jan Stanek. Przepływomierz dla silnie agresywnych mediów.

42i **19977**. 30.6 1960. Inż. Jerzy Eysymont. Metoda pośredniego badania mikroskopowego powierzchni elementów.

45b **19920**. 22.6 1960. Inż. Romuald Gierszal. Urządzenie do zasilania siewników i rozsiewaczy nawozów.

45e **20098—20100**. 14.7 1960. Jan Filipowicz, Kazimierz Górecki i Józef Dziak. Imak do sit „Vogla”.

45g **20194**. 5.8 1960. Inż. Paweł Sikora. Ulepszenie aparatu wyparnego syst. Körtenga.

47c **20195**. 5.8 1960. Jan Kin. Mechanizm do blokowania kołków wsadnic.

47f **20001**. 30.6 1960. Inż. Ernestyn Polak. Układ z tłokiem redukującym ciśnienie do zasilania rurociągów p. poż.

47f **20047, 20048**. 14.7 1960. Zbigniew Oleś i Witold Werter. Zastąpienie ceryzyny parafiną przy produkcji taśmy izolacyjnej „Denso”.

47g **19930**. 22.6 1960. Józef Kosek. Automatyczny przełącznik do gazów.

47g **20074—20076**. 14.7 1960. Inż. Zbigniew Budziak, Michał Bąk i Kazimierz Wirkowski. Nowa masa faolitowa z dodatkiem proszku azbestowego do produkcji kurków faolitowych, aparatów i kształtek.

49a **19964—19966**. 22.6 1960. Mgr inż. Władysław Suchy, Antoni Owsiniński i Tadeusz Gach. Zmiana konstrukcji tokarki „Schmalpies”.

49a **20073**. 14.7 1960. Mgr inż. Andrzej Kaniewski. Jednodźwigniowy imak czteronożowy do obrabiarek, w szczególności do tokarek.

49a **20057—20059**. 14.7 1960. Franciszek Józwiowicz, Kazimierz Gozdziecki i inż. Jan Nowodworski. Urządzenie do ustawiania na obrabiarkę przy wytaczaniu otworów na czopy wiązarkowe w zestawach kołowych lokomotywek spalinowych.

49b **20028, 20029**. 4.7 1960. Władysław Bzibziak i Kazimierz Krzemień. Przyrząd do ręcznego frezowania gniazd w zaworach.

49b **19937**. 22.6 1960. Jan Komosa. Przyrząd do wykonywania na frezarce drążków zębanych do karetek dalekopisów Siemens'a i RFT.

49b **20049, 20050**. 14.7 1960. Zygmunt Sikora i Edmund Owsik. Obróbka pokryw zgrzeblarskich.

49c **20000**. 30.6 1960. Józef Rychlicki. Przycisk uniwersalny do mocowania prób cylindrycznych i stożkowych na przecinarce ściernej typ RPS-1.

49c **20152, 20153**. 3.8 1960. Rudolf Heller i Józef Adamus. Tłoczenie kompensatorów miedzianych za pomocą gumy.

49e **20107**. 14.7 1960. Bronisław Małkowski. Uchwyt rolkowy do walcowania gwintów zewnętrznych.

49e **20008**. 30.6 1960. Inż. Jerzy Butowski. Sposób sterowania ruchami wzdłużnymi wrzecionka gwintującego.

49h **20118—20120**. 28.7 1960. Inż. Tadeusz Kołton, inż. Kazimierz Szlachciński i Józef Surowiec. Smarowanie płynnym szkłem wodnym materiału wsadowego „Nimonic” przy kuciu na prasie.

52a **19868**. 22.6 1960. Władysław Smoliński. Ulepszenie maszyny do szycia mokrego materiału.

52d **20147**. 3.8 1960. Konrad Polok. Nóż tarczowy do przecinania pomponów.

53k **19997, 19998**. 30.6 1960. Mgr Bogusław Nowicki i mgr Roman Kaczmarczyk. Nowy produkt nadający się do wyrobu knedli, klusek lub placków ziemniaczanych.

55d **19923, 19924**. 22.6 1960. Edward Michoń i Wojciech Kucharski. Zmiana konstrukcji wyciarek.

57b **20030—20035**. 4.7 1960. Inż. Jan Pawlus, Henryk Jakubiec, Józef Podziorny, Karol Płoskonka, Eugeniusz Kowalewski i Julian Midor. Przystosowanie anilinówki do druku na tomofanie.

57c **19979, 19980**. 30.6 1960. Inż. Zygmunt Prugar i inż. Wiesław Wellman. Przystawka naświetlająca do obróbki taśmy odwracalnej.

58a **19981**. 30.6 1960. Inż. Stanisław Maranowicz. Rozdzielacz do napędu naciągarki hydraulicznej typu Herkules.

58b **20027**. 4.7 1960. Alfons Tkocz. Zastosowanie węzownicy chłodzącej do pracy PHW 25 X 350.

59b **20078, 20079**. 14.7 1960. Mgr inż. Jan Faron i Jerzy Szatka. Wielostopniowa pompa wirowa z podziałem w osi.

61a **20190—20193**. 5.8 1960. Inż. Zdzisław Mrozek, Bolesław Widenka, Stanisław Chytrowski i Ludwik Nitner. Ulepszenie pompy tlenowej marki „AUera”.

61a **20211—20213**. 8.8 1960. Inż. Wincenty Zuber, Jan Stokłosa i Andrzej Włosowicz. Wyeliminowanie sprężyn dociskowych w pochłaniaczach typu POG-T1.

63c **20091—20004**. 14.7 1960. Inż. Jerzy Czarnecki, inż. Tadeusz Augustyniak, inż. Zenon Konieczny i Jan Rurka. Uproszczony podnośnik hydrauliczny nurnikowy do przyczep wywrotek.

63c **19871, 19872**. 22.6 1960. Benjamin Bajuk i Stanisław Panasewicz. Podnośnik hydrauliczny do przyczep wywrotek typu PWH-4A.

63c **19873, 19874**. 22.6 1960. Benjamin Bajuk i Stanisław Panasewicz. Ręczna pompa hydrauliczna na przyczepie wywrotek typ PWH-4A.

63c **20081**. 14.7 1960. Franciszek Dziura. Drabina wysuwna 2 przesłowa na wózku akumulatorowym.

63c **20091—20094**. 14.7 1960. Inż. Jerzy Czarnecki, inż. Tadeusz Augustyniak, inż. Zenon Konieczny i Jan Rurka. Uproszczony podnośnik hydrauliczny nurnikowy do przyczep wywrotek.

63c **20010, 20011**. 30.6 1960. Inż. Leon Wołosewicz i inż. Antoni Dzikiewicz. Przystosowanie samochodu GAZ 63 A do potrzeb energetyki.

63d **20042**. 14.7 1960. Jerzy Niedopytalski. Zabezpieczenie półosi samochodów ciężarowych „Star 20”.

64b **20072**. 14.7 1960. Franciszek Lis. Udoskonalenie myjni „Dawson”.

65a² **20060—20063**. 14.7 1960. Franciszek Świłała, Brunon Elward, Feliks Zawadzki i inż. Andrzej Nowak. Urządzenie do zakładania lamel chłodniczych zębarkowych.

66a **20189**. 5.8 1960. Mgr inż. Ryszard Wasielewski. Ulepszenie konstrukcyjne noży.

67a **20043, 20044**. 14.7 1960. Wilhelm Smoter i Ludwik Kubeczko. Ręczna szlifierka do „lastrico” o napędzie elektrycznym.

67a **20051—20056**. 14.7 1960. Jerzy Czarnecki, Marian Szymczuk, Zdzisław Chęciński, Henryk Rygiel, Gustaw Raczyński i Julian Sitek. Szlifierka podwieszona do usuwania wad powierzchniowych w wyrobach hutniczych.

67a **20083**. 14.7 1960. Jan Kocur. Przyrząd do szli-

fowania ewolwenty na trzpieniowych nożach Fell-sos'a.

67b **19883, 19884.** 22.6 1960. Inż. Kazimierz Bednarek i Józef Chwastek. Ulepszony pojemnik na piasek do piaskownicy.

71c **19950.** 22.6 1960. Stanisław Jezienicki. Zmechanizowania produkcji przeciągaczy sprężynowych.

74a **20095, 20096.** 14.7 1960. Jan Mrowiec i Kazimierz Włodarski. Automatyzacja przesyłania solanki i sygnalizacja przy przesyłaniu ługów podczas produkcji chloranu potasu.

76a **19876, 19877.** 22.6 1960. Mgr inż. Antoni Migdał i inż. Emil Krop. Urządzenie do mechanicznego natłuszczania wełny.

76b **19896.** 22.6 1960. Inż. Tadeusz Szawłowski. Kocioł z mieszadłem do podgrzewania natłuszczki.

76d **20089.** 14.7 1960. Leon Kepa. Zabezpieczenie przed spadaniem nasad ebonitowych z wrzecion.

76d **20165, 20166.** 3.8 1960. Eugeniusz Morawski i Henryk Gawalkiewicz. Zmiana konstrukcji miski zwijadła do zgrzeblarek.

80a **19912.** 22.6 1960. Józef Grząbka. Formiarka ze stołem wibracyjnym do wyrobu trylinki.

80a **19913.** 22.6 1960. Józef Grząbek. Formiarka metalowa ze stołem wibracyjnym do wyrobu pustaków.

80a **19914.** 22.6 1960. Józef Grząbka. Formiarka metalowa ze stołem wibracyjnym do wyrobu płyt chodnikowych.

80a **19915.** 22.6 1960. Józef Grząbka. Formiarka metalowa ze stołem wibracyjnym do wyrobu zastawek D.M.S. 1/2 pustaka.

80a **19916.** 22.6 1960. Józef Grząbka. Formiarka metalowa ze stołem wibracyjnym do wyrobu bloków kominowych.

80a **19958, 19959.** 22.6 1960. Zdzisław Torhan i inż. Adam Baljer. Bateria wibracyjna stanowiska podkładów kolejowych żelbetowych typu BL-3.

80a **19960—19963.** 22.6 1960. Inż. Józef Góral, Gwidon Hanausek, Marian Różycki i Tadeusz Zgraja. Zmiana technologii produkcji gazobetonu wapienno-poiopiolowego.

80b **19941—19944.** 22.6 1960. Bolesław Kania, Antoni Gudaneck, Władysław Dobranowski i Józef Bielawski. Metoda produkcji sączków ceramicznych 50 i 75 mm przy zastosowaniu wylotnika czteropasmowego oraz ucinacza ręcznego.

81c **19956, 19957.** 22.6 1960. Franciszek Kanak i inż. Stanisław Kosiba. Paleta do transportu cegły.

81e **20128—20130.** 28.7 1960. Mgr inż. Józef Szulc, inż. Tadeusz Dziekan i mgr Tadeusz Ziemiański. Urządzenie do przestawiania ciężkich dźwigów bez demontażu.

82a **19926, 19927.** 22.6 1960. Mgr Juliusz Zdzienicki i Henryk Przybyło. Zmiana konstrukcji suszarki próżniowej.

82a **20068.** 14.7 1960. Andrzej Adamczyk. Grzejnik do suszarki parowej o powierzchni grzejnej 6 m².

85a **20012.** 30.6 1960. Mgr Jan Korzeniowski. Sposób produkcji witaminizowanego napoju chłodzącego soku winogronowego p.n. „Gronowit”.

86a **19994—19996.** 30.6 1960. Inż. Jerzy Kędzior, Konstanty Zalewski i Mieczysław Wichrowski. Rekonstrukcja separatora aparatu Kestnera.

86h **19921, 19922.** 22.6 1960. Stanisław Jankowski i Roman Szumało. Częściowa zmiana technologii produkcji skrzynek czółenkowych.

87a **20022.** 30.6 1960. Inż. Stanisław Szczepanik. Przyrząd do podtrzymywania długich wałków i kształtowników przy ich obróbce.

88a **19931, 19932.** 22.6 1960. Julian Korzeniowski i Władysław Schmidt. Przyrząd do obtaczania wału pionowego o średnicy 640 do 660 mm bez demontażu turbiny wodnej.

OPISY

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 141 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tymi tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach są podane daty opublikowania tych wynalazków.

1 a,	13	43016	Sposób rozdzielania mieszaniny cząstek stałych na frakcje o różnym ciężarze właściwym. 25.6 1960.	5 c,	8	43246	Sposób zabezpieczania obudowy szybu i ślepych szybków przed uszkodzeniami wywołanymi ruchami górotworu. 14.6 1960.
2 b,	14/02	43206	Komora fermentacyjna. 18.7 1960.	5 c,	10/01	43255	Podnośnik lub stojak hydrauliczny. 25.5 1960.
4 d,	12/01	43548	Elektryczne urządzenie zapłonowe do kuchenek gazowych. 16.8 1960.	5 c,	10/01	43318	Podciągnik dźwigniowy do stojaków kopalnianych. 30.6 1960.
4 d,	13/01	43228	Elektryczna zapalniczka do gazu. 20.5 1960.	5 c,	10/01	43358	Ręczna pompa tłokowa do przesyłania cieczy hydraulicznej ze zbiornika do komory ciśnieniowej o zmiennej objętości. 30.6 1960.
5 a,	18/40	43533	Urządzenie do pobierania próbek rdzenia w otworach wiertniczych. 16.8 1960.	5 d,	14/01	43237	Sposób wykonania utwardzonej podsadzki i jej transportu w wyrobiskach górniczych. 20.5 1960.
5 b,	39	43332	Kombajn węglowy do pracy metodą płytkich zabiorów. 21.6 1960.	7 b,	4/18	43317	Głowica nastawna do ciągnięcia profili prostokątnych. 21.6 1960.
5 c,	7	43183	Sposób eksploatacji węgla w ścianach, wyposażonych w kombajny krótkozabiorowe. 30.6 1960.	7 b,	16/01	43249	Sposób i urządzenie do wytwarzania fal poprzecznych w elementach cylindrycznych, zwłaszcza wytwarzania mieszków membranowych. 25.5 1960.
				8 k,	3	43347	Sposób wytwarzania środka przeciwgnilnego do trwałej impregnacji wyrobów włókienniczych. 21.6 1960.
				8 l,	1	43541	Sposób przerobu oleju talowego do celów produkcji linoleum. 16.8 1960.

8 l, 1	1	43542	Polipokost z oleju talowego. 16.8 1960.	21 c, 35/02	43520	Styk wstępny do łączników z oporem tłumiącym. 16.8 1960.
9b,	6	43023	Szczotka drucziana. 2.6 1960.	21 c, 35/10	43327	Wyłącznik gazowo-ciśnieniowy wysokiego napięcia, w szczególności wyłącznik szybki. 30.6 1960.
10 a,	1/01	43331	Piec koksowniczy. 21.6 1960.	21 c, 40/01	43323	Przechylny elektryczny przełącznik krańcowy. 21.6 1960.
10 a,	38/01	43181	Sposób termicznego rozkładu drewna iglastego w szczególności o dużej zawartości żywicy. 30.6 1960.	21 c, 68/01	43232	Elektromagnetyczny przekaźnik nadmiarowo prądowy ze stabilizowanym współczynnikiem powrotu. 20.5 1960.
12 d,	2	41170	Filtr pośpieszny lub powolny. 20.5 1960.	21 d ¹ , 51	43340	Urządzenie do samoczynnego nawijania wirników maszyn elektrycznych. 30.6 1960.
12 e,	2/01	43189	Urządzenie do pochłaniania par cieczy i substancji stałych z powietrza w pomieszczeniach zamkniętych. 11.6 1960.	21 e, 25/01	43031	Elektryczny przełącznik wielostopniowy do prądów o bardzo małym natężeniu. 25.6 1960.
12 g,	5/01	43250	Urządzenie do obróbki dźwiękowej cieczy lub zawiesin. 20.5 1960.	21 e, 29/11	43214	Układ przyrządów do wykrywania w obwodach pomocniczych prądu stałego elektrowni. 18.7 1960.
12 i,	24	43526	Sposób stabilizowania bezwodnika kwasu siarkowego. 16.8 1960.	22 f, 10	43176	Sposób przygotowywania pigmentów do barwienia wiskozy w masie. 21.6 1960.
12 m,	7	43216	Sposób otrzymywania roztworu siarczanu glinowego z gliny. 20.5 1960.	22 g, 7/01	43234	Środek do wyrównywania powierzchni nadwozi samochodowych. 20.5 1960.
12 o,	6	43203	Sposób stabilizowania trójoctanu celulozy. 18.7 1960.	22 i, 7	43544	Sposób wytwarzania żelatyny fotograficznej uniwersalnej. 16.8 1960.
12 o,	14	42894	Sposób wytwarzania estrów metylowych aromatycznych kwasów karboksylowych. 14.4 1960.	24 a, 1	43186	Przedpalenisko do spalania różnych paliw stałych w kotłach centralnego ogrzewania. 11.7 1960.
12 o,	16	42920	Sposób otrzymywania czystego amidu kwasu salicylowego z roztworów powstających z reakcji estru kwasu salicylowego z wodnym roztworem amoniaku w nadmiarze. 14.4 1960.	24 k, 5/01	43222	Wykładzina do pieców, palenisk i kotłów parowych. 14.6 1960.
12 o,	16	43552	Sposób wytwarzania niryli kwasu etylofenylooctowego. 16.8 1960.	25 a, 19	43316	Narzędzie, w postaci piły tarczowej z pochylonymi do tyłu zębami dla urządzeń do usuwania ściągania nitki w dzianinach. 14.7 1960.
12 o,	17/03	43199	Sposób wytwarzania nowych pochodnych sulfonilomocznikowych. 1.8 1960.	29 a, 4	43182	Tunelowe baseny rozszarncze do moczenia słomy lnianej i konopnej. 30.6 1960.
12 o,	19/01	43470	Sposób wytwarzania łatwo polimeryzujących związków winylowych, zwłaszcza dwuwinylobenzenu. 1.8 1960.	30 a, 1/04	40354	Lampa otolaryngologiczna. 20.5 1960.
12 o,	23/03	43197	Sposób wytwarzania bis-czwartorzędowych soli amoniowych siarczków alifatycznych. 13.7 1960.	31 c, 19/01	43321	Urządzenie do odśrodkowego odlewania przedmiotów cylindrycznych ze stopów metali nieżelaznych. 21.6 1960.
12 o,	25/02	43208	Sposób otrzymywania steroli. 28.7 1960.	31 c, 24/04	43225	Sposób łączenia aluminium i jego stopów ze stopami żelaza. 14.6 1960.
12 o,	25/04	43235	Sposób wytwarzania estrów testosteronu, zwłaszcza propionianu testosteronu. 20.5 1960.	32 b, 10	43543	Sposób wytwarzania lusterek trwałych. 16.8 1960.
12 o,	27	43522	Sposób otrzymywania plastyfikatora tworzyw sztucznych i innych. 16.8 1960.	34, 17/02	43320	Maszyna do mechanicznego skubania drobiu. 14.7 1960.
12 p,	10	43035	Sposób wytwarzania 6-azauracylu i jego pochodnych. 11.6 1960.	35 a, 1/15	43514	Urządzenie hamulcowe do urządzeń, napędzanych przez elektryczne silniki asynchroniczne. 16.8 1960.
18 b,	14/02	43215	Masa do wyłożenia rynnien spustowych pieców martenowskich i elektrycznych oraz sposób wykonania rynny spustowej. 20.7 1960.	35 a, 9/18	43244	Samoczynne urządzenie zjazdowe z wieży wiertniczej. 25.5 1960.
18 b,	20	43028	Sposób wytwarzania oczyszczonego żelazoniklowego dodatku stopowego. 25.6 1960.	35 b, 6/19	43243	Chwytnak palczasty do koksu lub innych materiałów kawałkowatych. 20.5 1960.
19 a,	7/01	43164	Szyna. 13.7 1960.	35 d, 10/13	42922	Urządzenie do podnoszenia i opuszczania kabin sterowych na statkach. 20.4 1960.
19 a,	28/04	43240	Kleszcze szynowe ręczne. 14.6 1960.	37 a, 5	43524	Ściany wielowarstwowe w szalunkach straconych. 16.8 1960.
21 a ⁴ ,	14/01	43229	Sposób przesyłania, mowy drogą radiową przy wysokim poziomie zakłóceń. 20.5 1960.	37 b, 3/01	43165	Element do budowy kratownicy konstrukcyjnej. 21.6 1960.
21 a ⁴ ,	27	43252	Sposób wzmacniania słabych sygnałów i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 25.5 1960.	38 i, 1	43043	Korowaczka. 11.6 1960.
21 b,	25/03	42906	Akumulator zasadowy w zamkniętej obudowie i sposób wytwarzania elektrochemicznie czynnej masy elektrodowej. 14.4 1960.	39 b, 26/02	43211	Sposób wytwarzania wyrobów z tworzyw sztucznych. 1.8 1960.
21 c,	4/01	43221	Sposób wyrównania sprzężeń zdalnoprzesyłkowych. 25.5 1960.	40 a, 7/01	43223	Sposób wytapiania materiałów topliwych oraz piec szybowy do

74 a,	30	43177	Jonowy czujnik przeciwpożarowy. 30.6 1960.						
75 c,	4/07	43521	Sposób zabezpieczenia elewacji z kamienia naturalnego i sztucznego przed wpływami atmosferycznymi. 16.8 1960.						
76 b,	8	43239	Urządzenie przenoszące taśmę między zgrzeblarkami. 20.5 1960.						
76 c,	16/05	43233	Urządzenie do prowadzenia i obciążania paska w aparatach rozciągowych maszyn przedzielniczych. 20.5 1960.						
80 a,	34/01	42838	Prasa mechaniczna do formowania rur lejowych i żerdziowych z szamotowych mas plastycznych. 14.4 1960.	5d	U — 9821	Kotwiowa obudowa stropów w wyrobiskach górniczych			
80 b,	16/01	43178	Kształtka zasadowa w otulinie stalowej. 30.6 1960.	7 c	U — 9795	Zastosowanie komory chłodzącej przy produkcji blach wyżarzanych ze stopów aluminium PA6, PA7, PA4 i W-95			
80 b,	16/01	43179	Kształtki zasadowe w otulinach stalowych. 30.6 1960.	12 d	U — 9823	Filtr do głębokich otworów studziennych			
80 b,	16/01	43180	Kształtki zasadowe w otulinach stalowych. 30.6 1960.	12 r,	3/02	P — 43283	Sposób otrzymywania jasnych i twardych wosków z bituminów węgla brunatnego, torfu oraz z surowych wosków z kurzów rozszarnicznych		
80 b,	62/10	43014	Urządzenie do wytwarzania kształtek o gładkiej powierzchni z materiału ziarnistego. 2.6 1960.	21 c	W — 12628	Stabilizator napięcia			
80 c,	12	43224	Sposób przeprowadzania dowolnych procesów endotermicznych w piecu szybowym, na przykład do wypalania wapna, oraz piec do wykonywania tego sposobu. 14.6 1960.	21 e,	36/10	P — 42938	Miernik koordynacyjny do jednoczesnego pomiaru kontrolnego większej liczby parametrów elektrycznych przyborów		
80 c,	14/01	43257	Urządzenie do ogrzewania drobnoziarnistych substancji stałych. 14.6 1960.	21 h,	2/02	P — 42841	Elektryczny element grzejny		
81 e,	83/02	42558	Urządzenie sterujące do instalacji transportowych z narządem rozdzielczym. 14.6 1960.	21 h		U — 9693	Uchwyt elektrody do spawania elektrycznego		
82 a,	1/23	43322	Suszarka elektryczna do materiałów sypkich. 30.6 1960.	30 f		W — 12585	Przyrząd do masażu		
82 a,	19/01	43245	Suszarka do suszenia kordu wiskozowego. 20.5 1960.	37 b,	3/01	P — 42956	Sposób uproszczonego wykonywania konstrukcji betonowych i żelbetowych o dużych elementach		
84 e,	6	43248	Sposób wzmacniania i uszczelniania gruntów za pomocą wysokich temperatur.	37 b		W — 12569	Bezkanałowa sieć cieplna		
85 b,	3/02	43212	Sposób kontroli wymiennika jonowego-sodowego oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 18.7 1960.	45 e,	32/02	P — 43253	Sieczkarka		
85 d,	1	43241	Ujęcie wody dla wodociągów i sposób jego wykonania. 20.5 1960.	45 e		U — 9806	Krajarka do krajania jabłek na susz		
89 k,	2	43039	Sposób oddzielania ziaren skrobi i części włókien zawartych w miazdze, otrzymanej np. przez rozcieranie nasion, bulw albo owoców oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 11.6 1960.	45 f		W — 12576	Naczynie do kwiatów i roślin doniczkowych		
				45 h,	13/60	P — 43036	Kojec z daszkiem do całorocznego chowu piskląt wszelkiego rodzaju drobiu		
				451,	3/03	P — 42881	Sposób otrzymywania środka owadobójczego, zwłaszcza do zwalczania szkodników nasion zbożowych		
				49 a		U — 9878	Uchwyt tokarski do mocowania krótkich wałków		
				49 h		U — 9839	Wyginak uniwersalny		
				53 k,	3/20	P — 43213	Sposób otrzymywania esencji spożywczych aromatycznych o niskiej prężności par		
				57 c,	3	P — 43105	Układ lampy błyskowej		
				59 b		U — 9916	Stalowy wirnik do pompy kamionkowej pokryty warstwą gumy		
				63 a		W — 12571	Sygnalizator przegrzania do silników spalinowych chłodzonych powietrzem		
				67 a,	1	P — 43345	Urządzenie do szlifowania noży w głowicach Gleasona		
				80 a		U — 9521	Mechaniczna ścinarka nadrostów w elementach gazo-betonowych		
				84 a		U — 9797	Zamek stalowy do lekkich bruzów żelbetonowych ścianek szczelnych w budownictwie hydrotechnicznym		

Zeszyt 3

Polskie opisy patentowe, opublikowane w okresie od 1945 r., są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL — Warszawa 68, Al. Niepodległości 188 (parter) — w cenie po 3 zł za egzemplarz.

Polskie opisy patentowe, opublikowane przed 1945 r., oraz zagraniczne opisy patentowe można przeglądać w Bibliotece Urzędu Patentowego PRL — Warszawa, Al. Niepodległości 188 (parter) — codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy, w godz. 8,30 — 14,30.

OPISY PROJEKTÓW WYNAŁAZCZYCH

Urząd Patentowy PRL wydał drukiem zeszyt 3 „Opisów projektów wynalazczych”. W zeszycie tym opublikował 25 projektów wynalazczych (wynalazków, wzorów użytkowych i udoskonaleń technicznych). Poniżej są podane tytuły (nazwy) tych projektów

Uspołecznione zakłady pracy otrzymują na zamówienie bezpłatnie „Opisy projektów wynalazczych”.

63

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

(Od nr 42090 do nr 42190)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszenia znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych znaków. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania tych przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, do których oznaczania znaki te są przeznaczone, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

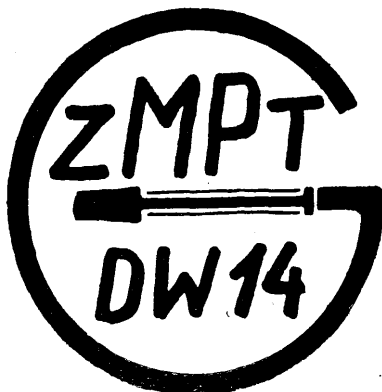
42090. 26.4 1960. 16.5 1960. **Aktiebolaget Separator.** Sztokholm, Szwecja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** centryfugalne separator, beczki do masła, mechaniczne dojarki i inne maszyny mleczarskie oraz części i przybory do nich; parowniki do gotowania, zwłaszcza paszy zwierzęcej, aparaty do wymiany ciepła; kotły parowe, piecyki żelazne, paleniska drzewne, węglowe, gazowe i elektryczne; piekarniki, płyty kuchenne, szafy chłodnicze, lodówki, szafy i skrzynie do zamrażania, magle bieliźniane, jak magle postumentowe, magle stołowe i magle prasowe; suszarki odśrodkowe; lampy kwarcowe i grzewacze; wagi.

ALFA

42091. 5.12 1959. 16.5 1960. **Société des Usines Chimiques Rhône-Poulenc.** Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby farmaceutyczne i weterynaryjne, środki higieniczne i dietetyczne, plastry, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne.

MINOZINAN

42092. 20.1 1960. 16.5 1960. **Gubińskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego im. Janka Krasińskiego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Gubin, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** narzędzia ogrodnicze: szpadle i grace.

42093. 1.3 1960. 16.5 1960. **Schering Aktiengesellschaft.** Berlin, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów chemicznych, farmaceutycznych i fotograficznych. **Towary:** substancje chemiczne i zaprawy do ochrony roślin uprawnych przed szkodnikami i chorobami, zwłaszcza środki owadobójcze, środki do tępienia gryzoni, środki do tępienia chwastów, roślinne środki do zwalczania szkodników pochodzenia grzybkowego i bakteryjnego, preparaty do tępienia szkodników u zwierząt; środki dezynfekcyjne.

42094. 24.3 1960. 16.5 1960. **Société des Usines Chimiques Rhône-Poulenc.** Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby farmaceutyczne i weterynaryjne, środki higieniczne i dietetyczne, plastry, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne.

FLAGYL

42095. 16.12 1959. 19.5 1960. **Fabryka Maszyn i Odlewnia Żeliwa „Polna”.** Przemyśl, Polska. Wytwórnia maszyn do szycia. **Towary:** maszyny do szycia.

42096. 28.4 1960. 20.5 1960. **Handlowa Spółdzielnia Inwalidów Warszawa-Praga.** Warszawa, Polska. Wytwórnia napojów gazowych. **Towary:** napój gazowy.

ROS — CYT

42097. 26.4 1960. 21.5 1960. **Aktiebolaget Separator.** Sztokholm, Szwecja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** centrifugi i aparaty wszelkiego rodzaju do dojarek, konwie transportowe, cedzidła, aparaty do wyrobu sera, inne aparaty i maszyny stosowane w gospodarstwie mleczarskim oraz części i przybory do nich; masło solone; maszyny rolnicze, aparaty do filtrowania oraz części i przybory do nich, rzemień; maszyny do prania i ręczne magle do bielizny; urządzenia do przygotowywania wody ciepłej, parowniki i aparaty do gotowania; środki do czyszczenia metalowych butli; oliwiarki, aparaty do czyszczenia olejów, maszyny i urządzenia chłodnicze, sprężarki, kondensatory, kotły parowe, maszyny parowe, pompy wodne, grzejniki wodne, piecyki parowe; homogenizatory, sterylizatory.

ALFA — LAVAL

42098. 4.5 1960. 21.5 1960. **Wytwórnia Wyrobów Metalowych Szternier Zygmunt.** Warszawa-Jelonki, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** stalówki, pineski, ołówki kreślarskie i automatyczne, pióra wieczne i kulkowe, aparaty do golenia.

IRIDION

42099. 30.1 1960. 23.5 1960. **Okocimskie Zakłady Piwowarsko-Słodownicze Przedsiębiorstwo Państwowe.** Okocim, Polska. Zakłady piwowarsko-słodownicze. **Towary:** piwa.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach białym, czerwonym i czarnym.

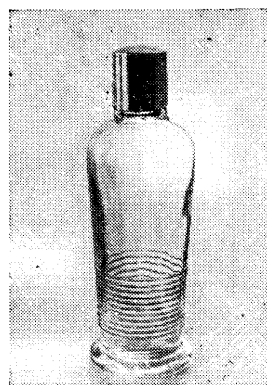
42100. 13.1 1960. 24.5 1960. **Jerzy Pfanhauser.** Warszawa, Polska. Wytwórnia kleju półpłynnego. **Towary:** klej półpłynny.

GOLIAT

42101. 17.12 1959. 25.5 1960. **Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Poznań, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki kosmetyczne, higieniczne, toaletowe i upiększające, zwłaszcza środki do pielęgnowania włosów i skóry, esencje, tynktury, olejki, wody kolońskie i kwiatowe, wody odżywcze i wody używane po goleniu, mydła do mycia i golenia, środki antyseptyczne.

Znakiem towarowym jest postać butelki.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

42102. 12.12 1959. 25.5 1960. **Transporta, národní podnik.** Chrudim, Czechosłowacja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** urządzenia przenośnikowe oraz ich części składowe i zamiennie, np. urządzenia do urobku, mechaniczne i hydrauliczne urządzenia do usuwania żużla, wiszące kolejki linowe do przewozu ludzi i towarów, kolejki jednolinowe, dźwigi linowe, zgarniacze linowe, urządzenia przenośnikowe dla kopalni odkrywkowych i kamieniołomów, urządzenia przenośnikowe do materiałów sypkich w hutach, odlewniach i przemyśle chemicznym, urządzenia przenośnikowe do transportu drewna w zakładach obróbki drzewnej, urządzenia przenośnikowe dla dużych budowli, urządzenia przenośnikowe do towarów w bryłach, urządzenia transportowe przenośne i jezdne, łyżki mechaniczne, podnośniki, przyczepy, urządzenia do przesuwania, tarcze obrotowe, bębny elektryczne, dźwigi oraz ich części składowe i zamiennie, konstrukcje stalowe, wagi oraz ich części składowe i zamiennie, np. wagi stołowe, wagi osobowe, wagi magazynowe, wagi do ważenia bydła, zboża i wagonów, mianowicie wagi wychylne, pociągowe, popręgowe, bębnowe i do zawieszania,

urządzenia kopalniane oraz ich części składowe i zamienne, np. lokomotywy kopalniane z odbierakiem prądu, oporniki rozruchowe, bezpieczniki do hamulców, oporniki pociągowe, wagony do podstawiania oraz ich części składowe i zamienne.

TRANSPORTA

42103. 15.1 1960. 25.5 1960. **Spółdzielnia Pracy „Pokój”.** Starogard Gdański, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** meble: komplety kuchenne, komplety sypialniane, tapczany i kozetki, materace, opakowania drewniane.

42104. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów chemicznych. **Towary:** wosk do froterowania.

PERWACHS

42105. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów chemiczno-technicznych. **Towary:** pokosty, lakiery bejce, żywice, kleje, pasty do obuwia, środki do czyszczenia i utrwalania skóry, środki apreturowe i garbniki, pasta do froterowania, wyroby perfumeryjne, środki do pielęgnowania ciała i urody, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, krochmal i wyroby usztywniające do prania, farbki do bielizny, środki do usuwania plam, środki przeciw rdzy, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do czyszczenia i polerowania skór), środki do szlifowania.

THOMSIT

42106. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów chemiczno-technicznych.

Towary: środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, farmaceutyczne artykuły drogeryjne i preparaty, przylepce, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa odciskowa do celów dentystycznych, środki wypełniające do zębów, surowce mineralne, barwniki, farby, metale w płatkach, pokosty, lakiery, bejce, żywice, kleje, pasty do obuwia, środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki apreturowe i garbniki, pasta do podłóg, perfumeria, środki kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, krochmal i preparaty usztywniające, farbki do bielizny, środki do usuwania plam, środki przeciw rdzy, środki do czyszczenia i polerowania (również środki do czyszczenia i polerowania skór), środki do szlifowania.

SEIFIX

42107. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, surowce mineralne, pokosty, lakiery, bejce, żywice, kleje, pasty do obuwia, środki do czyszczenia i konserwacji skóry, środki apreturowe i garbniki, wosk i pasta do podłóg, krochmal i preparaty usztywniające do bielizny, farbki do bielizny, środki do szlifowania, mydła, proszki mydlane, płatki mydlane, środki do prania i bielenia, środki do usuwania plam, środki przeciw rdzy, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do czyszczenia i polerowania skór).

DURINOL

42108. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** pokosty, lakiery, bejce, żywice, kleje, pasty do obuwia, środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki apreturowe i garbniki, pasta do podłóg, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do czyszczenia i polerowania skór).

SEIBLANK

42109. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** pokosty, żywice, żywice sztuczne jako surowce w postaci proszku i płyn-

nej, bejce do skóry, lakiery, kleje, środki wiążące i zgręszczające do farb i lakierów, dekstryna, kity, środki do czyszczenia i utrwalania skóry, pasty do obuwia, środki do pielęgnowania podłóg, pasta do podłóg, środki apreturowe i garbniki, środki do impregnacji skóry, makulatura szpachlowa i malarska jako środek do powlekania, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do czyszczenia i polerowania skór).

GLIZ

42110. 4.12 1959. 27.5 1960. **Thompson-Werke GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** pasta do froterowania, środki do prania i bielenia, krochmal i wyroby usztywniające do bielizny, farbki do bielizny, środki do usuwania plam, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do czyszczenia i polerowania skór).

NOXON

42111. 18.1 1960. 27.5 1960. **Henkel & Cie. GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** wytwory gospodarki leśnej, środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, materiały i preparaty farmaceutyczne, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania żywności, preparaty chemiczne do celów przemysłowych, środki do pielęgnowania zwierząt i roślin, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, środki przeciw zamarzaniu, środki do wypełniania zębów, środki do rozpuszczania kamienia kotłowego, środki izolacyjne, wyroby azbestowe, środki przeciwpożarowe, nawozy, barwniki, farby, metale w płatkach, pokosty, lakiery, sekatywa i środki suszące, bejce, żywice, przetwory żywiczne, kleje, pasta do obuwia, środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki apreturowe i garbniki, pasty do podłóg, środki impregnacyjne, środki do konserwacji drewna, wody mineralne, sole źródlane i kąpielowe, namiastki gumy do celów technicznych, воск, środki do oświetlania, techniczne oleje i tłuszcze, smary, środki chłodzące, benzyna, części maszyn, spożywcze oleje i tłuszcze, proszki do pieczenia, herbata, dietetyczne środki spożywcze, perfumeria, środki kosmetyczne olejki eteryczne, mydła, proszki mydlane, środki do prania i bielenia, szkło wodne, krochmal i preparaty z krochmalu, farbki do bielizny, środki do usuwania plam, środki do ochrony przed rdzą, środki do usuwania rdzy, środki do czyszczenia i polerowania, środki do szlifowania, papier, papa, artykuły tekturowe, towary z papieru i papy, fotograficzne wytwory drukarskie, szyldy, klisze,

porcelana, ceramika, szkło i wyroby z nich, opakowania blaszane, talerze blaszane, kosze, balony, beczki, skrzynie, worki, kapsle, plomby.

PE DREI

42112. 18.1 1960. 27.5 1960. **Henkel & Cie. GmbH.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki opatrunkowe, środki do konserwowania żywności, środki do czyszczenia, wióry stalowe, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa odciskowa do celów dentystycznych, surowce mineralne, środki do rozpuszczania kamienia kotłowego, środki impregnacyjne, szkło wodne, środki do ochrony ciepła i izolacyjne, wyroby azbestowe, nawozy, środki do pielęgnowania roślin, farby, metale w płatkach, pokosty, lakiery, bejce, żywice, karuk i inne kleje, taśmy klejące, kity, masy kitowe do skóry, pasty do obuwia, środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki apreturowe i garbniki, pasty do podłóg, sole źródlane, wody mineralne, guma, namiastki gumy i wyroby z nich do celów technicznych, środki do oświetlania, techniczne oleje i tłuszcze, kity olejowe, smary, benzyna, herbata, proszki do pieczenia, pasze, mydła, mieszanki mydlane, środki do prania i bielenia, farbki do bielizny, środki do usuwania plam, środki do ochrony przed rdzą, środki do usuwania bejców, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem środków do skóry), środki do szlifowania, cement, wapno, żwir, gips, smoła, asfalt, ter, środki do konserwacji drewna, papa dachowa.

IMI

42113. 12.3 1960. 27.5 1960. **Jan Dudek.** Kraków, Polska. Wytwórnia lepiku na muchy. **Towary:** lepik miodowy na muchy.

METEOR

42114. 2.4 1960. 27.5 1960. **Spółdzielnia Pracy „Kowal-Mechanik”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** narzędzia rzemieślnicze wszelkiego rodzaju, jak wkrętaki ślusarskie i elektrotechniczne, imadła ślusarskie, komplety narzędzi kowalskich, blacharskich i montażowych, prasy do bakielitu, wtryskarki do tworzyw sztucznych, klucze nastawne, nasadowe, płaskie, szczypy ślusarskie.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

42115. 28.12 1959. 28.5 1960. **VEB Kunstseidenwerk „Friedrich Engels”**. Premnitz Krs. Rathenow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych włókien przędzalniczych i chemikaliów. **Towary:** paliwa płynne, środki przeciwstukowe i paliwa płynne zawierające te środki.

NOVOKTAN

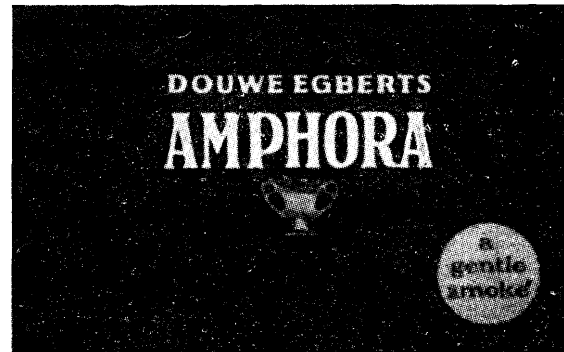
42116. 28.12 1959. 28.5 1960. **VEB Kunstseidenwerk „Friedrich Engels”**. Premnitz Krs. Rathenow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych włókien przędzalniczych i chemikaliów. **Towary:** sztuczne włókna przędzalnicze i nici, uzyskane z nich przędze i nici oraz wyroby gotowe, zwłaszcza wyroby tkane i dziane, części garderoby, również dziane i szydełkowe, wyroby pończosznicze, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, krawaty, dywany, maty, koce, zasłony, chorągwie, namioty, żagle, worki, pasmanteria, taśmy, wykładziny, koronki, hafty, szczotki, wyroby szczotkarskie, pędzle, wyroby powroźnicze i sieci, środki lecznicze, wyroby chemiczne do celów leczniczych i pielęgnacji zdrowia, wyroby chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, paliwa płynne, środki przeciwstukowe i paliwa płynne zawierające te środki.

42117. 15.12 1958. 3.6 1960. **Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe**. Poznań, Polska. Fabryka kosmetyków. **Towary:** środki kosmetyczne, higieniczne, toaletowe i upiększające, zwłaszcza środki do pielęgnacji włosów i skóry, w postaci kremów, maści, plastrów, pudrów, zasypek, szminek, kredek do warg, esencji, tynktur, olejków, wód kolońskich i kwiatowych, wód odżywczych i wód używanych po goleniu, perfum, mydeł do mycia i golenia oraz środków antyseptycznych.

KORAL

42118. 14.11 1959. 4.6 1960. **Douwe Egberts Koninklijke Tabaksfabriek-Koffiebranderijen-Theehandel N. V.** Joure, Holandia. Przerób i sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** tytoń, wyroby tytoniowe.

42119. 2.4 1960. 4.6 1960. **General Foods Corporation (Delaware Corporation)**. Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka środków spożywczych. **Towary:** kawa, herbata.

MAXWELL HOUSE

42120. 14.11 1959. 6.6 1960. **Grundig Radio-Werke G. m. b. H.** Fürth/Bay., Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** przyrządy elektrotechniczne i optyczne, odbiorniki radiowe, aparaty telewizyjne odbiorcze i nadawcze, aparaty do nagrywania i odtwarzania dźwięków, elektroniczne aparaty pomiarowe, kontrolne, probiercze i regulujące, aparaty do pomiaru promieniowania, kamery telewizyjne, lampy odbiorcze telewizyjne, elektroniczne urządzenia sterujące i zdalnie sterujące, urządzenia do telewizyjnego przekazywania dokumentów, filmów i diapozytów oraz do odtwarzania negatywów, obiektywy, lustra optyczne, urządzenia zdalnego sterowania obiektywów, zdalnie sterowane głowice zmiany kierunku i przechyłu, maszyny biurowe, aparaty do dyktowania, maszyny do pisanja, maszyny do księgowania, maszyny do liczenia, maszyny do dziurkowania kart, maszyny do dziurkowania taśm, maszyny do powielania, maszyny piszące do fakturowania, wzajemne zestawy wymienionych maszyn, części wymienionych urządzeń i aparatów, sprzęt biurowy (z wyjątkiem mebli).

42121. 28.12 1959. 6.6 1960. VEB Kunstseidenwerk „Friedrich Engels”. Premnitz Krs. Rathenow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sztucznych materiałów włókienniczych i chemikaliów. **Towary:** paliwa płynne, środki przeciwstukowe, paliwa płynne zawierające te środki.

PREMOKTAN

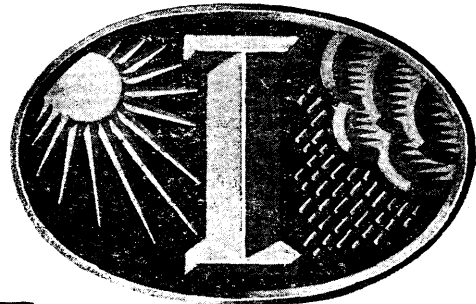
42122. 23.3 1960. 8.6 1960. Zakłady Metalowe Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Wrocław-Zakrzów, Polska. Wytwórnia motorowerów i lodówek. **Towary:** motorowery, lodówki.

42123. 28.11 1959. 9.6 1960. Zakłady Produkcji Części Zamiennych Maszyn Budowlanych nr 4. Jelenia Góra, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** części maszyn i urządzeń budowlanych, przekładnie bezstopniowe, agregaty do przygotowywania farb malarskich, frezarki do muru i betonów, zacieraczki do tynków; kurki, zasuwki, zawory, wodowskazy, oliwowskazy, oliwiarki, smarownice; odlewy surowe i półobrobione modelowe, wałki i tuleje surowe i półobrobione z metali kolorowych.

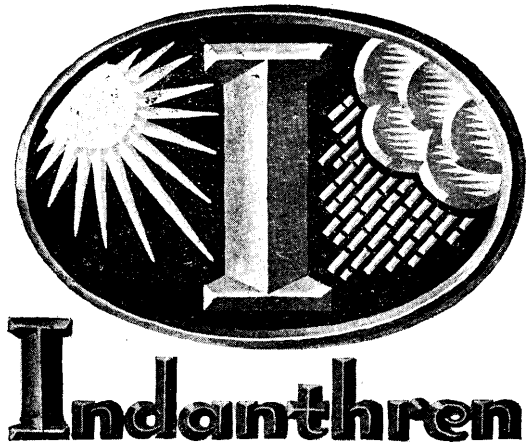

42124. 19.12 1959. 11.6 1960. Badische Anilin- & Soda — Fabrik Aktiengesellschaft. Ludwigshafen/Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Handel towarami farbowanymi. **Towary:** części garderoby z wyjątkiem wyrobów futrzanych i koronek, mianowicie kapelusze i inne nakrycia głowy, wyroby szmuklerskie, obuwie, trykotaże i wyroby pończosznice oraz inne części odzieży, mianowicie suknie, bielizna, gorsety, szelki, przędza, nici, sznurki, włókna przędzalne z bawełny, lnu, konopi, juty oraz innych włókien roślinnych, włókna indyjskie, dywany i inne wykładziny podłogowe, obrusy, prześcieradła, firanki, stopy, portiere, tkaniny włącznie z taśmami, zamszami i pluszami, lniane, półlniane i inne materiały bielizniane.

Indanthren

42125. 19.12 1959. 11.6 1960. Badische Anilin- & Soda — Fabrik Aktiengesellschaft. Ludwigshafen/Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka produktów chemicznych i farb. **Towary:** barwniki, farby włącznie z indygo i preparatami indygo, produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, surowce mineralne, środki lecznicze, produkty chemiczne do celów lekarskich i higienicznych, preparaty farmaceutyczne, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów żywnościowych, bejce, lakiery, pokosty, środki do konserwowania skóry, środki apreturowe i garbniki, środki do ochrony przed ciepłem, środki izolacyjne, nawozy, środki do prania i bielenia, farby do bielizny, wyroby perfumeryjne, środki kosmetyczne, środki do wywabiania plam.

42126. 22.1 1960. 11.6 1960. **Plantagen-Gesellschaft m.b.H.** Brema, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** kawa, preparaty kawy do celów odżywczych, kakao.

KABA

42127. 8.2 1960. 11.6 1960. Pierwsz. 30.9 1959 (Szwajcaria). **Hamac A.G.** Zug, Szwajcaria. Fabryka maszyn. **Towary:** opakowania i materiały pakunkowe; maszyny dla przemysłu cukierniczego, dla przemysłu spożywczego i używek, dla przemysłu chemicznego i farmaceutycznego.

EUROMAC

42128. 8.2 1960. 11.6 1960. Hag Aktiengesellschaft. Brema, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka kawy. **Towary:** kawa.

KAFFEE HAG SCHONT

42129. 8.2 1960. 11.6 1960. **Hag Aktiengesellschaft.** Brema, Niemiecka Republika Federalna. Sprzedaż i palarnia kawy. **Towary:** kawa, namiastki kawy, kofeina, herbata, herbaty lecznicze, kakao.

42130. 8.2 1960. 11.6 1960. **Hag Aktiengesellschaft.** Brema, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka kawy bezkofeinowej. **Towary:** kawa, namiastki kawy, kakao, czekolada.

ONKO

42131. 8.2 1960. 11.6 1960. **Hag Aktiengesellschaft.** Brema, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka kawy bezkofeinowej. **Towary:** kawa, namiastki kawy, herbata, kakao, czekolada, dietetyczne środki spożywcze.

Sanka

42132. 19.2 1960. 11.6 1960. Pierwsz. 4.9 1959 (Austria). **Siemens & Halske Gesellschaft m.b.H.** Wiedeń, Austria. Fabryka artykułów elektrotechnicznych. **Towary:** regulatory i wzmacniacze elektryczne.

MAGNETROL

42133. 3.5 1960. 11.6 1960. Pierwsz. 27.11 1959 (Szwajcaria). **Hamac A.G.** Zug, Szwajcaria. Fabryka maszyn. **Towary:** opakowania i materiały do pakowania, maszyny do pakowania, maszyny dla przemysłu cukierniczego, przemysłu spożywczego i używkowego, przemysłu chemicznego oraz przemysłu farmaceutycznego.

CONTIMAC

42134. 17.3 1960. 11.6 1960. **Knoll A.— G. Chemische Fabriken.** Ludwigshafen/Rhein, Niemiec-ka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze, produkty chemiczne do celów technicznych i naukowych oraz do pielęgnacji zdrowia, farmaceutyczne preparaty i materiały drogeryjne, plastry, materiały, opatrunkowe, środki do utrzymywania w stanie świeżym i do utrwalania środków żywności, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, preparaty kosmetyczne, olejki eteryczne, perfumeria, mydła, dietetyczne środki odżywcze.

AKINETON

42135. 16.5 1960. 11.6 1960. **Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z ogr. odp.** Warszawa, Polska. Wytwórnia pasty do obuwia. **Towary:** pasta do obuwia.

BUWI

42136. 16.5 1960. 11.6 1960. **Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z ogr. odp.** Warszawa, Polska. Wytwórnia pasty do podłóg. **Towary:** pasta do podłóg.

SUPER BUWI

42137. 16.5 1960. 11.6 1960. **Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z ogr. odp.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** guziki, grzebienie, klej biurowy w tubach, krem do obuwia, automaty AV do sprzęgieł w motocyklach, cynkan, szpachlówki, emalie olejne do metali, rowerowe i olejno-silikonowe, lakier tablicowy, lakiery, pasty do obuwia, pasty do podłóg.

VERITAS

42138. 21.7 1959. 13.6 1960. **Egyesült Izzólámpa és Villamossági R.T.** Budapeszt, Węgry. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne dla przemysłu, zwłaszcza gazy rzadkie i związki ciężkich metali (zwłaszcza związki tungstranu i molibdenu), preparaty chemiczne do spawania, zwłaszcza cyna do lutowania; związki świecące; przyrządy do podtrzymywania kluczy; maszyny, zwłaszcza maszyny dla przemysłu próżniowego i dla hut szklanych, maszyny narzędziowe i ich przynależności, wszelkiego rodzaju maszyny domowe, zwłaszcza pralki, wentylatory, maszyny do pastowania podłóg, maszyny do mycia naczyń; silniki elektryczne (z wyjątkiem silników do pojazdów) i ich przynależności; prądnice i ich przynależności; elektryczne

maszyny do spawania i ich przynależności; generatory elektrostatyczne, generatory elektryczne wysokiego napięcia i ich przynależności; narzędzia i przyrządy ręczne, spawarki, narzędzia ręczne; elektryczne maszynki do golenia i ich części zamienne; przyrządy do obcinania paznokci, pilniki do paznokci, szczypce do paznokci, urządzenia, aparaty i instrumenty naukowe, żeglugowe, geodezyjne, elektryczne (łącznie z telegrafią bez drutu), fotograficzne, kinematograficzne, optyczne, do ważenia, pomiarowe, badawcze, regulacyjne, ratownicze i do nauczania, zwłaszcza przewody, kable i druty elektryczne wszelkiego rodzaju; instrumenty, aparaty i instalacje radiowe, telegraficzne, telefoniczne, telefotograficzne, telewizyjne, dalekopisowe, radarowe i dla telegrafii obrazowej oraz inne aparaty nadawcze i odbiorcze radiowe i telewizyjne dla telekomunikacji; urządzenia dla studia radiowego i telewizyjnego, aparaty pomocnicze dla komunikacji naziemnej, powietrznej i wodnej, instrumenty, aparaty i urządzenia portowe do nawigacji powietrznej i do statków międzyplanetarnych i portów lotniczych, urządzenia i aparaty zdalnie uruchamiane, zdalnie kontrolowane i zdalnie sterowane, centrale telefoniczne, słuchawki radiowe, anteny, obwody drgające, cewki, transformatory, kondensatory, oporniki, potencjometry, filtry, przekaźniki, komórki elektryczne, zwłaszcza komórki zaporowe, prostowniki, detektory, materiały i instrumenty półprzewodzące, prostowniki półprzewodzące, wzmacniacze półprzewodzące, zasobniki ciepła, ogniwa suche, ogniwa elektrolitowe, akumulatory, kolektory, przekaźniki, trymery, przyciski syntonizacyjne, aparaty syntonizacyjne, tarcze radiowe i telewizyjne, głośniki, mikrofony; lampy wyładowcze, elektronowe lampy próżniowe, elektronowe lampy o atmosferze gazowej, lampy prostownicze, lampy wzmacniające, lampy do zmiany częstotliwości, lampy syntonizacyjne, lampy katodowe, lampy Brauna, lampy do odbioru obrazów, lampy do wysyłania obrazów, lampy projekcyjne, lampy akumulatorowe, lampy licznikowe, lampy do powiększania obrazów, lampy do wzbudzania i amplifikowania drgań ultrakrótkich i mikrofal, lampy do fal rozprzestrzeniowych, olistrony, magnetrony, mikroskopy elektronowe, komórki fotoelektryczne, komórki galwaniczne, komórki z warstwami fotoprzewodzącymi, luminoskopy oraz aparaty, urządzenia, instrumenty i narzędzia zawierające wyszczególnione artykuły, aparaty, urządzenia i instrumenty do wysyłania, odbierania, rejestrowania, wzmacniania i odtwarzania głosu, mimefony i ich przynależności, adaptery, igły do mimefonów, silniki do mimefonów, zmieniające płyty, audiofony, wariometry, mikrofony, magnetofony, płyty; taśmy do magnetofonów, taśmy filmowe z warstwą nośnika magnetycznego, urządzenia, aparaty i instrumenty do wzbudzania i wykorzystywania drgań ultradźwiękowych, generatory ultradźwiękowe, urządzenia, aparaty, instrumenty, narzędzia zastosowania wysokiej częstotliwości, aparaty, urządzenia, instru-

menty i narzędzia do wzbudzania, zamieniania, regulowania, rozrządzania, wskazywania, prostowania, stabilizowania, filtrowania i rozgałęziania napięć i prądów elektrycznych; urządzenia, aparaty, instrumenty i narzędzia do wysyłania promieni ultrafioletowych, podczerwonych i promieni X, do celów naukowych i przemysłowych (z wyjątkiem przeznaczonych do celów leczniczych i diagnostycznych); aparaty, narzędzia, urządzenia i instrumenty do wywoływania i rozwijania reakcji jądrowych i radioaktywnych, zwłaszcza przyspieszacz cząstek, betatronów i cyklotronów, instrumenty do wykrywania i mierzenia radioaktywności, wykrywacze Geigera i lampy Geigera; elektryczne spawarki i elektrody do nich; elektryczne urządzenia alarmowe; magnesy i rdzenie żelazne; magnetyczne filtry i wzmacniacze, elektryczne maszyny domowe, ekrany fluoryzujące, elektrospektroskopy oraz przynależności do tych artykułów; urządzenia, narzędzia i instrumenty terapeutyczne, lekarskie, dentystyczne i weterynaryjne (również aparaty elektryczne i elektronowe), elektryczne aparaty akustyczne, urządzenia i aparaty do promieni X, ekrany radiograficzne, lampy zawierające parę rtęciową przeznaczone do celów terapeutycznych, urządzenia do wysyłania promieni ultrafioletowych i podczerwonych oraz lampy do nich, zwłaszcza lampy kwarcowe, lampy do opalania i lampy wysyłające promienie podczerwone, elektryczne urządzenia i aparaty wysokiej częstotliwości do celów terapeutycznych; elektryczne i elektronowe urządzenia badawcze i rozpoznawcze do celów terapeutycznych i lekarskich, elektrokardiografy, instrumenty do rejestracji działania mózgu; lampy do niszczenia kiełków; lampy dla sal operacyjnych oraz przynależności do tych artykułów, urządzenia do oświetlenia elektrycznego, elektryczne aparaty, instrumenty i narzędzia, zwłaszcza wszelkiego rodzaju lampy elektryczne, w szczególności elektryczne lampy żarowe i ich części oddzielne, jak żarówki, wsporniki, elektrody, spirale, ekrany; lampy do pojazdów, łodzi i statków powietrznych, latarnie morskie, abażury, ekrany, lampy do oświetlenia wystaw, lampy do latarni morskich, lampy górnicze, lampy telefoniczne, lampy kieszonkowe, lampy do tarcz zegarowych, lampy choinkowe, lampy dekoracyjne, lampy fotograficzne, lampy projekcyjne, lampy sufitowe, lampy karzełkowe, ozdoby świetlne, lampy wyładowcze, mianowicie lampy neonowe, lampy zawierające parę rtęci, rury fluorescencyjne, rury neonowe, lampy wysokociśnieniowe zawierające parę rtęci, lampy zawierające sól, włączniki do rur fluorescencyjnych, aparaty i instrumenty elektroluminiscencyjne; urządzenia reklamowe o lampach żarowych, o rurach jarzeniowych, o lampach zawierających rtęć albo o rurach neonowych; lampy mrugające, lampy łukowe i elektrody węglowe do nich, dynamo ręczne i dynamo elektryczne do oświetlenia, fotometry i światłomierze, aparaty do mierzenia skuteczności kwant oraz przynależności do tych

artykułów, urządzenia elektryczne do wszelkiego rodzaju ogrzewania, ochładzania, suszenia i wietrzenia, zwłaszcza urządzenia i aparaty elektryczne domowe, żelazka do prasowania, urządzenia do prażenia chleba, filtry, naczynia do smażenia, piece, naczynia do odgrzewania, warniki, zbiorniki gorącej wody, roboty i przynależności do tych artykułów; elektryczne urządzenia chronometryczne, zwłaszcza elektryczne zegary, elektryczne instrumenty muzyczne, ich przynależności i oddzielne części; druki, zwłaszcza kalendarze, agendy, zeszyty notesowe, notesy bloczkowe, artykuły biurowe, w szczególności ołówki, obsadki, pióra kulkowe, karty do gry; pakuły, materiały do pakowania i do izolacji, mika i wyroby z miki; wyroby ze szkła, porcelany i ceramiki; artykuły dla palaczy, zwłaszcza oprawki do pudełek do zapalek, zapalniczki, papierosnice i cygarnice (z metali szlachetnych), ustniki do cygar i do papierosów (z metalu nieszlachetnego), ozdoby choinkowe, zabawki, maskotki.

TUNGSRAM

42139. 12.11 1959. 13.6 1960. Frigera národní podnik. Kolin, Czechosłowacja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** kotły i kuchnie oszczędnościowe (węglowe, gazowe i elektryczne), patelnie, uniwersalne aparaty kuchenne, aparaty do zmywania naczyń, aparaty do obierania kartofli, piece cukiernicze i piekarskie, naczynia do płukania, stoły do podgrzewania (elektryczne i gazowe).

42140. 4.1 1960. 13. 6 1960. Strathclyde and Long John Distilleries Limited, trading also as Long John Distilleries. Glasgow i Londyn, Wielka Brytania. Wytwórnia wódek. **Towary:** whisky.

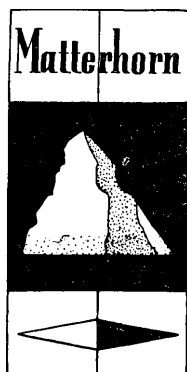
LONG JOHN

42142. 20.2 1960. 13.6 1960. Ballograf-Verken Aktiebolag. Göteborg, Szwecja. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** papier i wyroby z papieru, artykuły papierniczne, jak koperty, bibuła, bloki listowe i rysunkowe, kalka, kalka techniczna; guma, płyn do wycierania, no-

żyki do wycierania, materiały piśmienne i rysunkowe, jak ołówki, pióra wieczne, pióra kulkowe, stalówki, podstawki do materiałów piśmiennych, atrament, matryce do powielania, przybory dla księgowych, trzymaki do kart i arkuszy dla celów biurowych, suszki, poduszki do stempli, stemple, spinacze, pluskiewki, temperówki, linijki, taśmy do maszyn do pisania, druki, guma płynna i wyroby z miękkiej gumy, pokosty, farby, barwniki, kleiwa i inne środki wiążące, środki do czyszczenia; krzesła biurowe, kasetki, nici do zszywania akt, teczki skórzane.

BALLOGRAF

42141. 9.2.1960. 13.6.1960. **British American Tobacco Co., Ltd.** Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** tytoń surowy i przerobiony.

42143. 5.4.1960. 13.6.1960. Pierwsz. 28.1.1960 (Francja). **Etablissements Garnier Luneau.** Montceau-Les-Mines, Francja. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** tkaniny, dzianiny, artykuły odzieżowe, jak ubrania, bielizna, kostiumy, komplety, żakiety, kamizelki, spodnie męskie i damskie, spódnice, suknie, pulowery, swetry, trykotaże, kalesony; artykuły bielizniane męskie i damskie, pończochy, skarpetki.

42144. 19.4.1960. 13.6.1960. **Fabryka Narzędzi Wiertniczych Przedsiębiorstwo Państwowe.** Kraków, Polska. Wytwórnia narzędzi wiertniczych. **Towary:** świdry gryzowe (rolkowe), koronki gryzowe (rolkowe).

42145. 3.5.1960. 13.6.1960. **Lubelskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego.** Lublin, Polska. Wytwórnia wyrobów spirytusowych butelkowanych, rektyfikatu i betainy. **Towary:** wódki czyste, spirytus butelkowany, wódki gatunkowe, denaturat butelkowany, chlorowoderek betainy, betaina.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach.

42146. 31.3.1960. 15.6.1960. **Stołeczne Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Nr 2 Przedsiębiorstwo Państwowe.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** żyrandole, lampy, kinkiety, rzutniki (projektorki), manometry, termometry, psychometry, krzesła obrotowe, kosze do śmieci, zapinki do pończoch, stacyjki Boscha.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach złotym, czarnym, zielonym i czerwonym.

42147. 18.5.1900. 17.6.1960. Pierwsz. 4.31960 (Ks. Lichtenstein). **Tradall Societe Anonyme.** Vaduz, Księstwo Liechtenstein. Sprzedaż wyrobów gumowych. **Towary:** opony i dętki gumowe.

LYPSOID

42148. 5.4.1960. 20.6.1960. **Spofa-sdružení podniku pro zdravotnickou výrobu.** Praga, Czechosłowacja. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** lekarstwa, artykuły drogeryjne, preparaty farmaceutyczne dla ludzi i zwierząt, organopreparaty, szczepionki, serum i preparaty z krwi, produkty chemiczne do celów leczniczych, higienicznych, farmaceutycznych i naukowych, preparaty bakteriobójcze, grzybobójcze i insektobójcze, środki dezynfekcyjne; preparaty przeciwważkowe, preparaty do konserwujace, preparaty do tepienia szkodników i chwastów, środki do czyszczenia, mydła lecznicze, środki wzmacniające i dietetyczne, preparaty do pielęgowania zębów i jamy ustnej, materiały do plombowania zębów, protezy dentystyczne, plastry, środki opatrunkowe i materiały do szycia do celów chirurgicznych, środki diagnostyczne, trucizny, sztuczne wody mineralne.

AUREOVIT 12

42149. 29.4.1960. 21.6.1960. **Grodziskie Zakłady Farmaceutyczne.** Grodzisk Maz., Polska. Wytwórnia środków farmaceutycznych i półproduktów. **Towary:** wodny roztwór bromku laurylopirydyniowego.

LAUROSEPT

42150. 11.3.1960. 22.6.1960. **Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”.** Wolbórz, Polska. Wytwórnia wina. **Towary:** wino.

GRUNWALDZKIE

42151. 3.2.1960. 23.6.1960. **Zabrzańskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Zabrze, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** oranżada, woda sodowa, citrus-vita, syfony, ogórki kiszane, korniszony, pikle.

42152. 3.2.1960. 23.6.1960. **Zabrzańskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Zabrze, Polska. Wytwórnia mebli. **Towary:** sypialnie, stoły nauczycielskie, uczniowskie i świetlicowe, regały biblioteczne, taborety.

42153, 42154. 5.5.1960. 23.6.1960. **Wytwórnia Art. Gospod. „Mewa” wł. Jan Michalik.** Kraków, Polska. Wytwórnia lepów na muchy. **Towary:** lepy na muchy.

LUX MEWA

42155. 22.6.1959. 25.6.1960. **„Rolimpex” Centrala Handlu Zagranicznego.** Warszawa, Polska. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego. **Towary:** piwo.

42156. 12.3 1960. 25.6 1960. **VEB Fahlberg** — **List, Chemische und Pharmazeutische Fabriken.** Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** środki do zwalczania szkodników.

AKAREX

42157. 12.3 1960. 25.6 1960. Pierwsz. 7.12 1959 (Niemiecka Republika Demokratyczna). **VEB Fahrzeugwerk Waltershausen.** Waltershausen i. Thur., Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka samochodów. **Towary:** małe samochody transportowe.

Multicar

42158. 26.3 1960. 25.6 1960. **International Harvester Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wiązarki, kosiarki, urządzenia do zrywania główek koniczyny i do wiązania, kosiarki do trawy, grabie, urządzenia do składowania, wiązarki do zboża, łuszczarki, urządzenia do wytwarzania krajanki, motyki, urządzenia do ostrzenia noży i narzędzi, złącza do wiązarek, brony i kultywatory, maszyny do przewracania siana, urządzenia do ładowania siana, urządzenia do prasowania siana, kombinowane grabie i składowarki, sadzarki, urządzenia do cięcia paszy zielonej, śrutowniki, wirówki do mleka, maszyny napędzane ropą, maszyny napędzane gazem, urządzenia do cięcia łądyg, ciągniki, grabie do łądyg, urządzenia do roztrząsania obornika, siewniki ziarna, urządzenia do rozsiewania nawozu, siewniki, rozsiewniki wapna oraz części wymienionych maszyn i urządzeń; liny, sznury, powrozy i sznury do wiązarek, wiązarki do zboża, wiązarki do ryżu, wiązarki ciągnikowe, grabie do siana, grabie włóczne, grabie z bocznym odkładaniem, wiązarki, urządzenia do zrywania kukurydzy, kombinowane urządzenia do łuskania i do cięcia paszy zielonej, maszyny do zbioru paszy zielonej, urządzenia do napełniania silosów, brony, siewniki zboża, pługi, urządzenia do rozprowadzania nawozów, złącza do wiązarek, walce do walcowania ziemi, urządzenia do rozbijania ziemi, urządzenia do zbierania stert, urządzenia do ustawiania stert, maszyny do koszenia i młócenia, młockarnie, maszyny do żęcia i łuskania, kombinowane urządzenia do grabienia z bocznym odkładaniem i do przewracania siana, maszyny do zbierania w wiązki, kultywatory silnikowe, maszyny do obcinania buraków, maszyny do wyciągania buraków, maszyny do zbioru buraków, silniki spalinowe, ciągniki, wirówki do mleka, urządzenia do roztrząsania siana, urządzenia do mielenia sitowia; złącza do ciągników, maszyny do kopania ziemniaków, maszyny do zbioru konopi, wiązarki do konopi, klepaczki i cierlice do konopi,

urządzenia do czyszczenia pakul, urządzenia do zasilania klepaczek, części wymienionych maszyn i urządzeń.

McCORMICK

42159. 26.3 1960. 25.6 1960. **International Harvester Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** powrozy, sznury, szpagat i sznurki do wiązarek; pługi, wiązarki do zboża, wiązarki do ryżu, wiązarki ciągnikowe, urządzenia do zrywania główek koniczyny i kukurydzy, urządzenia do zrywania i wiązania, maszyny do koszenia trawy, grabie do siana, grabie włóczne, grabie z bocznym odkładaniem, maszyny do przewracania siana, maszyny do ładowania siana, maszyny do prasowania siana, urządzenia do składowania, kombinowane grabie włóczne i urządzenia do składowania, urządzenia do zbierania kiści kukurydzy, urządzenia do wyłuskiwania ziaren kukurydzy, grabie do łądyg kukurydzy, maszyny do łuszczenia, urządzenia do przygotowywania krajanki, kombinowane łuszczarki, urządzenia do przygotowywania krajanki zielonej, urządzenia do koszenia paszy zielonej, urządzenia do napełniania silosów, urządzenia do krajania łądyg, brony, śrutowniki, urządzenia do drylowania zboża, siewniki, kultywatory, urządzenia do rozsiewania wapna, urządzenia do rozprowadzania nawozu, urządzenia do roztrząsania obornika, złącza do wiązarek, urządzenia do ostrzenia noży, urządzenia do walcowania ziemi, urządzenia do ubijania ziemi, sadzarki, urządzenia do zbierania stert, urządzenia do ustawiania zboża i trawy w sterty, żniwiarki, młockarnie, maszyny do żęcia i łuskania, kombinowane maszyny do grabienia i przewracania siana z bocznym odkładaniem, maszyny do wykonywania wiązek, maszyny do wykonywania redlin, kultywatory silnikowe, maszyny do obcinania buraków, maszyny do sprzętu buraków, silniki spalinowe, ciągniki, wirówki do mleka, urządzenia do maszyn do rozścielania słomy, śrutowniki z żarnami, urządzenia do mielenia sitowia, złącza do ciągników, maszyny do kopania ziemniaków, maszyny do zbioru konopi, urządzenia do wiązania i zbierania konopi, maszyny do międlenia konopi, maszyny do łamania konopi, maszyny do czyszczenia pakul konopi, urządzenia do nakładania do maszyn do międlenia konopi; części wymienionych maszyn i urządzeń; samochody, silnikowe wozy ciężarowe oraz ich części.

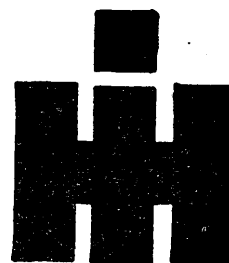
INTERNATIONAL

42160. 26.3 1960. 25.6 1960. **International Harvester Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka maszyn. **Towary:** drapacze ziemi osadzone na ciągniku i zaopatrzone w koła, łopaty do sortowników, łopaty do ciągników i dozowników, łopatki do dozowników, ładowarki do traktorów, kilofy, grabie do oczyszczania pola, elektrycznie i hydraulicznie napędzane silniki do uruchamiania i nastawiania takich maszyn oraz części tych silników.

INTERNATIONAL

42161. 26.3 1960. 25.6 1960. **International Harvester Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** sznurki; wyroby żelazne lane i kute; maszyny rolnicze, jak maszyny do ładowania nawozu, urządzenia do zrywania kiści kukurydzy; sadzarki roślin, snopowiązałki, ciągnikowe maszyny do wiązania snopków, urządzenia do zrywania główek koniczyny, maszyny żniwiarskie i młockarnie, maszyny żniwiarskie i maszyny do ustawiania zboża w sterty, maszyny do koszenia i zbierania, młocarki i wiązarki do ryżu, maszyny do zbioru bawełny, kosiarki, grabie, maszyny do przewracania siana, ładowarki, grabie włóczne, urządzenia do składowania, prasy do wytwarzania bel, urządzenia do młócenia alfaalfy, maszyny do młócenia koniczyny, urządzenia do sadzenia, maszyny do wykonywania redlin, kultywatory, kultywatory do redlin, wiązarki do zboża, urządzenia do cięcia paszy zielonej, urządzenia do zbioru paszy zielonej, urządzenia do przewietrzania paszy zielonej, urządzenia do łuskania i do krajania, urządzenia do łuskania ziarna, siewniki i drylarki do zboża, maszyny do sadzenia bawełny, maszyny do sadzenia ziemniaków, siewniki do szerokiego rozsiewu, maszyny do drylowania alfaalfy i trawy, wirówki do mleka, maszyny do dojenia, siewniki, pługi ciągnikowe, urządzenia do rozsiewania wapna, maszyny do sadzenia roślin strączkowych, maszyny do sadzenia buraków, wiązarki do zboża, maszyny do wyciągania buraków, pługi nasadowe, pługi zaopatrzone w siodełka, pługi ręczne, pługi przegonowe, pługi mimośrodowe talerzowe, brony talerzowe, brony ciągnikowe, brony ogrodnicze, urządzenia do orania i bronowania, urządzenia zbiornikowe do redlin, zębate brony sprężynowe, brony kolczaste, kultywatory polowe, urządzenia do pielienia, motyki obrotowe, kultywatory-ścianaki, spulchniacze ziemi, ubijaki ziemi, pługi-ubijaki, gracownicy do bawełny, pługi i kultywatory do sitowia, silniki spalinowe, ciągniki gospodarcze, ciągniki drogowe, ciągniki przemysłowe, maszyny do łuszczenia zboża, śrutowniki, młynki, urządzenia do prasowania ziarna, maszyny do kopania ziemniaków, młyny młotkowe, młyny do mielenia sitowia, maszyny do roztrząsania obornika, maszyny do rozprowa-

dzania nawozu, maszyny do rozpylania, urządzenia do cięcia łądy, urządzenia do ostrzenia noży, urządzenia zaczepowe do ciągników, silniki Diesla i ich części; podwozia samochodowe, wagony rolnicze, przyczepy do ciągników i ich części; nakrętki, gwoździe, skoble, trzpienie gwintowane i niegwintowane, śruby, zatyczki, płaskie podkładki metalowe, podkładki pod nakrętki, nakrętki i nity; drapacze ziemi osadzone na ciągnikach i zaopatrzone w koła, łopatki do sortowników, łopaty do traktorów i do dozowników, urządzenia do ładowania ciągników, kilofy, grabie do oczyszczania pola; elektrycznie i hydraulicznie napędzane silniki do uruchamiania wymienionych urządzeń oraz części tych silników.

42162. 5.4 1960. 25.6 1960. **Spofa-sdružení podniku pro zdravotnickou výrobu.** Praga, Czechosłowacja. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** lekarstwa, artykuły drogeryjne, preparaty farmaceutyczne dla ludzi i zwierząt, wyroby chemiczne do celów przemysłowych, leczniczych, higienicznych, farmaceutycznych i naukowych; preparaty bakteriobójcze, grzybobójcze i insektobójcze; środki dezynfekcyjne, preparaty przeciwwzakalne, preparaty konserwujące, preparaty do tępienia szkodników i chwastów, środki do czyszczenia, mydła lecznicze, pachnidła, preparaty kosmetyczne, materiały dla kosmetyki i perfumerii, olejki eteryczne, ekstrakty i esencje, środki wzmacniające i dietetyczne, preparaty do pielęgnowania zębów i jamy ustnej, materiały do plombowania zębów, protezy dentystyczne, plastry, materiały opatrunkowe i materiały do szycia do celów chirurgicznych, środki diagnostyczne, trucizny, sztuczne wody mineralne.

ALFADRYL

42163. 5.4 1960. 25.6 1960. **Spofa-sdružení podniku pro zdravotnickou výrobu.** Praga, Czechosłowacja. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** lekarstwa, artykuły drogeryjne, preparaty farmaceutyczne dla ludzi i zwierząt, organopreparaty, szczepionki, serum i preparaty z krwi, wyroby chemiczne do celów leczniczych, higienicznych, farmaceutycznych i naukowych; preparaty bakteriobójcze, grzybobójcze i insektobójcze; środki dezynfekcyjne, preparaty przeciwwzakalne, preparaty

konserwujące, preparaty do tępienia szkodników i chwastów, środki do czyszczenia, mydła lecznicze, środki wzmacniające i dietetyczne, preparaty do pielęgnowania zębów i jamy ustnej; materiały do plombowania zębów, protezy dentystyczne, plastry, materiały opatrunkowe, materiały do szycia do celów chirurgicznych, środki diagnostyczne, trucizny, sztuczne wody mineralne.

HELMIRAZIN

42164. 5.4 1960. 25.6 1960. **Technické sklo, národní podnik. Sázava,** Czechosłowacja. Fabryka szkła technicznego. **Towary:** techniczne szkło wszelkiego rodzaju.

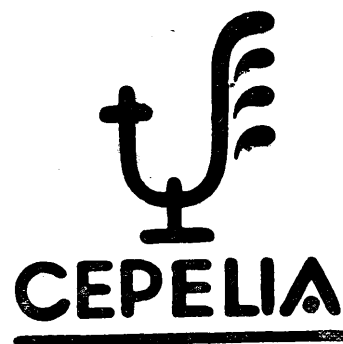
POLDUR

42165. 12 1960. 13.6 1960. **Wytwórnia Galanterii „Galalit” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Myślenice, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby z tworzyw sztucznych: guziki, klamry, zabawki, maselniczki, solniczki, kompotierki oraz opakowania bielizny, wyrobów dziewiarskich i konfekcji.

42166. 16.12 1959. 30.6 1960. **Związek Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego „CPLiA”.** Warszawa, Polska. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** gobeliny, kilimy, dywany, makaty, narzuty, poduszki, inne tkaniny dekoracyjne, kotary, zasłony, portiere, kapy, tkaniny obiciowe i meblowe, chodniki, obrusy, serwety, serwetki, krajki, wstążki, samodzielne, chustki, szale, tkaniny ubraniowe i ozdobne, wyroby dziewiarskie i dziane, koronki, hafty, firanki, stroje regionalne, kostiumy teatralne, odzież męska, damska i dziecięca, meble wszelkiego rodzaju, drobne wyroby z drewna (laski, kasety, kasetki, piórniki, puderniczki, pudełka do kart, przybory biurowe, emblematy, znaczki, drewniane okładki do albumów), galanteria wiklinowa, rogożynowa i łykowa, ample, lampy, kandelabry, świeczniki, żyrandole, latarnie, obuwie, galanteria skórzana (oprawy do albumów, notesów, kalenda-

ry i luster, portfele, torebki, teki, paski, ozdobne oprawy do książek, bibeloty, ozdoby kwiaty ze skóry, guziki); kożuszki, futrzane czapeczki i rękawiczki, dywany i dywaniki z odpadów futrzarskich, wyroby futrzarskie dla potrzeb teatrów i świetlic; artystyczne wyroby kute (poręcze, kraty, okucia drzwiowe i okienne, kołatki, popielnice, misy), artystyczna biżuteria metalowa, wyroby pamiątkarskie z metalu, sztuce, artystyczna galanteria metalowa, wyroby garncarskie figuralne, ceramiczne i porcelanowe (naczynia, plakiety, statuy, statuetki, popiersia, ozdoby, płytki wykładzinowe), wyroby papiernicze i poligraficzne (wycinanki regionalne, artykuły dekoracyjne, liternictwo, elementy dekoracyjne, wykroje, papieroplastyki, godła, emblematy, papiery ozdobne, albumy, abażury, pamiętniki, papeteria, grafiki artystyczne, oprawy książek, artykuły pamiątkarskie i upominkowe), wyroby z bursztynu, rogu i tworzyw plastycznych, galanteria kamienna, wyroby ze słomy, rogożyny i rafii, lalki regionalne, kukielki, korale.

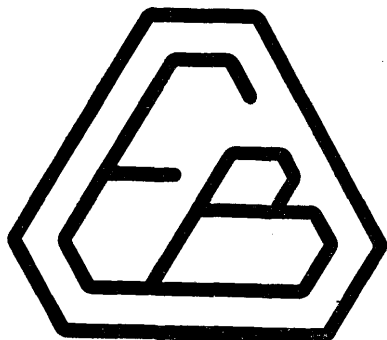
42167. 18.1 1960. 30.6 1960. **Henkel & Cie., G.m.b.H.** Dusseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** woda utleniona, środki do gaszenia ognia, boraks, środki do rozpuszczania kamienia kotłowego, środki do usuwania bejcy, środki do impregnacji papieru i tkanin, szkło wodne, środki do zmiękczenia wody, środki do usuwania rdzy, środki przeciw zamarzaniu wody chłodniczej, gliceryna, środki chemiczne przeciwplamienne, zwłaszcza środki impregnacyjne, kleje, masa kitowa do skóry, środki apreturowe i garbniki, wody kąpielowe, olejki eteryczne, proszki mydlane, soda, soda do bielenia, środki do prania i bielenia, środki do usuwania plam, środki zmiękczące do bielizny i tkanin, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem do skóry), środki do czyszczenia maszyn, środki do zmywania naczyń, środki do płukania bielizny, produkty chemiczne do czyszczenia metali, drewna, kamienia, porcelany, szkła, tworzyw sztucznych i tkanin, krochmal i wyroby z krochmalu do bielizny.

PERLA

42168. 17.2 1960. 30.6 1960. **Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne Przedsiębiorstwo Państwowe.** Jelenia Góra, Polska. Zakłady farmaceutyczne. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

NEO-GELOGASTRYNA

42169. 18.2 1960. 2.7 1960. „**Eltra**” **Zakłady Wyrobów Elektrotechnicznych.** Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** aparatura radiometryczna: przeliczniki elektronowe, monitory licznikowe przenośne i laboratoryjne, sygnalizatory laboratoryjne, dawkomierze kieszonkowe, kolorymetry, rentgenometry, indykatory elektronowe, mierniki czasu; podzespoły radiowe, podstawki lampowe typowe specjalne i miniaturowe; przełączniki klawiszowe miniaturowe, przełączniki klawiszowe ocewkowane; łączniki warstwowe, łączniki samoczynne termiczne, miniaturowe odbiorniki radiowe na tranzystorach, tabletkarki, termopowielacze, suszarki do włosów, elektryczne maszynki do golenia, elektryczne szczotki, elektryczne zwilżacze powietrza, mierniki współczynnika β tranzystorów, śruby, wkręty, neonowe wskaźniki napięcia, elektryczne latarki z zasilaczami.

42170. 8.6 1959. 4.7 1960. **Bydgoska Fabryka Akordeonów Przedsiębiorstwo Państwowe.** Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia instrumentów muzycznych. **Towary:** instrumenty muzyczne, zwłaszcza akordeony.

42171. 17.3 1960. 4.7 1960. **Indola N. V.** Rijswijk Z. H., Holandia. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** artykuły kosmetyczne, maszyny i aparaty do trwałej ondulacji oraz ich części i akcesoria, hełmy grzewcze, hełmy do suszenia z przewiewem, maszyny do suszenia włosów, hełmy do suszenia włosów, mieszki do mycia włosów, osłony używane przy myciu włosów, żelazka do fryzowania, grzałki do żelazek fryzjerskich, maszyny do strzyżenia włosów, nożyczki do obcinania włosów, nożyczki do strzępiania, krzesła do golenia i czesania, aparaty do masażu, sztuczne słońca, aparaty wielkiej częstotliwości do pielęgnacji urody, aparaty do grzania bielizny, szafki do sprzętu antyseptycznego, maszynki do usuwania włosów, aparaty do szamponu, przybory do manicure i pedicure, główki wystawowe fryzjerskie, farby do włosów, zmywacze, szampony, mydła, brylantyny, fiksatywy, kremy do włosów, preparaty na porost włosów, preparaty do zmywania zabarwienia włosów, płyny do trwałej ondulacji, preparaty do ondulacji na zimno; produkty chemiczne do ondulacji trwałej (w saszetkach lub bez saszetek), preparaty biologiczne do wzmacniania włosów oraz wszelkie produkty i preparaty do pielęgnacji włosów, jak kąpiele olejowe, środki do drugiego zmywania itp., urządzenia i aparaty używane ogólnie w salonach fryzjerskich męskich i damskich, wentylatory, urządzenia do dmuchania gorącego powietrza, maszyny do sprężania i wyciskania oraz ich części zamienne, urządzenia reklamowe (elektryczne i inne), tarcze obrotowe, maszyny do ostrzenia, aparaty do suszenia rąk (elektryczne i inne), silniki elektryczne, aparaty elektryczne gospodarskie, jak promienniki elektryczne, maszyny do zmywania, wirówki, żelazka do prasowania, mieszadła, lampy, odkurzacze, aparaty do robienia grzanek, młynki do kawy i innych produktów.

INDOLA

42172. 17.3 1960. 4.7 1960. **Indola N. V.** Rijswijk Z. H., Holandia. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** preparaty do pielęgnacji włosów i wykonywania na nich zabiegów.

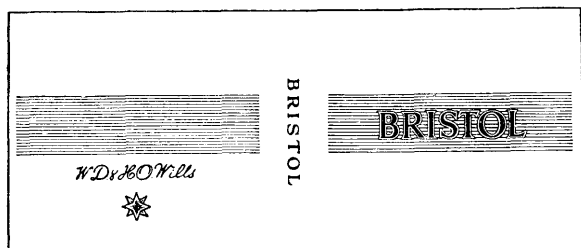
INDOLA COLOR FRICTION

42173. 17.3 1960. 4.7 1960. **Indola N. V.** Rijswijk Z. H., Holandia. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** farby do włosów, płyny zmywające, szampony, fiksatywy, brylantyny, kremy do włosów, środki na porost włosów, środki tonujące włosy, płyny do trwałej ondulacji, środki do ondulacji na zimno, preparaty chemiczne do ondulacji trwałej (w saszetkach i bez nich), biologiczne preparaty do

wzmacniania włosów oraz innego rodzaju środki i preparaty do pielęgnacji włosów, jak kąpiele olejowe do wtórnego spłukiwania itp.

FANT

42174. 23.4.1960. 4.7.1960. **British-American Tobacco Company, Limited**, Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych: Towary: tytoń surowy i przerobiony.

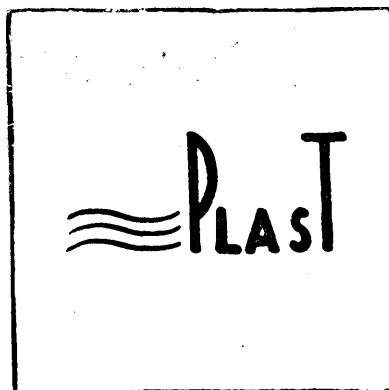
42175. 6.4.1960. 5.7.1960. **Zakłady Chemiczne „Sarżyna” Przedsiębiorstwo Państwowe**. Sarżyna, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: półprodukty do barwników, chemikalia do celów fotograficznych, tworzywa sztuczne, półprodukty farmaceutyczne, odlewy metalowe, aparatura chemiczna.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

42176. 25.5.1960. 7.7.1960. **Sopockie Zakłady Przemysłu Terenowego**. Sopot, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: galanteria z tworzyw sztucznych: torebki damskie, torby podróżne, torby plażowe, kosmetyczki, portfele, portmonetki, odkładziny na papierię; przybory gospodarstwa domowego: puszki, maselniczki, kompotierki, naczynia stołowe, solniczki; opakowania, pudełka, torby, torebki, puszk-

ki; profile wytłaczane: rury, węże, taśmy, folia galanteryjna, sztuczna skóra.

42177. 19.3.1960. 7.7.1960. **Hermann Wiederhold**. Hilden/Rheinland, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka farb i lakierów. Towary: produkty chemiczne do celów przemysłowych i naukowych, masy barwne do powlekania, masy do powlekania papy dachowej, mianowicie farby i lakiery; metale płatkowe, farby, barwniki, pokosty, glazury do drewna i metali, żywice, środki do konserwowania drewna, kity, masy szpachlowe, kleje, lakiery, farby lakierowe, emulsje lakierowe, farby emulsyjne, środki do wiązania farb, farby olejne, farby do ochrony przed rdzą, środki ochronne przed rdzą, farby odporne na kwasy.

42178. 19.3.1960. 7.7.1960. **Hermann Wiederhold**. Hilden/Rheinland, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka farb i lakierów. Towary: barwniki, farby, metale płatkowe, farby olejne i lakierowe, glazury do drewna i metali, pokosty, lakiery, lakiery ze sztucznej żywicy, bejce, żywice, żywice sztuczne, kleje.

WIEDEPOL

42179. 15.12.1959. 8.7.1960. Pierwsz. 15.6.1959 (Węgry). **Mechanikai Művek**. Budapeszt, Węgry. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: kondensatory elektrolityczne, kondensatory fazowe.

42180. 15.1 1960. 8.7 1960. **VEB Sternwasche.** Limbach-Oberfrohn, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka trykotaży. **Towary:** damskie, męskie i dziecięce trykotaże spodnie, dziane bluzki damskie, dzianiny.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

42181. 18.3 1960. 8.7 1960. **VEB DKK Scharfenstein.** Scharfenstein i. Ergeb., Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka urządzeń chłodniczych. **Towary:** lodówki, agregaty chłodnicze, sprężarki do urządzeń chłodniczych.

42182. 5.5 1960. 8.7 1960. **Societe Monsavon — L'Oreal S.A.** Paryż, Francja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby perfumeryjne, higieniczne i kosmetyczne, mydła toaletowe, szampony, farby do włosów, środki do pielęgnowania włosów.

IMEDIA

42183. 28.5 1960. 8.7 1960. **Societe Monsavon — L'Oreal S.A.** Paryż, Francja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** artykuły drogeryjne, wyroby perfumeryjne, mydła toaletowe, wyroby farmaceutyczne, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, produkty weterynaryjne.

DOP

42184. 17.4 1960. 9.7 1960. **Knoll A. — G. Chemische Fabriken.** Ludwigshafen a.Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, farmaceutyczne materiały drogeryjne i preparaty, plastry, mate-

riały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów żywnościowych.

DILAUDID

42185. 17.3 1960. 9.7 1960. **Knoll A. — G. Chemische Fabriken.** Ludwigshafen a.Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze dla ludzi i zwierząt.

EYENTIN

42186. 17.3 1960. 9.7 1960. **Knoll A. — G. Chemische Fabriken.** Ludwigshafen a.Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze do użytku wewnętrznego i zewnętrznego.

ISOPHEN

42187. 17.3 1960. 9.7 1960. **Knoll A. — G. Chemische Fabriken.** Ludwigshafen a.Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i pielęgnacji zdrowia, farmaceutyczne materiały drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki wyjaławiające i do tępienia pasożytów (środki dezynfekcyjne), środki do utrzymywania w stanie świeżym i do konserwowania artykułów żywnościowych.

MIROTON

42188. 17.3 1960. 9.7 1960. **Knoll A. — G. Chemische Fabriken.** Ludwigshafen a.Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i do pielęgnacji zdrowia, farmaceutyczne materiały drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki wyjaławiające i do tępienia pasożytów (środki dezynfekcyjne), środki do utrzymywania w stanie świeżym i do konserwowania artykułów żywnościowych, produkty chemiczne do celów przemysłowych i naukowych.

MULTIFUNGIN

42189, 42190. 14.5 1960. 12.7 1960. **Aktieselskabet Burmeister & Wain's Maskin — og Skibsbyggeri.** Kopenhaga, Dania. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** silniki Diesla, osprzęt do tych silników, przekładnie, sprzęgła, okręty.

BURMEISTER & WAIN BUR-WAIN

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

19879.	5.5 1970	35143.	31.5 1970
20052.	11.6 1970	35153.	20.6 1970
20147.	15.7 1970	35166.	28.6 1970
20357.	26.8 1970	35167.	28.6 1970
20608.	30.10 1970	35182.	20.7 1970
20766.	23.12 1970	35190.	16.8 1970
20779.	30.12 1970	35191.	16.8 1970
30547.	27.7 1970		

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych.

18307. Dnia 4.6 1960 r. wykreślono wpis „Jean Baptiste Edouard Paul Firino Martell, Edouard Jean Joseph Firino Martell, Marie Maurice Noel Firino Martell” oraz dokonano wpisu „Societe De la Marque J. & F. Martell”.

19879. Dnia 25.6 1960 r. wykreślono wpis „Technicolor Motion Picture Corporation” oraz dokonano wpisu „Technicolor Corporation a corp. of Maine”.

34507. Dnia 25.3 1959 r. wykreślono wpis „Osterby Jenwerks Aktiebolag” oraz dokonano wpisu „Fagersta Bruks Aktiebolag”, wykreślono wyrazy „wyroby żelazne i stalowe” oraz dokonano wpisu „wszelkie wyroby żelazne i stalowe z wyłączeniem wymienionych w klasach 5, 6, 8 i 9”.

35627. Dnia 28.5 1959 r. wykreślono wpis „Łuknica, pow. Żary, Polska” oraz dokonano wpisu „Łeknica, pow. Żary, Polska”.

40126. Dnia 20.6 1960 r. wykreślono wpis „VEB Buchbindereimaschinenwerk Leipzig” oraz dokonano wpisu „VEB Leipziger Buchbindereimaschinenwerke”.

40860. Dnia 14.7 1960 r. wykreślono wpis „VEB Druckereimaschinenwerk Universal” oraz dokonano wpisu „VEB Druckmaschinenwerke Leipzig”.

41431, 41655. Dnia 14.7 1960 r. wykreślono wpis „VEB Buchdruckmaschinenwerk Leipzig” oraz dokonano wpisu „VEB Druckmaschinenwerke Leipzig”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Prawa z rejestracji znaków towarowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 184 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r., o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a znaki te zostały wykreślone z rejestru.

34749, 39533, 41702.

OGŁOSZENIA

Jest do nabycia patent nr 40919, udzielony w Polsce na rzecz firmy VEB Jenaer Glaswerk Schott u. Gen., Jena (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Kurek szklany z urządzeniem do nastawiania i odpowietrzania”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

dr Andrzej Au, rzecznik patentowy
Poznań, ul. Wojskowa nr 19 m. 8,
tel. 644-74

Jest do nabycia patent nr 40191, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób otrzymywania fenoli z olejów zawierających fenole”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40218, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób odchlorowywania chlorowęglowodorów”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40219, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania formamidu i N-podstawionych formamidów”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40239, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób otrzymywania smół mieszanych ze smół fenolowych”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40240, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób uwodorniania chlorowęglowodorów połączony z usuwaniem chlorowca”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40467, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania związków organicznych, zawierających siarkę i azot”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku”.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40468, udzielony w Polsce na rzecz VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna (Niemiecka Republika Demokratyczna) na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania a — merkaptoketonów”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia patent nr 40783, udzielony w Polsce na rzecz Delta-Kuhlschrank G.m.b.H. (Bielefeld, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Sposób wyrobu rur stalowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu” lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego nr 10
tel. 424-22.

Jest do nabycia wzór użytkowy nr 13226, zarejestrowany w Polsce na rzecz Aleksandra Brąglewicz (Sopot, Polska) pt. „Wierzch obuwia z tworzyw sztucznych lub gumy” lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wzoru.

Informacji udzieli:

mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6 ul. Tuwima 28, tel 330-46

Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Florina” w Krakowie złożyła w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za II i III rok trwania patentu nr 40153, udzielonego na wynalazek pt. „Sposób wyrobu zamazu z tworzyw sztucznych, zwłaszcza z uplastycznionego polichlorku winylu”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Fabryka Lin i Drutu w Zabrze złożyła w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za II rok trwania patentu nr 42077, udzielonego na wynalazek pt. „Profilometr elektronowy”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Prof. dr inż. Waław Leskiewicz złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za III rok trwania patentu nr 40231, udzielonego na wynalazek pt. „Sposób walcowania kęsisk płaskich”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Poznaniu złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za VIII rok trwania patentu nr 36309, udzielonego na wynalazek pt. „Gleboopylacz”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Ryszard Pochylczuk w Nowej Hucie złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za I okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Urządzenie do mechanicznego przerobu mułu leczniczego i dostarczenie go do łazienek kąpielowych”, zarejestrowanego na nrem 12213.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Częstochowskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego nr 1 w Częstochowie złożyły w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za I okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Piecyk elektryczny”, zarejestrowanego za nrem 12381.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Bronisław Rogaliński w Warszawie złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za I okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Projektor filmowy”, zarejestrowanego za nrem 12400.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu.

Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

СОДЕРЖАНИЕ

ЧАСТЬ I

Положения, постановления, извещения. Польша. 54. Положение от 14 июня 1960 г. Административно-процессуальный кодекс. 55. Постановление Председателя Совета Министров от 18 июня 1959 г. о распространении предписаний об образовании Фонда Технического Прогресса и об его предназначении на предприятия, контролируемые Министром Строительной Промышленности.

Заграница: Франция. 56. Положение от 14 июля 1909 г. об образцах и моделях. 57. Положение от 20 июня 1857 г. о фабричных и торговых знаках. Италия. 58. Декрет № 929 от 21 июня 1942 г. об охране фабричных и торговых знаков.

ЧАСТЬ II

59. Изобретения: выдача свидетельств (от № 43788 до № 43960); изменения в реестре; аннулирование патента; исключения из реестра. **60. Образцы:** выдача свидетельств на промышленные и художественные образцы; изменения в реестрах; исключения из реестров. **61. Технические усовершенствования** — выдача свидетельств (от № 19867 до № 29213). **62. Описания изобретательских проектов:** патентные описания; описания изобретательских проектов. **63. Товарные знаки:** выдача свидетельств (от № 42090 до № 42190); продление охраны; изменения в реестре; исключения из реестра.

Объявления.

INHALT

I. TEIL

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen. Polen. 54. Gesetz vom 14.6.1960. Kodex betr. das Verwaltungsverfahren. 55. Verordnung des Präsidenten des Ministerrates vom 18.6.1959 betr. Erstreckung der die Gründung des Fonds des technischen Fortschrittes und dessen Bestimmung regelnden Vorschriften auf vom Minister des Bauwesens und der Industrie für Baumaterialien beaufsichtigte Unternehmen.

Ausland. Frankreich. 56. Gesetz vom 14.7.1909 betr. Muster und Modelle. 57. Gesetz vom 20.6.1857 betr. Fabrik — und Handelsmarken. Italien. 58. Erlass Nr. 929 vom 21.6.1942 betr. Schutz von Fabrik — und Handelsmarken.

II. TEIL

59. Erfindungen — Erteilung von Patenten (von Nr 43788 bis Nr 43960); Aenderungen im Register; Nichtigerklärung eines Patentees; Streichungen aus dem Register. **60. Muster** — Eintragung von Gebrauchs- und Geschmacksmustern; Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. **61. Technische Vervollkommnungen** — Zeugnisse (von Nr. 19867 bis Nr 20213). **62. Beschreibungen** — Patentbeschreibungen, Beschreibungen von Erfindungsvorschlägen. **63. Warenzeichen** — Eintragung (von Nr 42090 bis Nr 42190); Verlängerung des Schutzes; Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register.

Bekanntmachungen.

SOMMAIRE

1-e PARTIE

Législation, informations. Pologne. 53. Loi du 14.6.1960. Code de procédure administrative. 55. Ordonnance du Président du Conseil des Ministres, du 18.6.1959, portant extension des dispositions régularisant la création du Fonds du progrès technique et sa destination sur des entreprises surveillées par le Ministre des travaux de construction et de l'industrie des matériaux de construction.

Etranger. France. 56. Loi du 14.7.1909 concernant les dessins et les modèles. 57. Loi du 20.6.1857 concernant les marques de fabrique et de commerce. **Italie.** 58. Décret No 929 du 21.6.1942 concernant la protection des marques de fabrique et de commerce.

2-me PARTIE

59. Inventions — Délivrance de brevets (du No 43788 au No 43960); changements au registre; annulation de brevet; radiations au registre: **60. Modèles** — enregistrement de modèles d'utilité et de dessins; changements aux registres; radiations aux registres. **61. Perfectionnements techniques** — certificats (du No 19867 au No 20213). **62.** Descriptions. Exposés d'inventions. Descriptions des projets inventifs. **63. Marques de marchandises** — enregistrement (du No 42090 au No 42190); prolongation de la protection; changements aux registres; radiations au registre.

Annonces.

SUMMARY

1-st PART

Legislation, informations. **Poland.** 54. Law of 14.6.1960. Code of administrative procedure. 55. Ordinance of the President of the Minister Council, dated 18.6.1959, concerning the extension of the dispositions regulating the creation of Funds of technical progress and their destination on enterprises controlled by the Minister of building affairs and of the industry of building-materials.

Foreign countries. France. 56. Law of 14.7.1909 concerning designs and models. 57. Law of 20.6.1957 concerning trade marks. Italy. 58. Decree Nr 929 of 21.6.1942 concerning the protection of trade marks.

2-nd PART

59. Inventions — grant of patents (from No 43788 to No 43960); changes in the register; annulation of a patent; cancellations from the register. **60. Models'**— registration of utility models and designs; changes in the registers; cancellations from the registers. **61. Technical improvements** — certificates (from No 19867 to No 20213). **62.** Descriptions of patents and of inventive projects. **63. Trade marks** — registration (from No 42090 to No 42190); extension of the protection; changes in the register; cancellations from the register.

Announcements.